



Yurtiçi kargo işçileri direnişte (S-04)

“Gerekirse 2 yıl daha direnirim” (S-05)

“Zeytinburnu’da işçiler haklarını arıyor” (S-06)

“Buradayım, hakkım için direniyorum” (S-05)

KAVEL direnişinin 50. yılı (S-21)



“Fiili meşru mücadeleye her zamankinden çok ihtiyaç var!”

Örgütlenmeye, sendikalaşmaya dönük saldırılar “Yeni Sendikalar Yasası” adı altında devam ediyor. Bizler de buna karşı verilen mücadeleye kendi cephemizden bir ses katmak amacıyla röportajlar dizisi başlatıyoruz.

Bu sayıda İSMACO işçileri, Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi ve Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ile görüştük. **Sayfa 24-25**



# Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

## Paşeroja Azad

Sayı: 52 Yaygın süresi

13-26 Şubat 2013

\* Fiyatı: 1.50 TL

\* ISSN: 1307-878X



Antep'te iş cinayetinde hayatını kaybedenlerin sayısının “5 mi 8 mi neyse” diyerek işçinin yaşamına verdiği “değeri” gösteren TC Başbakanı R. T. Erdoğan'ın temsil ettiği hakim sınıfların genel özelliğidir **taşeronluk**... İşçi-emekçiyi esnek ve güvencesizliğin adı olan **taşeron** sistemi ile denetimi altına alır ve buradan kâr elde eder. Her gün “3-5 işçinin güzel ölmesiyle” sonuçlanan iş kazalarına neden olsa da bu durum böyle devam eder...

Ortadoğu'da emperyalist saldırganlıkta öne çıkmaya çalışarak, bölgede emperyalistlerin **taşeronluğuna** soyunur

mesela. Bir yandan “barış” masasına oturur bir yandan “teröristlerle kucaklaşanlara” meydan okur; bir yandan da Rojava'ya saldırıp, ambargo uygulayarak **taşeronluk** “hasasiyetlerini” ortaya koyar! Kadın bedeni üzerinde hakimiyet kurmaya çalışarak, “Çamaşır makineleri de var artık, 5 çocuk bile olur” sözleriyle erkek egemenliğinin **taşeronluğunu** yapar. **Taşeron Cumhuriyeti (TC)**, ahtapot gibi tüm yaşamımızı sarma çabası içerisinde. Ancak bu **taşeron** sistemin can damarlarına darbe vurmak bizim ellerimizde.

Birleşelim, örgütlenelim, kazanalım!

## Politikada derinleşiyor, örgütlenerek yürüyoruz!



2-3 Şubat tarihlerinde İstanbul-Bakırköy'de düzenlenen Yeni Demokrat Kadın Kurultayı çeşitli

bölgelerden kadınların katılımıyla coşkuyla gerçekleştirildi.

7 atölyeden oluşan oturumlardan kısa kısa notlar, tutsaklardan selamlamalar ve kurultay izlenimlerini sizlerle paylaşıyoruz.

**Sayfa 12-13-14**

## Sultangazi rantsal dönüşüme karşı örgütleniyor

Rantsal Dönüşüm saldırıları sürerken, “riskli alan” ilan edilen Sultangazi’de yıkımlara karşı dernek kuran mahalle halkı ile görüştük.

Mahallenin “riskli alan” olmadığını söyleyen halk, evlerinin zenginlerin oyuncağı olma-



sına izin vermeyeceklerini ve gerekirse her gün sokağa çıkacaklarını söylüyor. **Sayfa 29**

## ÇIKTI!



Cafer Demir'in “Ölüm Düşü Payımıza” isimli romanı yayınevimizden çıkmıştır. İrtibat bürolarımız ve çeşitli kitapevlerinden ulaşabilirsiniz.

## Soykırım anıtı...

Geleneksel olarak her yıl düzenlenen Ermeni Soykırım Anımları ile bir anıt inşa edilmesi düşüncesi nasıl, hangi koşullarda meydana gelmiştir? **Sayfa 16**

## Gri Kent: DiLOVASI

Dilovası İzmit/Kocaeli’den girerken ve Gebze istikametine



giderken iki rampanın arasından çukur içinde kalmış bir yerleşim yeridir.

**Sayfa 28**

## Özgür Gelecek'ten

Sınıfı ve emekçileri hareketli günler bekliyor

**Sayfa 2**

## Emekçinin Gündemi

Herkesin bildiği sır!

**Sayfa 5**

## Evrensel Bakış

“Dinamik dayanıklılık” mı emperyalistlerin korkuları mı?

**Sayfa 22**

## Pusula

Görev

**Sayfa 26**

## Sınıfı ve emekçileri hareketli günler bekliyor

### Merhaba

İşçi sınıfı iş cinayetlerinde can vermeye devam ediyor. Çıkardıkları yasalarla esnek, güvencesiz ve örgütsüz çalışmayı yaygınlaştıranlar yaşanan katliamların birinci dereceden sorumlusudur kuşkusuz. İş cinayetlerini bu sayıda da gündemimize aldık. Türk hâkim sınıflarının **"Türkiye Çin olacak"** hedefleri önümüzdeki günlerde iş cinayetleriyle daha sık karşılaşacağımızı gösteriyor.

İşçi sınıfının emeğini gasp eden hâkim sınıflar aynı zamanda yaşam hakkını da yok sayıyor. Sınıfın kazanılmış haklarını gasp eden egemenler böylece çalışma yaşamını daha esnek hale getiriyor. Her gün can veren işçi ve emekçilerin mücadelesi ise durmuyor. Daiyang, DHL, Adıyaman Tekstil işçileri, İzmir BMC fabrikası işçileri, Hey Tekstil, Tuzla İSMACO-Karaca Deri, Kartal Koşuyolu, Bayrampaşa Taral Tarım Makine ve Aletleri Fabrikası işçilerinin sendikalaşma, hak mücadelesi bunun yalnızca bir kısmı. Egemenler, sınıfın mücadelesini durdurmak için şimdi de işkolu barajı oyununu devreye soktu. Gazetemizin bu sayısında baraj altında kalan, direnişçi ve sınıftan yana tavırları ile öne çıkan Deri-İş Sendikası ile Dev Sağlık-İş sendikası genel başkanları ile gerçekleştirdiğimiz söyleşileri bulacaksınız.

Yine gazetemizde 2-3 Şubat tarihlerinde düzenlenen Yeni Demokrat Kadın Kurultayına dair katılımcıların kaleme aldığı izlenimlere yer verdik. Coşkulu ve oldukça verimli geçen Kurultay, Yeni Demokrat Kadın'ın kurumsallaşmasında önemli bir adım.

Ülkemizde bunlar yaşanırken, AKP hükümeti Özgür Suriye Ordusu ile bir yandan Esad'ı devirmek için yoğun bir mücadele veriyor öte yandan Suriye Kürtlerinin kazanımlarına saldırıyor. Rojava'da yaşananları doğru analiz etmek, AKP'nin-devletin Kürt ulusal sorunundaki söylem değişikliğini anlamak açısından da son derece önemli. Ömer Güney'le ilgili ortaya çıkan gerçekler de devletin yaklaşımı konusunda yeterince fikir veriyor. Devletin geleneksel politikası Ermeni ulusuna yönelik tavrında da sürekliliğini koruyor. Samatya'da yaşlı Ermeni kadınlara yönelik saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor. Özgür Gelecek olarak Samatya'ya giderek bölgenin nabzını tutmaya çalıştık, bir söyleşi gerçekleştirdik.

Öte yandan Bakanlar Kurulu, birçok ilde çok sayıda mahalleyi riskli alan ilan etti, "dönüşüm"ü hızlandırmak için acil kamulaştırma kararı aldı. Açık ki bu daha başlangıç ve "Kentsel Dönüşüm"de daha hareketli günlere tanık olacağız. Gazetemizin okurlarıyla buluşması, kurumsallaşması adına düzenlediğimiz okur toplantıları da sürüyor. Bu sayıda okurlarımızdan elimize çok sayıda yazı ulaştı. Bunlar, abonelik ve doğal muhabirlik tartışmalarımızın yansımalarıdır. Ve devam ettirilmelidir.

**Başarılar/Serkeftin**

## "Çocuğunuza sahip çıkın!"

1 Mayıs Mahallesi'nde bir gazetemiz okurunun evi aranarak aile ile görüşen kişi; aileye "sizi tanıyorum" diyerek kendini "dost" göstermeye çalışmış, "sizi düşündüğüm için arıyorum" demiştir. Arayan kişi telefonda "Çocuğunuzun her gün mahalledeki derneklere gidip geldiğini biliyor musunuz?"

gibi sorular sormuştur. Bu sorunun üzerine aileden tepki alan "şahıs", "Çocuğunuz pırıl pırıl bir genç. İyi niyetli olduğu için maşa gibi kullanılıyor" demiştir. Ardından "çocuğunuzun gözaltına alındığını biliyor musunuz?" gibi ifadeler kullanmış ve "Ben çocuğunuza sahip çıkmanızı istiyorum. Onun için

aradım. Çocuğunuza sahip çıkın. Ben polis değilim, sadece sizi tanıyorum. Çocuğunuzun ve sizi düşündüğüm için aradım" diyerek telefonu kapatmıştır. Bu tür yöntemlerle bize geri adım attıracaklarını sanıyorsa düşman, yanılıyor elbette. Bizler 1 Mayıs ÖG okurları olarak bu tür baskılara karşı direnmeye devam edeceğiz.

(1 Mayıs ÖG okurları)

## 1 Mayıs'ta okur toplantılarına dair

İki haftada bir yapılan gazete değerlendirmesi yoldaşların hepsinin heyecanla hazırlanmasını, bize verilen görev ve sorumluluklarla eksik yönlerimizi görmemizi sağlıyor. Tartışmalar, gazetenin gündemine göre belirleniyor. Böylelikle eksik olduğum konular hakkında bilgi sahibi olabiliyorum.

Gazeteyi düzenli takip etmeme yardımcı oluyor toplantılar. Gazetemizi düzenli okuyup tartışmak hem bizleri ilerletecek hem de halkımıza kendimizi daha iyi ifade etmemizi sağlayacaktır. Gazete toplantılarında yoldaşlarımla daha rahat iletişime geçiyorum. Kendimi ifade etmemdeki tutukluğu da kırmama yol açıyor. Halkımızla daha iyi iletişime geçmemiz açısından yararlı olduğunu düşünüyorum.

rak değerlendirmek; bu gündemle ilgili eksiklerimi görmeme yol açtı.

Değerlendirme toplantıları birçok eksik noktayı gidermemi sağlayacak bir imkandı benim açımdan... Yavaş yavaş ben de yoldaşlarla tartışabileceğimi düşünüyorum. Bundan sonra yapacağımız toplantılarımızda daha fazla tartışarak konuşmamdaki tutukluğu kıracağıma inanıyorum.

### "Okur toplantıları bizi ilerletir"

31 Ocak tarihinde 1 Mayıs Mahallesi Özgür Gelecek okurları olarak 2. değerlendirme toplantısını yaptık. Yaptığımız ilk toplantıya göre daha iyi bir toplantıydı. İlk toplantı, konulara vakıf olmayışımızdan kaynaklı kendi içimizde eksiklik yaşadık lakin bu toplantı bu eksikliği giderdik.

Toplantıda daha önceden planlandığı gibi gazetemizdeki köşe yazıları tartışıldı. Yaptığımız bu tartışmalarda hem pratik anlamdaki hem de teorik anlamdaki eksiklerimizi gördük ve bunların çözümünün kolektif olarak çözülebileceğinin bilinciyle önümüzdeki süreci örmeye karar verdik. Diğer bir yan ise yaptığımız bu toplantıların bizi gerek ideolojik gerekse siyasi olarak olaylara bakış anlamında ilerleteceğini düşünüyoruz. Ve bu bizim için paha biçilemez bir yerde durmaktadır.

(1 Mayıs Mahallesi ÖG okurları)

### "Değerlendirmeler benim için bir imkan"

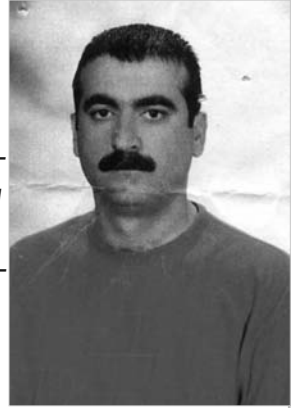


Gazetemizle ilgili yaptığımız ikinci toplantı, yoldaşların değerlendirme toplantısına daha özverili hazırlandığı bir değerlendirme oldu. Toplantıdan önce herkesin elinde bir gazete vardı ve kendi aramızda sohbet ettik gazete üzerine.

Gazete değerlendirmesine ilk defa katılan biri olarak yoldaşlarla gündemler üzerinden sohbet etmek, barış gündemi ile ilgili yapılan tartışmaları önce yoldaşları dinleyip sonra tartışa-

## Başsağlığı

Okurumuz **Ali Duman** yakalandığı kanser hastalığına yenik düşerek 6 Şubat tarihinde aramızdan ayrıldı. Devrimci demokrat çevreye yakınlığı ve destekçi olması ile tanınan dostumuzun zamansız vefatı bizi üzdü. Ailesine ve dostlarına başsağlığı diliyoruz.



**Esenyurt Partizan**

**Abone olun!**

**Bu gazete sizin! Sesinize ses katın!**

**Abone bulun!**

Özgür Gelecek	6 Aylık	30 TL	12 Aylık	60 TL
Yeni Demokrat Gençlik	6 Aylık	18 TL	12 Aylık	36 TL
Partizan	6 Aylık	23 TL	12 Aylık	46 TL

# Restorasyonun kuvve-i fiili: TAŞERONLAŞMA

TC'nin kuruluşundan yaklaşık yüzyıl önce bu topraklara serbest rekabetçi kapitalizm ve ardından da emperyalizm uğradığında dönemin Osmanlı hâkim sınıfları olan feodal aristokrasi, ardından komprador feodaller ve "liberal" kompradorların izledikleri siyaset genellikle kendi sınıf çıkarları için önce kapitalist ardından da emperyalist devletleri "idare etme" ve böylelikle "beka"larını devam ettirme şeklinde olmuştur. Kabul edilmelidir ki Osmanlı hâkim sınıfları bu kapitalist ve emperyalist devletler arasındaki "denge politikası" sayesinde ki varlık koşullarını bir hayli uzatmışlardır. Osmanlı Devleti neredeyse bir yüzyıl bu sayede daha fazla yaşayabilmiştir.

Osmanlı hâkim sınıfları kapitalizm ve ardından da emperyalizme karşı Tanzimatlar (Tanzim: Düzeltme, düzenleme, düzen verme, yoluna koyma, ayarlama...), Islahatlar (Islahat: İyileştirme, düzeltme...) vb. şeklinde gelişen bir dizi adımla yanıt olmuşlardır. Ki Osmanlı tarihinde bu süreç Tanzimat Dönemi (1839-1871) olarak adlandırılır. Benzer koşullarla karşı karşıya kalan Çin hâkim sınıfları ise savaşmayı tercih ediyordu. Çinliler İngiliz ve ardından da Fransız sömürgeciliğine karşı direndiler. 1839-1842 yılları arasında Çin'le İngiltere arasında I. Afyon Savaşı yaşandı. Ok Savaşı ya da Çin'deki İngiliz-Fransız Savaşı olarak da bilinen 1856-1860 arasındaki II. Afyon Savaşı'nda ise Fransa ile İngiltere, Çin'e karşı birlikte savaşmışlar.

Tanzimat Dönemi "yenilikçi" "Paşa"larının; "İngilizci" Mustafa Reşid, "Fransızci" Ali ve Fuad ve daha sonraları ise, "İngilizci" Mithat, "Moskof" Nedim, "İngilizci" Mehmet Said, "Paşa"lar vb. vb. olarak adlandırılmaları tesadüf değildir ve bu topraklarda günümüzde de süren bir "gelenek" bırakmışlardır! Osmanlı ve Çin hâkim sınıfları arasındaki serbest rekabetçi kapitalizme ve emperyalizme karşı bu farklı tavır alışları daha sonraki tarihsel gelişmeleri etkiledi. Her iki ülkede de kompradorlaşan hâkim sınıfların sınıfsal refleksleri bu tarihsel gelişime uygun bir seyir izledi.

Osmanlı feodal aristokrasine muhalefet olarak gelişen ve varlık gerekçeleri özde onlardan farklı olmayan (sınıf konumları ve emperyalizme uşaklık) ve "liberal" kompradorlar olarak tanımlayabileceğimiz ve protokemalizmin ilk örneklerinden Yeni Osmanlılardan, Jön Türklerle, ardından İttihatçılara, Kemalistlere uzanan çizgide -Kaypakka-ya'nın oldukça isabetli tanımlamasıyla iki klik biçiminde ortaya çıkan, mütecanis (benzer-homojen) olmayan ve kolaylıkla karşı kompta yer alabilen- Türk hâkim sınıflarının ortak zemini emperyalizme taşeronluk, Türk Kürt ulusları ve çeşitli milliyetlere baskı, zulüm ve sömürdü. Kemalizm'in "anti-emperyalistliği" yalancı Kaypakka-ya'nın tezlerinden sonra ve -kimilerince- belli tarihsel tecrübelerden sonra artık tevatürdür. Halen Kemalizm'de ilericilik gören ve

bu anlamıyla CHP'den medet umanların varlığı ancak ve ancak onların ideolojik problemleriyle açıklanabilir.

Bugün Kemalizm'e karşı kompta yer alan ve kimi "solcu"ların aklını karıştıran AKP'nin ve temsil ettiği klik Kemalizm'in bazı aşırı yönlerini (özellikle aydınlanmacı, laik ve seçkinci vb. politikalarını) törpülemesinin dışında özde emperyalizme uşaklık, baskı, zulüm ve sömürde bir farklılık taşımamaktadır. Türk hakim sınıflarının her iki kliği de TC zemininde ortaklaşmaktadır. Kemalistlerden günümüz Erdoğanistlerine ("*Tayyip Erdoğan'a dokunmak ibadettir*", AKP Bursa Milletvekili Hüseyin Şahin, "*Herkes her gün Tayyip Erdoğan için iki rekât şükür namazı kılmalı*", Trabzon Of ilçesi AKP'li Belediye Başkanı Oktay Saral ve "*Tayyip Erdoğan, ilelebet ezeli-ebedi başkandır*", AKP Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Soylu örnekler çoğaltılabilir...) kadar uzanan çizgide hep "devletin bekasını" adına, kendi sınıf çıkarlarını gerçekleştirmek için hâkim sınıfların emperyalizmle işbirliği vardır. Ki bu işbirliği iki eşit konumun hayata geçirilişi değildir. Uşaklık temelinde, sırtını bir emperyalist güce arkalama temelinde kendini yeniden üretmiştir.

## Taşeronluğun "Kitabını Yazanlar" Onu Ret Edemezler!

TC'nin kuruluşunda aktif rol oynayan komprador burjuvazi ve toprak ağaları geçmişten devrıldıkları bu politikayı sürdürmüşlerdir. Kemalistlerin önce İngiliz ve Fransız sonradan Alman emperyalistlerine dümen kıran politikaları biliniyor. Daha sonradan ABD ve günümüzde de hem ABD hem de AB emperyalizminin TC'nin üzerindeki etkisi ve hakimiyeti bilinmiyor değil.

TC'nin tarihinde "varlıklarını emperyalizme adanmış", M. Kemal'den İsmet İnönü'ye, toprak ağası Menderes'ten, Morrison Süleyman'a, Ecevit'ten Çankaya'nın şişmanı işçi düşmanı Özal'a kadar, ismini burada anamadığımız(!) bütün "devlet zevatı"nın yüzünün emperyalizme dönük olduğu tarihsel tecrübelerle sabittir.

Hiç kuşkusuz ki bu emperyalizm uşaklığından T. Erdoğan ve avanesi de bağımsız değildir. Bakmayın siz öyle "van minüt" edebiyatına, ABD elçisi karşısında diklenmelerine; varlıklarını emperyalizme borçlu olanların tükürdükleri çanağı yalamayacakları kesindir. Öyle ki bu işin kitabını yazmışlardır. TC'nin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun "*Stratejik Derinlik: Türkiye'nin Uluslararası Konumu*" (Küre Yayınları, Haziran 2005) adlı kitabı, TC'nin bölgedeki konumundan hareketle emperyalizmin taşeronluğunun tez olarak savunulması ve bu politikanın hayata geçirilmesi için hasredilmiştir. Tersten bir ifade ile Davutoğlu bu tezleri nedeniyle koltuğu kapmıştır. Kuruluşu bile emperyalizm destekli olan bir partiden, ancak ve ancak TC'e uygun bir politik hat izlemesi beklenir. Hal böyleyken hükümette ve ardından da devlet aygıtında önemli mev-

ziler kazanmasında desteği olan (en azından süreci kavrayamayan bazı Kemalistlerin darbe hazırlıklarına destek olmayan) ABD ve AB emperyalizmine yönelik Tayyip Erdoğan'ın "efelenmesi" ancak ve ancak Yeşilcam filmlerindeki zengin kız fakir oğlan (ya da tersi) bir gerçekliğe sahiptir. Bu filmler halkımızın sınıf atlama ya da sınıfsız dünya duygularına tercüman olduğu için prim yapar. Tıpkı Erdoğan'ın Avrupa Birliği emperyalistlerine yönelik; "bizi yıllardır kapınızda bekletiyorsunuz, AB olmazsa ŞİÖ olur" mealindeki sözleri hâkim sınıfların bu topraklardaki yüzyıllardır izlediği politikanın "Kasımpaşalı ağzıyla" ifadesinden başka bir şey değildir ve gerçekçi değildir. Nitekim Erdoğan bu sözlerini vakit geçirmeden düzeltti ama Avrupa seyahatinde de AB'ye lafta da olsa ikide bir de "çakmadan" duramadı. Böylelikle geniş kitleler nezdinde "delikanlılığı" sürdürdü, "façasını bozmuş" oldu!

Oysa Erdoğan'ın AB emperyalizmine efelenmesinin ve alternatif olarak ŞİÖ'nü göstermesinin bir hükmü yok. 2011 yılı verilerine göre TC'nin toplamda 140 milyar dolar olan ihracatının, AB ülkelerine 66 milyar dolar iken "Şangay ülkelerine" 10 milyar dolardır. Sadece Almanya'ya yapılan ihracat 13,1 milyar dolardır ki bu rakam bütün ŞİÖ üyelerinden fazladır. (Tarf, 8 Şubat) Bu rakamlar TC'nin neden AB emperyalistlerinin kapisında beklediklerini de anlatır.

## İçte ve Dışta Taşeronluk Sürüyor!

TC'nin hâkim sınıfları bir yandan İsrail siyonizmine efelenip diplomatik ilişkiyi kesiyorlar, diğer yandan ticareti % 65 artırıyorlar. Rus emperyalizmine özellikle Suriye meselesinde höykürürken, bütün enerji yatırımlarında tercih oluyor, doğal gaz oradan satın alınıyor, nükleer santral ihalesi veriliyor. Velhasıl kelimeler Türk hâkim sınıfları TC'nin geleneksel tavrını başarıyla sürdürüyorlar.

Benzer şekilde ülke içinde çalışma alanlarında işçi sınıfına taşeron çalışma dayatılıyor. Bizzat TC'nin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, taşeron işçilerin durumuyla ilgili olarak "*çalışma saati 12, izin yok, örgütlenme yok, tazminat yok. Kölelik gibi bir yaklaşım var, bunu Çalışma Bakanı olarak söylüyorum*" (08.12.2011 Basın) dediği koşullarda, vaad ettiği yeni yasal düzenlemeyle bütün sistemi taşeronlaştırmayı amaçladıklarını açık açık söylüyor. Kaldı ki işçi sınıfı içindeki pratik süreç bize bunu fazlasıyla gösteriyor.

Türk hâkim sınıfları bir yandan ülke dışında yeni yeni maceralara soyunup adımlar atarken, ülke içinde füze bataryaları kurup, işçi sınıfına, köylülüğe, ezilen bağımlı Kürt ulusuna ve çeşitli milliyetlerden-mezheplerden halkımıza yönelik hemen her alanda saldırılarını sürdürüyor. Emperyalistler tarafından "deliğe süpürülmeyip kullanılan" (C. Zapsu, 12 Nisan 2006 Milliyet) T. Erdoğan önerdiği başkanlık sistemini savunurken; "*bunları alalım, ortaya bir Türk tipi baş-*

*kanlık sistemi getirelim*" derken (02 Şubat 2013 Habertürk) önerdiği tam da içte ve dışta taşeron tipi cumhuriyettir. Vakti zamanında Erdoğan, başkanlık sistemi önerisini "Amerikan emperyalizminin bize bir tavsiyesi" olarak görüyordu. ("2. Cumhuriyet Tartışmaları", Başak Yayınları; 1993, s. 417-432)

Başkanlık tartışmalarının arka planı bir yana, emperyalizm yürü ya kulum deyince geçmişte söylenenlerin bir önemi yoktu elbette.) İsterseniz buna "taşeron tipi faşizm" de diyebilirsiniz (Birgün 4 Şubat). Lakin ettiğiniz doğru söz pratiğinizle karşılık bulmalı. Malum faşizm diyorsanız buna uygun bir konumlanış içinde olunmalıdır. Bu gelenek "faşistler hesap lafla sorulmaz, bizde hesapları namlular sorar" doğru önermesiyle hareket ederken sadece ajitasyon yapmıyor aynı zamanda ülke gerçekliğine uygun bir konumlaşa gönderme yapmaktadır.

"Taşeron Cumhuriyet" ya da "Taşeron Faşizm" diyorsanız buna uygun bir konumlanış içinde olmalısınız. Zira faşizm ülkemizde sadece AKP'ye özgü değildir. Kemalizm de faşizmdir ve Kemalizm aralanarak, onunla barışık bir şekilde ne emperyalizme karşı ne de faşizme karşı doğru bir duruş sergilebilir. Olsa olsa CHP'nin ve de kendisine "liberal" denilenlerin peşine düşmüş olur. Peşine düşenlere diyebilecek bir şeyimiz yok, bataklığa gitmekte özgürdürler ama halk kitlelerine bunu ilericilik-demokratlık diye yutturulmaya çalışılmasına itirazımız var.

Tabii bir de Erdoğan'ın başkanlık sistemi önerisini "ortaya bir karışık" söyler gibi rahat önermesi, -başta Kürt Ulusal Hareketinin barış politikasından hareketle de olsa- A. Öcalan'la görüşme ihtimali olanlara yönelik bu derece küstahlaşması; burjuva-feodal medyanın bazı milletvekillerini hedefe koyan haberlerinden tutun da, her cenahtan etkili ve yetkili kişilerin "süreç hassasiyeti" deyip adına başta Kürt ulusu olmak üzere, halkımıza karşı sövüp sayması kabul edilemezdir.

Türk hâkim sınıfları bir yanda emperyalizmin taşeronu olarak bölgesinde adımlar atıp, diğer yandan taşeron çalışma sistemini işçi sınıfına dayatırken amaçlananın rantı korumak ve daha da artırmak olduğu son derece açıktır. Üstelik çıkardıkları yeni yasalarla ("Terörizm" Finansmanın Önlenmesi Kanunu; 7 Şubat Akşam) sermaye birikiminde yeni adımlar atarken aslında Türk hâkim sınıfları ezen ulus burjuvazisine açık, net ve kesin bir yanıt veriyor.

Taşeron Cumhuriyet'e de, faşizme de yanıtımız safları sıklaştırmak, örgütlü mücadeleyi yükseltmek, devrimci mücadeledede ısrar olacaktır. Yaşamımızı taşeronlaştıran, geleceğimizi ipotek altına alanlara yönelik tavrımız; işçi sınıfının ve halkımızın tarihsel birikimini sahiplenerek, anımızı ve geleceğimizi özgür kılmak, zorunluluklarımızı bilince çıkarmaktan geçiyor.

## Karayolu işçileri taşeronla isyan etti



**H. Merkezi:** 28 Ocak günü Ankara'da Karayolları Genel Müdürlüğü önünde bir araya gelen yüzlerce taşeron işçisi karayollarının özelleştirilmesi davasına ilişkin Yargıtay kararını protesto ederken, AKP hükümetini de uyardı. Türk-İş'e bağlı Yol-İş Sendikası üyesi işçiler Türk-İş yönetimini de eleştirerek sık sık "Kumlu istifa" sloganını attı.

Türk-İş Genel Sekreteri ve Yol-İş Genel Başkanı **Ramazan Açar** yaptığı açıklamada, "Masada konuştuk olmadı. Mahkemede konuştuk olmadı. Yargıtay'da konuştuk yine olmadı. Eğer yine duymazdan gelirlirse, eğer yine anlamak istemezlerse; Türkiye Yol-İş Sendikası'nın 81 vilayette, yüzlerce inşaatta ve şantiyelerde olduğu unutulmamalıdır" dedi.

## Dev Sağlık-İş taşeronla karşı eylemde



**İstanbul:** İşçileri kendilerinin haberi olmadan kağıt üstünde işten çıkartıp, taşeron şirket üzerinden başka bir iş kolunda çalışmış gibi göstererek sendikal örgütlenme haklarının gaspı şeklinde özetlenebilecek saldırının son durağı **Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi**. 6 Şubat günü konu ile ilgili hastane önünde bir araya gelen Dev Sağlık-İş Sendikası, bir açıklama yaptı.

Sendikanın hastane temsilcisi **Nuray Gökçay** tarafından yapılan açıklamada "Biz insanca ve onurlu çalışma hakkımızı örgütlü mücadelemizle kazandık, sizlere bırakmaya niyetimiz yok. Mücadelemiz ile taşeron düzenini nasıl işlemez hale getirdiysek şimdi de ayak oyunlarınızı boşa çıkaracak, yaptığınız her hukuksuzluğa yanıt vermesini bileceğiz" denildi. Ardından Dev-Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** ve DİSK Genel Başkan Yardımcısı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** da birer konuşma yaptılar.

## Yurtiçi Kargo işçileri direnişte!

İşçi ve emekçilerin esnek, kuralsız, güvencesiz, sendikası, sigortasız, düşük ücretlerle çalışma koşullarının her geçen gün ağırlaştığı bir süreç içerisinde geçtiğimiz. Bunun egemenler cephesinden karşılığı kendi krizlerini aşmaktır elbette. 2001'den bu yana yaşadıkları ekonomik/siyasal kriz halka zam, savaş, işten çıkarma, kazanılmış hakların bir bir gaspı şeklinde fatura edilmektedir. Bu faturalandırma sisteminin bir parçası da, hızlandırılan özelleştirmeler, taşeron sisteminin yaygınlaştırılması, iş cinayetlerinin önü alınamaz bir boyuta gelmesidir.

### Her gün yeni bir işçi direnişi ile güne başlıyoruz...

İstanbul, Ankara, Bursa, Antep, Eskişehir, İzmir, Adana ve Konya'da, birçok direniş gerçekleşti, birçoğu uzun süreli, sendikal örgütlülük dışında ve lokal kaldı. Sendikal örgütlülüğün zayıf olması, direnişlerin etki gücünü artırmadığı için farklı alanlara yayılmasına ve genişlemesine yetmedi.

Bu süreçte özellikle güvencesizliğin adı olan taşeron işçilerin direnişleri önemlidir. Önümüzdeki sürece de rengini verecek olan budur çünkü. Haftada 70-80 saat çalışan, aylık kullanamayan, tazminat hakkı olmayan, sendikalaşmasının önüne taş duvarlar örülen taşeron işçileri, yaratılan "modern" kölelik sisteminin zincirinin kırılması noktasında ilk halkalardan birini ifade etmektedir.

### Yurtiçi Kargo işçileri sendika hakları için direnişte...

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş sendikasına üye oldukları için işten çıkarılan Yurtiçi Kargo işçileri anayasal hakları için Ankara Kolej Şubesi önünde direnişe geçtiler. Kocatepe Camii önünde biraraya gelen işçiler, buradan Sıhhiye Sağlık Sokak'ta bulunan Yurtiçi Kargo Yenişehir Şubesi'ne ka-



dar "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", "Direne direne kazanacağız", "Davamız ekmek davasıdır" sloganları ile yürüdüler. İşçiler, işten çıkarılan arkadaşları işe geri alınana kadar direnişlerine devam edeceklerini söylediler.

Basın açıklamasında Nakliyat-İş Konya il temsilcisi **Ali Özçelik**, "Yurtiçi Kargo'da çalışan işçi kardeşlerimiz haftalık 70-80 saatlere varan çalışma sürelerine, sefalet ücretine dönüşen düşük ücrete, angaryaya, kölece çalışmaya isyan ederek anayasal haklarını kullanarak sendikamıza üye olmuşlardır. Bu durumu hazmedemeyen işverenler, anayasal suç işleyerek üyelerimize baskı ve tehdit uygulayarak, sendikadan istifa etmeye zorlamış, olmadı işten atmakla tehdit etmiştir. Anayasal haklarını kullanarak sendikamıza üye olan 100'e yakın işçi kardeşimiz 'daralma, performans düşüklüğü' gibi gerekçelerle işten çıkartılmıştır" dedi.

İstanbul, Ankara ve Konya'da yaklaşık 70 işçinin işten çıkarıldığı belirtilen açıklamada özellikle son süreçteki taşeron işçileri mücadelesi ile ortaya çıkan muvazaal\* çalışma ile verilen hukuk kararlarına da vurgu yapılarak Yurtiçi Kargo işçilerinin de muvazaalı bir şekilde çalıştırıldığının altı çizildi. Taşeronluk sistemi-

nin kendisi başlı başına bir muvazaalı iken Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in "taşeronluk sistemini kaldıracacağız" açıklamalarının alt metnlerinde taşeronluk sisteminin bütün alanlara yayılarak, asıl işlerin de taşeron işçiler tarafından yapılacağı yeni bir düzenleme yapmak istediklerini bilmiyor değiliz. Bu sayede de ortada muvazaalı bir durum kalmamış olacak(!)

### Taşeronluk sistemine karşı örgütlü mücadeleye!

Bünyemize sirayet etmiş pasif, edilgen durumdan kurtulmak, işçi ve emekçilerin örgütlü gücünü yaratmak için, sorumluluklarımızı yerine getirmeye ihtiyaç duyulduğu ortadadır. Ortadaki bir diğer gerçek bu sorumluluklarımızın farkına varmaktır. Direniş alanlarını genişletmek, yeni direnişleri örgütlemek öncelikle kendi örgütlü gücümüzü yaratmakla başlayacaktır.

\*Muvazaal; dalavere veya danişıklı dövüş anlamına da gelmekte. (ekşi sözlük), işverenle devletin işçiyi kandırmak için gerçekleştirdiği danişıklı dövüşünü ifade etmektedir.

(Ankara'dan bir DDSB'li)

## Cargill'de işçiler aileleriyle eylemde

Bursa'nın Orhangazi ilçesinde faaliyette bulunan Cargill fabrikasında dört ay önce Öz Gıda-İş tarafından başlatılan sendikal çalışmanın ardından bu durumdan rahatsız olan patron işçilerden Kemal Kapar'ı "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten attı. Bunun üzerine fabrika işçileri sendikal mücadelede ısrarını devam ettirmişlerdir. Çeşitli eylemlerle bugüne gelen Cargill direnişinde **31 Ocak** günü fabrika işçileri öğle arasında ailelerle birlikte fabrika önünde bir açıklama gerçekleştirdi.

Açıklama sonrası direniş çadırı



önünde bizler de **Özgür Gelecek** okurları olarak işten atılan Kapar, anesi ve Öz Gıda-İş Bursa Şube Başkanı ile röportaj yaparak haklı mücadelelerinin yanında olduğumuzu ve bundan sonraki süreçte de birlikte olacağımızı belirterek direniş çadırından ayrıldık. (Bursa ÖG okurları)

## "Yurtiçi Kargo'da sendika düşmanlığına son!"

**İstanbul:** Nakliyat-İş Sendikası 1 Şubat günü Taksim'deki Fransa Konsolosluluğu önünde bir basın açıklaması yaparak **Yurtiçi Kargo/GeoPost** şirketlerinin sendika ve işçi düşmanı tutumunu protesto etti ve işten atılan 100'e yakın işçinin işe geri alınmasını istedi.

Burada yapılan açıklamanın ardından Haramidere, Çayırova aktarma merkezleri ile Kadıköy acentesi önünde direnen işçiler söz aldı. İşçiler, Yurtiçi Kargo'daki ağır çalışma koşullarından bahsedip sendika hakları için direneceklerini söylediler. Eylem, hazırlanan bir dilekçenin Fransa Konsolosluluğuna verilmesiyle sonlandı.

Emekçinin  
Gündemi

## Herkesin bildiği sır!

Türkiye sendikal hareketi için herkesin bildiği sır, üyelik istatistiklerinin yayınlanmasıyla ifşa oldu. Bir önceki yasada % 10 sektör barajı geçerliken ülkemizde neredeyse tüm sendikaların baraj altında olmaları sebebiyle 2009 yılından bu yana istatistikleri bakanlık açıklamıyordu. Yeni yasanın kabul edilmesi ile bakanlık Ocak ayının sonunda istatistikleri açıkladı. Bu haliyle birçok sendika toplu sözleşme yapma yetkisini kaybetti.

Sınıf devrimcileri açısından önemli olan, bu verilerin yorumlanması ve genel tablonun daha net anlaşılmasıdır. Kısaca istatistiklerden çıkan tabloyu şöyle özetlemek mümkündür. Yaklaşık 11 milyon çalışan içinde sendikaya üye sayısı 1 milyon kişidir ve % 9'a denk düşmektedir. Lakin gerçek sendika üyelerini anlamak için toplu sözleşmesi yürürlükte olan, aidat ödeyen sendika üyelerini hesaplamak gereklidir, çünkü yalnızca aidat ödeyenler sendikaların sunduğu imkanlardan yararlanmaktadır. Sendikaya kayıt olsa da toplu sözleşmeli düzende çalışmayanlar açısından sendikal haklardan yararlanma imkanı yoktur. Bu açıdan ele alındığında ülkemizde DİSK'e bağlı yaklaşık 80 bin aidatlı işçi vardır. Bunun 41 bini kamu işçisidir. Türk-İş'te 540 bin aidatlı işçi vardır, bunun 380 bini kamuda, 160 bini özel sektördedir. Özel sektör içinde de 85 bini Türk Metal üyesidir. Hak-İş'in kamuda 85 bin, özel sektörde yaklaşık 40 bin aidatlı üyesi vardır. Toplamda aidatlı sendikal sayısı kamuda 500 bin, özel sektörde 240 bin kadardır.

Bu tablo da göstermektedir ki; ülkemizde sendikal hareket bitme noktasındadır. Toplumsal ağırlığı oldukça zayıflamıştır. Sendikaların ağırlıklı kısmı üç beş bin üye ile sektörlerinde etkisiz konumdadır. Hükümetin yetkisi düşen sendikalara yalnızca mevcut işyerleri için bir dönem daha toplu sözleşme yetkisi vermesi ise sendika bürokratlarına bir rüşvettir ve işe de yararıdır. Bu sayede sendika yetkililerine sessiz kalmaları ve 2 veya 3 sene daha yönetimde kalarak sendikaların maddi olanaklarını bitirmelerine onay verilmiştir.

Sendikalar arasında göreceli olarak işçi örgütleyen, direniş ve mücadele yürüten sendikalar da önemli imkansızlıklarla ve eksiklerle karşı karşıyadır. Bunun bir kısmı maddi meselelerdir ancak asıl sorun siyasal perspektif eksikliğinden kaynaklı sınıf mücadelesinin geleceğine dair net bir hedefin ve politikanın olmamasıdır. Doğallığında sınıf içinde gelişen öfkeyi örgütlü güce çevirme konusunda başarılı olunamamaktadır. Dahası genel çürüme ve yozlaşmadan bahsini ettiğimiz az sayıda göreceli mücadele eden sendikalar da etkilenmektedir. En mücadeleciler olarak kamuoyuna görülen sendikalarda dahi yolsuzluk ve kişisel hesaplar ağırlık kazanmaktadır.

Bu tablo sınıf devrimcilerinin ve sınıf içinde en geniş demokrat güçlerin zayıflıklarının bir sonucudur. Sendika bürokratlarına küfretmek anlamsızdır. İşçilerin örgütsüz kalmalarında, bu gerçeklik karşısında çaresiz kalmalarında sınıfı örgütlemeye yetersiz kalan bizlerin payı esastır. Bizim olmadığımız yerde sistemin hakim olması ve sistemin hakim olduğu yerde çürümenin, yolsuzluğun, faşizmin hakim olması doğaldır. O halde görevlerimizi netleştirmemiz şarttır.

Ülkemizde sınıf hareketi gelişme eğilimindedir. İşçilerin kendilerine sunulan çalışma rejimine karşı öfkeleri ve tepkileri büyümektedir. Özel sektörde zam ayı olan Şubat ayı da işçilerin beklentilerine cevap veremeyecektir. Öfke patlamaları bu dönemde daha fazla görülecektir. Ülkenin dört bir yanında kölece çalışmaya karşı feryat eden işçilerin sesleri gelmektedir. Bu feryat esas itibarıyla ekonomik, demokratik, sosyal talepleri içeren sendikal mücadeleye davettir. Sendikal mücadelenin gelişmesi sınıf devrimcileri açısından da oldukça önemlidir. Sınıf devrimcileri bu mücadelelere öncülük eden işçileri saflarına katarak ve net siyasal perspektif sunarak misyonunu oynayabilir.

En geniş demokratik, mücadeleciler kesimle biraraya gelerek ve ortak mücadeleyi örererek bu süreci ileri taşımamız mümkün olacaktır. Sınıfın birliğini ve ortak mücadelesini öne çıkarmak, işçi örgütlerinin mümkün olan tüm emekçilerle biraraya gelerek birleşik bir mücadele hattı oluşturması güvencesizliğe ve sistemin daha ağır saldırılarına set çekmek için elzemdir. Süreç zorludur ancak gelecek bizimdir, şartlar lehimize dönmektedir. Artık görev bu şartları doğru okuyarak harekete geçen sınıfın öncülerine düşmektedir.

## "Gerekirse 2 yıl daha direnirim"



**Kartal:** Sendikasılaşmaya karşı direnişlerden biri de **Kartal Koşuyolu Hastanesi** önünde 130 günü aşkındır işine geri dönme mücadelesi veren Dev Sağlık-İş üyesi **Ziya İncedere**'nin direnişidir. İncedere ile 130 günün nasıl geçtiğini konuştuk. İncedere direnişin artık sonlarına doğru yaklaştığını, önemli bir kazanım elde ederek direnişi sonlandırmak istediğini dile getirdi.

"Bu benim ikinci işten çıkarılmam gerçi bu sürgündü ama..." diyen İncedere, 1 Ekim günü taşeron firma yetkilileri tarafından Bayrampaşa Devlet Hastanesi'ne sürgüne gönderildiği öğrendiğinde direnişe başladığını hatırlattı. Ve direnişi şöyle değerlendirdi; "Ben şahsıma, sendikama, sınıfıma karşı yapılmış bu saldırıya direnişle karşıladım. İlk gün sabah iş bırakma eylemi oldu diğer arkadaşlarla, sonra hastane önünde direniş başladı."

Direniş başladıktan sonra Kamu Birlikleri Yasası'nın yürürlüğe girmesiyle, görüşmeler sırasında asıl muhatabı bulamadığını, ilk görüşmenin 70 gün sonra olduğunu dile getirerek direniş sürecini anlatmaya devam etti: "1 ay öncesine kadar her sabah direniş çadırına geldim. 1 ay önce meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdik. O gün bir görüşme oldu. O görüşmede taşeron firmaya yazı gittiği yani benim işe alınacağıma dair bir şey söylendi ancak iki hafta boyunca hiçbir açıklama yapılmadı."

Ardından İncedere'yle geçen günlerde çatıda yaptığı eylem üzerine sohbete devam ettik. Çatıya oğlunun kendisini takip ederek çıktığını ekleyen İncedere, oğlunun savcının özel talimatıyla ifadesi alındığını, sanki kendisi oğlunu zorlamış gibi yansıtılmaya çalışıldığı söyledi.

Çatıda yapılan eyleminin amacını anlatan İncedere, "o gün haklı taleplerimiz için

eylem yaptık, zaten herkes haklısınız diyor ama ben aylardır direniyorum, çocuklarım evde ekme bekliyor, evde 4 çocuk var, evin kirası gibi pek çok ihtiyaç var" dedi.

İncedere hiçbir zaman yalnız olduğunu düşünmediği sözlerine ekleyerek devam etti: "Yapılan eylem kamuoyu yarattı, vicdan yarattı. Yani düşünün 14 yaşındaki çocuk babasının işi, ekmeği için eyleme destek verdi." İncedere ayrıca eylemden sonra görüşme talep edildiğini ve "biz Ziya İncedere'yi işe almak istiyoruz. Taşeron firmayla görüşeceğiz" dediklerini hatırlattı ve "Bizim genel sekreter de 'bu sürecin bitmesi için Ziya İncedere'yi işbaşı yaptıracağız' demiş. Onlar da açtığım davayı geri çekmem şartıyla işbaşı yaptıracağını söylemişler" dedi.

Sendikanın da arkadaşlarının da bu süreçte önemli roller üstlendiğini, sürekli yanında olarak sahip çıktıklarını ancak işbaşı yapmadan da davayı geri çekmediğini vurguladı. İşe geri dönmesinin çok önemli bir kazanım olacağını, ikinci defa aynı iş yerinde işe geri alınmanın mücadele açısından oldukça önemli olacağını altını çizen İncedere, "İçeriye dilekçe verdik onun cevabı bekliyoruz. Beni işe alacaklar, ben de davayı geri çekeceğim. Öyle olmazsa gerekirse iki buçuk sene daha direnirim" dedi.

Herkesin cumhurbaşkanı, başbakan olacağını garantisinin olmadığını ancak herkesin işçi olma garantisinin olduğunu söyleyerek, "insanlar gelip çalışacak, emek verecek birileri onun emeğini gasp edecek. O zaman gelin bu taşeron belasına hep birlikte karşı koyalım, o nedenle bu çadır sadece benim değil herkesin çadırı" dedi.

Taşerondan bahsetmişken yeni Sendikalar Yasasıyla Dev Sağlık-İş'le birlikte pek çok sendikanın işkolu barajının altında kalmasını hatırlattığımız İncedere, taşeronun her çalışanın sorunu olduğunu belirterek "gasp edilen her hakkımız için direnişle cevap verdik/vereceğiz. Şimdiye kadar sendikamız teslim olmadı, bürokrasiye de teslim olmadı. Yani biz yapacağımız mücadele ile sendika hakkımıza sahip çıkacağız. Sendika hakkımız engellenemez" dedi ve işçilerin taşeronu teslim alacaklarını, mücadelenin kararlılıkla devam edeceğini vurguladı.

## "Performans uygulamasına hayır!"

\* BES İstanbul 3 No'lu Şube 6 Şubat günü Kadıköy SGK önünde biraraya geldi. Yapılan açıklamada; "İş güvencesizliğinin kaldırılmasına dönük adımların karşısında duracağımızı, 'performans sistemi' adı altında getirilmek istenen kölece çalışma düzenini kabul etmeyeceğimizi ilan ediyoruz. Güvencesiz çalışma yaşamı, güvencesiz bir yaşam demektir. Bizler her türlü idari baskıya ve hükümetin özlük-sosyal kazanımlarımıza dönük saldırılarına sessiz kalmayacağız" denildi.

\* 7 Şubat günü SES üye-

leri Sağlık Bakanlığı önünde bir araya gelerek performans uygulamasının sonlandırılması için bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada "Sağlık emekçilerini de güvencesizliğe mahkum eden sistem, AKP'nin sağlığı küresel sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden şekillendirilmesinin sonucudur. Performans ödemesi yerine emekliliğe yansıtacak sağlık tazminatı istiyoruz" denildi. Açıklamanın ardından performans uygulamasına karşı toplanan imzalar Sağlık Bakanlığı'na verildi.

## "İşçiler ölüyor, sermaye büyüyor"

**H. Merkezi:** "Kader değil, kâr hırsı. Kaza değil, iş cinayeti" pankartı arkasında biraraya gelen HDK İzmir bileşenleri Antep'te yaşamını yitiren işçiler ve devam eden işçi cinayetlerine dikkat çekmek için İş Bankası Karşıyaka Şubesi önünde basın açıklaması yaptılar.

Kitle adına konuşan **Hacay Yılmaz** artan iş cinayetlerine dikkat çekerek bu duruma sessiz kalmamasının gerekliliğine vurgu yaptı.

## İşçi-köylü

## Ada Tersanesi'nde direniş kazandı

**Kartal:** Yaklaşık iki haftadır direnen, birkaç gündür de eylemlerini tersane vinçlerinin üzerinde sürdüren Ada Tersane işçileri işgal eylemlerini ücretlerin ödenmesi üzerine 26 Ocak günü sonlandırdı. Limter-İş Sendikası öncülüğünde sürdürülen direniş yapılan protokolle kazanımla sonlandırıldı.

Limter-İş Genel Başkanı **Kamber Saygılı** tarafından yapılan açıklamada, direnişlerin kazanımla sonuçlandırıldıkları söyleyerek işçilerin kazanmayacakları hiçbir şey olmadığını vurguladı. Saygılı, "Bu kazanımda iki gündür üretim yapmayarak direnişe destek olan diğer tersane işçilerinin de payı var. Kazanımın kalıcılığı için, direnen arkadaşların sendikamıza üye olması, örgütlü bir şekilde hareket etmesi gerekiyor" şeklinde sözleriyle işçilere sendikaya üye olması için çağrıda bulundu.

## PTT işçileri mücadeleyi kazandı

**H. Merkezi:** Manisa ve İzmir'de dağıtımda taşeron değişikliği gerekçe gösterilerek atılan 190 işçinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı. İşten çıkarılan 190 işçi 1 Şubat günü Bornova'daki Posta İşleme Müdürlüğü önünde eyleme geçmişti. İşçilerin hak alma yani işe geri dönme talepleri kabul edildi.

PTT yönetimiyle 4 Şubat günü yapılan görüşmeler sonucunda işçiler 5 Şubat'ta işbaşı yaptı. Haber-Sen İzmir Şube Başkanı **Hüseyin Özdem** yaptığı açıklamada, "Bu kazanım birlikte verilen mücadelenin kazanımıdır. Buradaki kazanım işçi sınıfının kazanımıdır" dedi.

## Teknopark işçileri zaferi kutladı



**İstanbul:** 28 Aralık'tan bu yana direnişte olan Teknopark İstanbul İnşaatı işçileri, direnişlerinin kazanımla sonuçlanmasını kutladı. Teknopark işçilerinin 22 Ocak'ta imzaladıkları protokolle talepleri karşılandı ve direnişleri zaferle sonuçlandı. İşçiler zaferi yaptıkları yürüyüşle kutladı. 7 Ocak günü Kadıköy Kilise meydanından Eminönü İskelesi'ne yürüyen işçiler zaferlerini duyurarak halaylarla zaferlerini kutladılar.

## "Zeytinburnu'nda işçiler artık haklarını arıyor"



**İstanbul:** İşçi direnişleri bu soğukta patronlardan çok kışa karşı koyar. Bunun sonu bir hesaplaşmadır. İşçi ve patronun hesaplaşması. Ezilenin, ezene karşı dirençli bir başkaldırısıdır. Emeğin sonsuz gücünün alev alev yanan bir tenekede kor bir ateşte öfkesiyle harlanıp, işlenip umuda dönüştürülür.

İşçi sınıfının okulu olan direnişler, patronla, devletle baş etmeyi öğretiyor. Son dönemlerde saldırıların arttığı/artacağı bir süreçten geçiyoruz. Bu saldırılar temel anlamda örgütsüzlüğü dayatmaktadır. Bunun en güzel örneği iş kolu barajıdır. İşkolu barajı bizleri iradesizleştirmeye aynı zamanda devletin sömürü çarkını sürdürmesine hizmet eden anlayışın ta kendisidir.

Zeytinburnu'nda Kuzu Deri işçileri insanca şartlarda çalışmak ve haklarını almak için Deri-İş Sendikası'nda örgütlendi. Yalnızca birlik içinde olurlarsa sorunlarını çözebileceklerini, taleplerine ulaşabileceklerini öğrenen Kuzu Deri işçileri anayasal haklarını kullanarak sendikaya üye oldular. Ancak işçilerin sendikayı kabul etmemek için sendika üyelerini işten çıkarmaya başladı. İşten çıkarılan sendika üyeleri, işten çıkarılma son verilmesi, işten çıkarılan sendika üyelerinin işe geri alınması ve Kuzu Deri'nin sendikayı tanıması için kapı önünde oturma eylemine başlamışlardı. Biz de Kuzu Deri direnişçisini ziyaret edip direniş hakkında bilgi aldık.

**- Direniş hakkında bilgi verir misiniz?**

- Ben Kuzu Deri direnişçisi Mehmet Çelikdağ. Direnişte 52. günümüz oldu. Bu 52 gün içinde Zeytinburnu havzasında direnişe yoğun bir ilgi var. Biz bu desteği Deri-İş Sendikası'ndan almaktayız. Deri-İş Sendikası bizim yanımda olduğu için Zeytinburnu havzasındaki deri işçileri de artık haklarını aramaya başladılar.

Patronun küçük oğlu bizim oradaki temsilcimizle görüşmek istedi. Bizim amacımız Zeytinburnu havzasının tümüne sendikalaştırmayı yaymak ve emeğimizin hakkını almaktır. Sonuna kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. Burada tek başıma direniyorum. Biliyorum ve görüyorum ki benim arkamda

gerçekten çok büyük bir güç var.

8 Şubat günü mahkemem vardı. 2. mahkemede Kuzu Deri patronu Yücel Yılmaz'ın büyük oğlu 3 tane yalancı şahit getirmişti mahkemeye. Yalancı şahitler patronun adamlarıydı. Mahkemede patronun adamların biri olan Mustafa Yılmaz konuştu, en sonunda dedi ki "Mehmet usta Kuzu Deri'de örgüt kurmuş. Örgüt kurmaya çalışıyor. Biz onu işten çıkardığımız halde fabrika önünde günlerce direniyor. Her gün 50'şer kişilik gruplarla gösteri yapıyor." Sendikada örgütlü olmamı örgüt kurmakla bütünleştiriyorlar, işte böyle bir zihniyet karşımızda.

Sendikadan haberi yok. Ne olduğunu bilmiyorlar, biliyorlarsa da işte böyle bilmezlikten geliyorlar.

**- Direniş sürecinde herhangi bir görüşmeniz oldu mu?**

- Evet oldu. Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, bir de Genel Sekreter Hasan Uluşan önce onlar gidip konuştu. Sonra beni çağırdılar, ben de gidip konuştum. Orada barış marş resimleri çizdiler. Sonra dedi "artık biz barış ortamları sağlayacağız. Mehmet ustayı işe alacağım." Sonra bana dedi "yarın senle görüşelim." "Tamam" dedim. Gittim bana diyor ki "mahkemeden alacağın ne varsa ben karşılarım. Sen bu direnişi bitir."

Ekmek parası kazanıyorsan sesini çıkarma. Sana ekmek parası veriyorum yeter. Daha ne istiyorsun yani. Bizim her dediğimizi yap diyorlar.

Son olarak; ben asla direnmekten vazgeçmeyeceğim. Tuzla'da direnen işçilerden burada direndiğim süreçlerde, bu direniş yerinde çok şey öğrendim. İşçinin köle olmadığını, insan olduğunu öğrendim. Ne fazla ne az, sadece hakkım olanı istiyorum. Hakkım olanı alana kadar da direnişime devam edeceğim.

**- İşkolu barajıyla ilgili ne düşünüyorsun?**

- İşkolu barajı tamamen işçilerin yanında olan sendikaları yok etmek amaçındadır. Bu yasayla mücadeleciler sendikaları boşa çıkarmaya çalışıyorlar.

## "Buradayım, hakkım için direniyorum"

**Kartal:** 5 Şubat günü Tuzla'da Deri-İş Sendikası tarafından yeni sendikalar yasasına karşı düzenlenen eylemin ardından sendikal faaliyet yürüttükleri için "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten çıkarılan İS-MACO işçilerini ziyaret ettik.

**- Direniş nasıl ilerliyor, anlatır mısınız?**

**Fikriye Akgüt:** Her gün buradayız. Sabahları kalkıp işe gelir gibi geliyoruz. Çalıştığımız şirketin yurtdışında da firmaları var ve o firmalar bizim burada sendikal çalıştığımızı biliyorlarmış. Halbuki öyle bir şey yok, üstelik sendikalı olmak istediğimizi söylediğimizde "performans düşüklüğü" denilerek işten atıldık.

Bizler burada direnen kadınlardır. Tüm zorluklara karşı çalışan kadın işçileriz. Ben artık mutfaktan dışarı çıktım. Kendi ayaklarım üzerinde çalışarak duruyorum. Çocuğumu komşuya bırakıp öyle geliyorum. Kadın olmak çok zor gerçekten. Bu ülkede işçi olmak zor ama kadın işçiyse bu iki kat daha zor. Ama ne olursa olsun ben sonuna kadar direnmeye devam edeceğim.

**Öznur Fazıloğlu:** Ben direnişe başladığımda, beni "sen Türk'sün, onların yanına gitme. Onların sonu iyi değil" şeklinde söylemlerle yıldırma çalıştılar. Hatta direnişe geçtim diye bana "terörist" bile dediler. Ama kulak asmayıp, olmam gereken yere hakkımı almaya geldim. Buradayım, hakkım için direniyorum ve kazanana kadar da devam edeceğim. Ben de bir annemim. Her sabah buraya geliyor, çocuğumu komşuya bırakıyorum. Bizler hakkımızı istiyoruz ve kazanmak için direneceğiz.

**Cengiz Taşkesen:** Her sabah erkenden buradayız. Sabah gelen müdürler bizi görsün diye. Direniyoruz günlerdir ve direnmeye devam edeceğiz. Bizlere karşı ilgi ve tepki çok iyi, yanımızda olan herkese teşekkür ederiz.



## “Tarımı köylüden kurtarma” hedefli saldırı

Uzun bir süredir ülke tarımında yaşanan dönüşümü; **küçük üreticiyi yok etme planı** üzerinden tanımlamaya çalıştık. Elbette bu saldırıları bir bütün olarak tasfiye biçiminde tanımlamak tam anlamıyla doğru olmayacaktır. Neo-liberal politikaların temel dallarından biri olan tarımsal politikaları incelemek, saldırıların kimi hedeflediğini de gösteriyor.

Uygulanan politikalarla köylü, üretici konumundan kopartılıyor. Bu süreçte, toprak el değiştiriyor. El değiştirirken daha büyük parseller oluşuyor. Bu parsellere özellikle yabancı ortaklı şirketler tarafından yatırım yapılıyor. Tarım ülkesi olan Türkiye'ye yabancı şirketlerin yapmış olduğu yatırım, daha çok tarımsal üretim üzerinden sektörleşme hedeflidir. Bugün tarıma dayalı sanayi kuruluşlarının hemen hemen tamamı yabancı şirketlerin elinde. Yıllar öncesinden **“tarımı köylüden kurtarma”** sloganı ile başlatılan bu süreç devlet tarafından destekleniyor. Bunu mevcut tarımsal politikalarda görmek mümkün.

Bu bağlamda tarımsal üretimde yaşanan değişimleri incelemekte de fayda var. Çok eskilere gitmeden, son 10 yılın politikaları bize gerçeği gösteriyor. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı verilerine göre, 2002 yılında Çiftçi Kayıt Sistemi'ne kayıtlı 2 milyon 588 bin üretici vardı. Bu rakamın büyük çoğunluğu orta ve büyük üreticilerdir. 2011'de sisteme kayıtlı üretici sayısı 2 milyon 292 bin kişiye geriledi.

Bu dönemde sadece üretici sayısında değil, ekilen alanlar ve ürün çeşitliliği bakımından da ciddi değişiklikler oldu. 2002 yılında 26,5 milyon hektar olan toplam tarım alanı, 2011'de 23,6 milyon hektara, aynı dönemde ekilen alan ise 18,1 milyon hektardan 15,8 milyon hektara geriledi. Yüksek girdi maliyeti nedeniyle üretici, tarlasını boş bırakıyor ve ekemiyor.

Son dönemlerde yatırımın yoğun olduğu alanlardan birisi de meyve ve zeytincilik... 2002'de 1,4 milyon hektar olan meyve bahçesi



alanı; 2011'de 1,7 milyon hektara ulaştı. Aynı dönemde zeytin alanı ise, 620 bin hektardan 784 bin hektara çıktı. Devletin bu alanlara yönelik vaatleri ile bu sürece gelindi. Bu değişimi olumlu bulup alkışlayanlar da var, çok ağır eleştirenler de.

Hayvancılıktaki deneyim bu sürecin yanlış yönetildiğini gösteriyor bizlere. Bildiğiniz gibi hükümet; 2010 yılında hayvancılığa sıfır faizli kredi vereceğini açıklamış ve 2010-2012 döneminde 7 milyar lira düşük faizli kredi vermişti. Kredi kullanan yatırımcı sayısı 170 bin civarında. Bunların bir bölümü; yıllardır hayvancılık yapan üreticiler; yani işletmesini yenilemek veya büyütmek için kredi kullananlar. Çok büyük bölümü ise sektör dışından; yani daha önce hayvancılık yapmayan ama verilen kredinin cazibesine kapılıp yatırım yapanlar.

Sektöre yeni girenlerin kurdukları işletmelerin büyük bölümü orta veya büyük ölçekli. Bu kredi ile bin baş ve üzeri hayvana sahip birçok işletme kuruldu.

Buradan köylü üretiminin gelişimine karşıt bir anlayış açığa çıkabilir. Ancak esas karşıt olunması gereken nokta; “aslan payı”nın, emperyalist patentli bu işletmelere gidiyor olmasıdır. Öte yandan bu işletmeler bugün ülke tarımını derinden etkileyen spekülasyonun baş aktörlerin-

Tarımın üreticiden kopartılmasına paralel olarak tarımsal üretimde çalışacak kişi sayısında da azalma gözlemlenmekte.

dendir. Spekülasyonlar ile beraber üreticilerin; bu işletmelere yönelik bağımlılıkları artıyor. Bu artış sömürünün ta kendisidir. Ayrıca burada temel hedef ise **“hayvancılığı köylüden kurtaracağız”** şiarı ile işletmelerin kurulmasıdır. Bu anlayışla, son 3 yılda kurulan büyük işletmelerin çoğunda ise ciddi sıkıntılar yaşanıyor. Zira tarımın üreticiden kopartılmasına paralel olarak tarımsal üretimde çalışacak kişi sayısında da azalma gözlemlenmekte. Ve göçler nedeniyle de tarımsal işletmeler ürün sıkıntısı yaşıyorlar. Çünkü üretecek köylü yok.

Özette; bu süreçle birlikte küçük üreticiliği yok sayan ve büyük işletmeciliği teşvik eden devlet köylüyü topraktan kopartmaktadır. Bu sürecin iyi analiz edilmesi gerekiyor. Zira bu durum; ülkede işsizler ordusunun büyümesine neden olmaktadır. “Tarımı köylüden kurtaracağız” diye yola çıkanlar tarım arazilerini boşaltırken ülke kaynaklarını peşkeş çekerek hem üreticiye hem de tüketiciye büyük darbe indiriyor.

### Dicle'de sağlık emekçileri isyanda

**H. Merkezi:** Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi sağlık emekçileri **31 Ocak** günü bir eylem yaparak sağlık emekçilerine yönelik şiddetin kaynağının sağlıkta dönüşüm politikaları olduğunu dile getirdi.

Eylemde konuşan Dev Sağlık-İş Amed Şube Başkanı **Sedat Aydın**, 29 Ocak'ta Dâhiliye Bölümünde görev yapan bir sağlık emekçisine

hasta yakınları tarafından şiddet uygulandığını hatırlatarak şiddetin her geçen gün arttığına dikkat çekti, Sağlık Bakanlığı'na seslendi; **“Sağlıkta Dönüşüm Programını durdurun. Sağlık hizmetini ticari mal haline getirmekten vazgeçin.”**



### “Sementa patronu hesap verecek!”

**Ankara:** BDSP'nin 10 Şubat'ta gerçekleştireceği **“Devrimci Kadın Kurultayı”**na çağrı yapmak için 28 Ocak'ta Balgat'ta bulunan Sementa Tekstil Fabrikası önünde bildiri dağıtmak isteyen BDSP faaliyetçileri, bir grup ÖGB ve ustabaşından oluşan grubun saldırısına uğramıştı. Daha sonra polisin çağırılmasıyla devrimciler darp edilerek gözaltına alınmış, gece yarısı serbest bırakılmışlardı. BDSP hem yapılan bu saldırıyı protesto etmek hem de fabrikadaki çalışma koşullarını teşhir etmek için **31 Ocak** günü fabrika önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme **İHD** ve **Partizan** da destek verdi.

### 29 THY işçisi işe geri dönüyor



**H. Merkezi:** Grev yasağına karşı çıktıkları gerekçe gösterilerek THY AO. ve THY Teknik AŞ. tarafından işten çıkarılan 305 işçiden 29'u daha işe iade davasını kazandı.

Bakırköy 10. İş Mahkemesi'nde **7 Şubat** günü görülen davada mahkeme bilirkişi raporuna dayanarak işçilerin işe iade edilmelerine karar verdi. Mahkeme, 29 Mayıs 2012 tarihindeki eylemlerin demokratik hak arayışı olarak değerlendirdi. 29 işçiyle birlikte mahkeme işten çıkarılan toplam 61 işçiyi, mücadeleleri sonucu işe geri almış oldu.

### BMC işçileri direnişte



**H. Merkezi:** İzmir'de kurulu bulunan ve yaklaşık bin 700 işçinin çalıştığı BMC fabrikasında çalışan işçiler, 2012'nin Mayıs ayından bu yana ücretlerinin ödenmemesi üzerine **6 Şubat** günü fabrika önünde yaptıkları eylemle direniş çadırı kurdu.

Türk İş 3. Bölge Temsilciliği ve Türk Metal Sendikası 1 No'lu Şube tarafından örgütlenen eylemde işçiler alacakları ödenene kadar direnişte kararlı olduklarını ilan etti. Açıklama sırasında bir grup işçi fabrika çatısına çıkarak **“Karamehmet'in mağdurlarıyız”** sloganını haykırdı.

### Tekstil işçileri fabrika işgal etti



**H. Merkezi:** Ceyhan'da Bozcalar Tekstil'e ait fabrikanın önüne gelen 80 işçi fabrikanın Ceyhan şubesini işgal etti. Fabrika önünde kıyafetlerini yakarak eylem yapan işçilere polis saldırdı. Polisle tartışan işçiler, **“3-4 aydır maaşlarımızı ve tazminatlarımızı alamıyoruz, üstüne çeşitli bahanelerle bizi işten attılar, evlerimize haciz geldi ve çocuklarımız aç, paramızı almıncaya kadar fabrika önünden gitmeyeceğiz”** dedi.

# “Entegre stratejinin” hedefi: SEREKANIYE

Suriye’de toplumsal kaos ve kargaşa silahlı iç çatışmalarla sürekli ve kararlı bir hal aldı. Bu kaos ve karmaşanın kendi özgün iç yapısının yanında oldukça suni dış müdahalelerle de karmaşılaştığını görüyoruz. Deyim yerindeyse Suriye’de yaşanan süreçte bir dizi çapanoğlu olduğu söylenebilir. Ne kadar şeytani ve uğursuz çıkar hesapları varsa, bugün bu bölgede yoğunlaşmış durumda. Sürece müdahil olmayan emperyalist güç kalmadığı gibi bu güçlerin bölgesel güç olma hesabı yapan ve aynı zamanda kendi toplumsal sürecini de doğrudan etkileyecek olmasının yarattığı çıkar hesabıyla etkin çalışan bir dizi bölgesel devlet de var. Şer eksenleri bölgesel yeniden dizayn sürecinde renklerini ve kokularını daha belirgin hale getirerek adeta bir hizalanma ve bloklaşma sürecini de örgütlüyor.

Bu bloklaşma süreci hem karmaşık bir biçimde ilerliyor hem de adı konmuş perspektifi ve ideolojik paydaları belirlenmiş saikler etrafında odaklanıyor. Ortadoğu’da bugün yaşanan gelişmeleri bu saflaşma ve ittifak arayışları ekseninde değerlendirmek ve yorumlamak önemlidir. Çünkü bütün siyasal söylemler, diplomatik girişimler, sıcak çatışmalar, ekonomik ilişkiler bu saflaşma ve ittifak politikasına odaklı yürüyor. Ama pek de kolay ilerlemediği bölgesel güçler, katmanlar arasındaki siyasal ve toplumsal çelişkilerin buna pek de müsaade etmediğini görüyoruz.

Ulusal, mezhepsel ve tarihsel olarak oluşmuş siyasal çatışmaların kolayca yönetilecek bir ittifak arayışını sağlayamayacağı görülmektedir. Ancak gelinek noktada özellikle ABD ve AB emperyalistlerinin Ortadoğu’da ekonomik ve siyasi çıkarlarına hizmet edecek, kurulu sisteme uyumsuz olan siyasal rejimlerin ve olası potansiyel risk taşıyanların uyumlu hale getirilmesi ya da berhava edilmesi ekseninde gerçekleştirilmeye çalışılan kaynaşma ve ayrışma Sünni mezhep ile Şii mezhebi ve onun bağlaşıklarının saflaşması olarak açığa çıkmaktadır. Bu noktada bu esasa dayanmakla birlikte özellikle kimi özgün toplumsal ve siyasal özelliklere sahip güçleri de dolaylı bir şekilde, sürece istediği biçimde angaje etmeye çalışmaktadır. Özellikle Filistin ve Kürdistan’ın dört parçasındaki özgün çelişkinin pek de bu hizalanmaya ve bu eksenlerdeki paydaşlığa uymadığı görülmektedir. Ancak buradaki çelişkileri ve özgünlüğü çeşitli formüller ekseninde hal yoluna koymak için yoğun bir uğraş dikkat çekmektedir.

Süreç Ortadoğu’da sadece siyasal rejimlerin değişmesi ya da yeniden dizayn edilmesi şeklinde değil aynı zamanda sınırların yeniden be-

lirlenmesi ve oluşması eğilimi içinde ilerliyor. Bu durum var olan sınırların ve oluşmuş siyasal egemenliklerin bağımlı uluslarca artık kabul edilemez düzeye gelmiş hoşnutsuzluklar şeklinde olgunlaşan tarihsel ve toplumsal koşullarla doğrudan ilintilidir. Artık mevcut statüko ile yönetilemeyen bölgede, tarihin kapıları bu çelişkiler tarafından tekme tokat dövülüyor. Kuşkusuz o kapı kırılacaktır da. Bu çelişkiler de gözetilerek emperyalist neo-liberal zincirin zarar görmemesi ekseninde bölgede bir yoğunlaşma ve çözüm arayışı söz konusudur.

## Sadık uşak: TC

Bugün bir yandan siyasal rejimler alaşağı olurken diğer yandan yeni statükonun kurulması, sınırların yeniden oluşması noktasında güçlü bir siyasal mücadele söz konusudur. Bu mücadele yoğunlaşmış biçimi olan savaşa da dönüşmekte ve daha büyük yoğunlaşmaların da koşullarını olgunlaştırmaktadır.

Ülkemizdeki iç politika da, dış politika da bu bölgesel gelişmelerden bağımsız ele alınamayacağı gibi buna endekslili bir şekilde gelişmelerin yaşandığını görüyoruz. Bölgenin bu yeniden dizaynı sürecinde girişken ve uyumlu AKP hükümeti, Türk egemen sınıflarının yüksek çıkarlarının gerçekleşmesi için oldukça iddialı bir şekilde emperyalizmin ajandasını kopyadan geçirerek kendininki gibi benimsedi. Öyle ki Kürt meselesi gibi tabu sayılan sorunlarda bile “kendini aşacak” tavizlere kapı aralayacağını gösterdi. Tabii bu girişkenlik ve cevvalik dış politikada savaşı göze alacak bir vitrine de sahip.

Suriye meselesinde adeta rüştünü ispatladı. ABD emperyalizmi Türk egemenlerinin kendilerine ve bölgesel çıkarlarına ne kadar sadık olduğunu bu süreçte test etti desek yeridir. Tabii aynı zamanda endişe verici sayılacak bir ufuksuzlukları ve bu açıdan bölgesel rollerini oynamada bu zayıf yanlarını da endişeli bir şekilde gözlemlene fırsatı buldular. Nihayetinden Suriye meselesinde atik ve enerjik bir şekilde sonuca gitme politikası TC’nin gözü kara bir sadakate sahip olduğunu gösterirken aynı zamanda bu aceleciliğin sürecin daha hızlı olgunlaşmasında bir beceriksizliğe ve zaafa işaret olarak yorumlanabilir.

Aynı durum Kürt meselesinde de söz konusudur. Zira yukarıda bahsettiğimiz ittifaklar meselesi bu bağlamdır. Özellikle İran-Suriye ve Irak gibi



yeniden biçimlendirilmesi gereken ülkelerin toplumsal ve siyasal çelişkilerinin önemli bir unsuru olan Kürtlerin kazanılması, mümkünse ittifak edilmesi, değilse engelleyici bir noktada durmaması için yürütmesi gereken siyaseti bir türlü yürütememiş dişe dokunur bir mesafe kaydedememiştir. Bölgesel hesaplar açısından oldukça stratejik bir pozisyonda olan Kürtlerle TC henüz bir denge kurabilmiş değildir. Ulusal düşmanlığını bu bağlamda törpüleyememiştir. Özellikle Kürt Ulusal Hareketiyle mücadelesinde Kürt ulusunun dört parçadaki konumunu gözden kaçırmaktan kurtulamamıştır.

Nihayetinde Kürtlerle barışmak bir yana daha fazla düşmanlık tohumlarını ekmiştir. Kürtler sadece “iç düşman” değil aynı zamanda “dış düşman” da ilan edilmiştir. Kürtlerin dört parçada kazanacağı her türlü hakka karşı saldırgan, agresif ve düşmanca siyaset izlemektedir.

## TC “sınır”larını aşıyor!

Suriye’de yaşanan süreç bunu daha berrak hale getirmiştir. TC, Esat karşıtlığının yanına Kürt karşıtlığını da koyarak Suriye politikasını şekillendirmiştir. Kürt ulusal haklarının bir bütün parçalarda kazanılmasına karşı bir mücadeleye kendini vakfetmiştir. Gelinek noktada Kürt ulusal hareketiyle uzlaşarak bölgesel politikalarını kolaylaştırıcı bir arayışa girmiş olması Türk egemenlerinin bu karşıtlığının üstünü örtmemelidir. Kürt ulusal sorununun geldiği toplumsal boyutu mevcut “geleneysel” yaklaşımla yönetmesinin zorluğu ve bu politikayla bölgesel rolünü oynamasının imkansız olduğunun bilinciyle Kürtleri yeni bir sözleşmeyle boyunduruk altında tutma gayretleri TC’nin tarihsel eğilimini ve Kürt karşıtlığını karartmamalıdır.

Ki Kürtlerin kazanımlarını sınırlamak ve Kürt Ulusal Hareketiyle sağlayacağı uzlaşmayı kendi lehine çevirmek için her türlü şeytani oyuna, her türlü araç ve yöntemle başvurmaktadır. Gerek Kürtler arasındaki çeşitli çelişkileri gerekse de Kürtlerin diğer parçalardaki ulus ve mez-

heplerle olan çelişkilerini sürekli ve sistemli bir şekilde körüklemekte ve buna fiilen ya da dolaylı olarak destek sunmaktadır.

Son olarak Suriye Kürdistanı’nın Serêkaniyê kentinde yaşanan durum buna örnektir. İlişkide olduğu çeşitli Suriyeli silahlı muhalif grupları her fırsatta Kürtlerin üzerine salarak Kürtlerin yeni bir savaş cephesine daha kavuşmasının gayretini içindedir. Bir yandan Kürt Ulusal Hareketiyle uzlaşma yolları ararken diğer yandan Kürtleri güçten düşürecek, onların ulusal kazanımlarını sabote edecek hamleler yapmaktadır. Kürtlerin Suriye’de izlediği denge politikasını bu şekilde bozarak kendi lehine yeni gelişmelere yol açmaya çalışmaktadır. Bu çeteci saldırgan grupları kendi sınırları içinde konumlandırmakta, onlara her türlü lojistik, askeri ve siyasi desteği sunmakta iken Kürtleri ise ekonomik ambargo ile sıkıştırmaya çalışmaktadır.

Kuşkusuz TC’nin Serêkaniyê’de uyguladığı politikanın bir ayağı da Kürt Ulusal Hareketiyle masa başında yürüttüğü mücadelede eline daha güçlü kozlar almak istemesidir. Zira Suriye Kürdistanı’ndaki ulusal hareketin gücü masa başında önemli bir argümandır. Serêkaniyê politikası TC’nin Kürt meselesini çözmedeki önemli rolü “entegre stratejisinin” bir ayağıdır. Bu da sorunun TC açısından kendi egemenlik sınırlarını çoktan aştığının en net göstergesidir. TC bölgesel çıkar ve politikası için Kürtlere duyduğu ihtiyaç ile tarihsel Kürt düşmanlığı arasında adeta sıkışmıştır. Nerede olursa olsun, hangi coğrafyada olursa olsun daha fazla Kürt kanı dökmenin Kürtlerin burnunu sürtmenin, onları hizaya getirmenin bir yöntemi olarak görmektedir. Uzlaşma eğilimi taşırken dahi, hatta uzlaşmaya dair başbakanın dilinde Abdullah Öcalan kast edilerek “güzel mesajlar geliyor” sözlerinin tınısı kulaklardayken Kürtlerin kanı akıtılmaya, sınır tanımaksızın baskılar uygulanmaya devam ediliyor. Kuşkusuz bu yaklaşım onların deyimiyle “entegre stratejinin” bizim kavramsallaştırmamızla **tasfiye** ve **tasfiyeciliğin** bir ürünüdür.



## Paris'te 3 Kadın, Ömer Güney ve TC

Paris'te 3 Kürt kadının katledilmesinin ardından zaman ilerledikçe, Türk devletinin bu katliamdan neyi hedeflediği de gözle görülür bir hal alıyor.

Katliamın hemen sonrasında konuyla ilgili açıklama yapan hemen her devlet yetkilisi çarpıtmalarla birlikte, katliamın "örgüt içi infaz" olduğuna dair bulguların varlığına bizleri inandırmaya çalışmıştı.

Ancak biz o günden biliyorduk ki, 3 Kürt yurtseverinin katledilmesini, devletin Kürt ulusal sorununa bakışından, bu sorun karşısında yüzlerce yıllık takındığı tavırdan, uyguladığı siyasetten bağımsız ele alamayacaktık. Devletin, Kürt ulusal sorunuyla ilgili attığı her adımda, her barış söyleminde, her müzakere döneminde açık bir şekilde gördüğümüz, devlet yetkililerinin ise zaten söylemekten hiçbir dönem çekinmediği onların deyimiyle "terörün" gerçekte Kürt halkının örgütlü gücünün tasfiyesi yatmaktadır. Paris'teki katliam ise bü-tünde parça olarak yine değindiğimiz gibi devletin tasfiye saldırılarından birini oluşturuyor ve katliama ilişkin gelen süreçte yeni olan her gösterge de devletin Kürt Ulusal Hareketine karşı neyi amaçladığına dair kodlar barındırıyor.

### Ömer Güney MİT ajanıMIŞ!

Devletin Paris katliamını, örgüt içi infaz diyerek PKK'nin üzerine yıkma ve Kürt halkıyla Kürt Ulusal Hareketinin arasını açma çabası, bu konuda ne kadar mesai harcadıysa da ne kadar ter döktüyse de boşa gitti ve uzun soluklu bir karalama olmadı...

Türk devletinin silahlı mücadele yürüten örgütlerin içerisinde ajan örgütlenmeleri yürüttüğü- yürütmeye çalıştığı neredeyse bu örgütler kurulduğundan beri biliniyor. TC'nin Paris



Türkiye'de dikensiz gül bahçesi yaratma umuduyla ve sistem tarafından çizilen siyaset çizgileri içerisinde esasta Ulusal Hareket tarafından yükseltlen silahlı mücadelelerin tasfiyesi umudu kendisini gösteriyor.

katliamını da bu tip örgütlenmesi aracılığıyla gerçekleştirdiği gelinen süreçte baş aktör Ömer Güney ile birlikte ortaya çıkmış oldu.

Paris Cumhuriyet Savcısı Francois Molins'in yaptığı açıklamaya göre üç Kürt kadının katledilmesine ilişkin gözaltına alınan "şüpheli"nin iki yıldır Kürtlerin ortamına gidip gelen Mit ajanı olduğu öğrenilen malum şahıs Ömer Güney fail ya da faillerden biri... Yine yapılan açıklamada olayda Sakine Cansız, Leyla Şaylemez ve Fidan Doğan'ın yanında dördüncü bir kişi olarak Ömer Güney'in olduğu ve katliamın yapıldığı sırada Kürdistan Enformasyon Bürosu'na girip çıktığı, büronun yakınında bulunan kamera kayıtlarında olduğu belirtiliyor.

### "PKK'yi tasfiye planı Mazlum'u da örgüt içi infaz yapmıştı..."

Katliamın ardından **Başbakan Yardımcısı Hüseyin Çelik**: "Ama yapılış şekline bakılırsa PKK'nin iç hesaplaşması gibi görünüyor. Fransız hükü-

metinin güvenlik güçlerinin yaptığı baskın değil, faili meçhul kişiler tarafından yapılmış bir saldırdır. PKK terör örgütünün uzun yıllardan beri kendi içinde binlerce infaz yaptığını biliyoruz. Bu, terör örgütlerinin tabiatında olan bir şeydir" açıklamasında bulunmuş ve "PKK var PKK'dan içeri, PKK'nin içerisinde" vecizesiyle de bildiği ilkokul ma-

tematiğiyle kendince PKK içerisinde birbirini kapsayan kümeler olduğunu söylemişti.

Bu açıklamadan geri kalmayan Başbakan Tayyip Erdoğan ise Ocak ayı içerisinde Anadolu Aslanları İşadamları Derneğinde yaptığı açıklamada daha fazla uçup bir listeye örgüt içi infaz tezini ortaya atmıştı. Erdoğan: "Bugüne kadar hiç mi bu infazları yapmadı? Benden bir şeyleri açıklamamı mı istiyorsunuz? Hatırlatayım, Mazlum Doğan, Mahsum Korkmaz başta olmak üzere örgüt içinde nice genç kurşuna dizildi. Beş tane kadın teröristi de böyle infaz ettiler. Cansız'ın nişanlısı Mehmet Şener yine örgüt tarafından infaz edildi..." diyerek, PKK'ye karşı uzunca bir süredir yoğunlaştırdıkları tasfiye saldırılarında sınırlarını ne derece zorlayabileceğini gözler önüne seriyor. Bu sınırlarını zorlama işi Erdoğan'a olur olmaz yerlerde olur olmaz cümleler sarf ettirerek, herkesin bildiği Mazlum Doğan'ın feda eylemini dahi örgüt içi hesaplaşma gömleğinin içine sokabiliyor.

Devlet yetkililerinin söylemlerine ve devletin PKK içerisindeki ajan örgütlenmesi çalışmalarına baktığımızda Türkiye'de dikensiz gül bahçesi yaratma umuduyla ve sistem tarafından çizilen siyaset çizgileri içerisinde esasta Ulusal Hareket tarafından yükseltlen silahlı mücadelelerin tasfiyesi umudu kendisini gösteriyor.

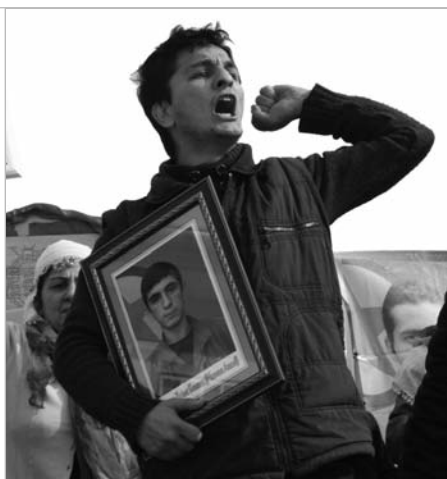
## Agit, Cesur ve Cudi ölümsüzlüğe uğurlandı

**Amed**: Lice ve Çukurca'daki çatışmalarda şehit düşen HPG gerillaları **Faruk Dolu** (Agit Amed), **Selim Özalp** (Cesur Cudi) ve **Mehmet Zuhat Kızmaz** (Mervan Amed) 31 Ocak günü, on binlerce kişinin katılımıyla defnedildi. Lice'de şehit düşen **Faruk Dolu** konvoylarla Lice-Duru köyüne götürüldü. Köyde yapılan yürüyüş sırasında köylüler damlara çıkıp Dolu'nun tabutuna karanfiller attı. Daha sonra BDP Amed Milletvekili **Nursel Aydoğan**, "Liceliler gerilla olmanın ne demek olduğunu en iyi bilince çıkartan bir halktır. Liceliler biliyor ki gerilla olmak yaşamını Kürt halkına adanmak demektir. Bugün buradaki görkemli sahipleniş de bunun yans-

ımasıdır" diye konuştu.

Çukurca'da şehit düşen **Mehmet Zuhat Kızmaz**'ın Amed'in Yenışehir ilçesinde bulunan Yeniköy Mezarlığı'nda yapılan cenazesine ise binlerce kişi katıldı. Kitle, aynı çatışmada şehit düşen 14 gerillanın fotoğraflarının bulunduğu bir pankart açarak yürüyüşe geçti. Anne **Zozan Kızmaz** yaptığı konuşmada, "Arkadaşları Merwan'ın kanını yerde bırakmayacak. Buradan ilan ediyorum. Bende 3 Merwan daha var. Onlar da bu yolda şahadete ulaşırsa biz kadınlar onların silahlarını yerden kaldıracamız" dedi.

Yine Çukurca'da şehit düşen **Selim Özalp**'in cenaze töreni Merdîn-



Nusaybin'de defnedildi. Cenazeye on binlerce kişi katıldı. Yürüyüş sırasında polisler kitlenin önüne barikat kurdu. Ancak kitle bu polis engeline rağmen mezarlığa ulaşip saygı duruşundan sonra cenazeyi defnetti.

## Jinên Wêranşehrê ji rojavayê re azadî xwest

**Amed**: Bi hezaran kes ji bo Rojavayê gihîştin hev. Bi bang a meclisa jinên a BDP gel li Amfî ya baxçeyê Navenda Çand û Hûnerê ya Med a Şaredariya Wêranşarê bi slogana "Azadiya Serokati azadiya jinê ye" û "Em bi rihê Vîyanan Rojava silav dikin" hatin ba hev. Parlemerterên BDP'ê **Gultan Kışanak**, **Nursel Aydoğan**, **Pervîn Buldan**, **Mulkiye Birtane** û **İbrahim Binici** bi hezaran jin tevî civîna jinan bûn.

### Dijmin êrişê gel kîr

Welatîyên serê sibê hatin qadê ji aliyê polîsan ve hatin dorpeçkirin û welatîyên ji bajar û navçeyên derdorê hatin jî ji aliyê polîsan ve li gelek nokteyan hatin rawestandî û astengkirin. Ligel biryara qeymeqam a li navçeyê hate 20'ê mehê hemû bername û çalakî hatin qedexekirin bi hezaran kes hatin qadê û ji aliyê polîsan ve hatin dorpeçkirin. Jin bi cil û bergên gelerî qad xemilandin.

Di mudaxeleya polîsan de gelek jin nerihet bûn û Berdevka Meclîsa Jinan a BDP'ê Pelîn Yılmaz li ser hişên xwe çû. Jina bi navê Hanim Yavuzer a nexweş a astimê jî rakirin Nexweşxaneyê Dewletê ya Wêranşarê. Di mudaxeleyê de zarakê bi navê Bawer Dogan ê yek salî nerihet bû. Bavê Dogan Ramazan Dogan Bawer hambêz kir û wiha got: "Heke edalet ev be ez vê edaletê û dewletê naxwazim.

Mulkiye Birtane diyar kir ku kesên desthilatdar ji bo mirovan bikujin li Rojhilata Navîn û li hemberî vê yekê jî kurd têkoşîna azadî û aştiyê didin. Birtane wiha got penaber nîn in li ser axa xwe ne.

Kesên brindar bun û hatin binçavkirin.

Bi navê Sidika Kurt a 65 salî ya ku di mudaxeleya polîsan de piyê wê 2 cihare hate şikandin û jina bi navê Hanim Yavuzer a 60 salî ya birindarbû piştî 3 saetan li nexweşxaneyê hate dermankirin hate taburcukirin. Hate ragihandin ku rewşa Bawer Dogan ê yek salî yê ku ji ber bombeyên gazê bi bandorbûyî baş e. 5 kesên di mudaxeleyê de hatin binçavkirin jî serbest hatin berdan.

Kışanak piştî mudaxeleya polîsan de daxuyanî da û diyar kir ku piştî êrişê dema ku ji bo hevdişîna bi polîsan re bike çûyî, polîsan bi armanca kuştinê ew hedef girtin û wiha got: "Wê demê gel li cem me tunebû. Em tenê wekîl li wir bûn. Lê polîsan em hedef girtin û bombeyên gazê avêtin me. Ajokarê partiya me serê min nizim kir û ne hişt bombeya gazê li min bikeve. Bi awayekî zanebûn ez hedef girtim û xwestim min bikujîn.



## Pozantı'dan gerillaya...

**Gever:** Hepimiz onu haberlere atılan "Pozantı'daki tecavüzü ortaya çıkaran TT ikinci kez intihara kalkıştı", "Pozantı'yı ortaya çıkaran T.T'ye 8 yıl hapis", "Anlatan T.T tutuklandı, Pozantı'ya dava açılmadı!" gibi başlıklardan tanıyorduk. T.T bugün İntikam Mamxori kod adıyla Kürdistan dağlarında gerilla...

Evet, Kürt çocuklarına taciz, tecavüz ve her türlü işkencenin yapıldığı Pozantı Hapishanesi'nde zulme uğrayanlardan **İntikam**. 2012'nin sonbaharına, yani gerillaya katıldığı ana kadar da devletin eli yakasından inmedi; gözaltılarla, tutuklamalarla, on yıllara varan yargılamalarla ve bitmez tükenmez işkencelerle devam etti devlet zulmü! Ancak o baskıların en yoğunlaştığı dönemlerde şunları söylüyordu; "Bir Mazlum Doğan, Kemal Pir arkadaşların direnişlerini düşüncükçe ne olursa olsun düşmana teslim olmayacağımı söylüyordum. Mücadeleden vazgeçmeyecektim. Benim bu duruşum mahallede herkes tarafından saygı ile karşılanıyordu."

### "Nefes alması bile yetiyor Kürdün zulüm görmesine!"

Adana'da, 92 yılında doğdu ve aslen Şirnex'liydi. On yıllar önce köyleri yakılmış ve göç etmişlerdi. Ama nefes alması bile yetiyordu Kürdün, zulüm görmesine! Bunun bilinciyle büyürken, çocuk yaşta hapishaneye düşmüş, türlü zulüm görmüştü. Pozantı'da gördüğü/gördükleri zulümü anlattığında kamuoyunu belli oranda rahatsız eden, belli oranda da "meşgul eden" İntikam Mamxori birkaç gün sonra tekrar tutuklanmış, on yıllara varan cezalarla yargılanmış; bu süre zarfında iki kere intihar etmiş ve erken büyümüştü...

### "Bana yaşatılanların intikamını alacağım!"

En son 6 ay kaldığı hapishanedan tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır. Ve 7 yıl 8 ay cezası kesinleşir, bununla birlikte de yurtdışı yasağı çıkarılır. Erken büyüyen İntikam, yıllardır gördüğü zulme karşı bilincini geliştirmiş, devletin zulmü bitsin/başka çocuklar işkence, tecavüz görmesin, Kürt ulusu özgürleşsin diye yüzünü dağlara dönmüştü. Ve tırmanırken enginleri şunları söyledi; "Bir taş attım diye başıma bu kadar şey gelmişti. Eğer kalsaydım onlarca yıl cezaevinde kalacaktım. Karar verdim dağa çıktım. Adımı da İntikam koydum. Bu benim için anlamlıydı. Bugün buradayım bana yaşatılanların intikamını alacağım." **Kaynak: www.firat-news.biz**

# Kürt katliamı ve kültürel soykırım...

Feodal-fetihçi Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüze değin, Kürt toplumu devletin baskısı ve katliamlarına maruz kalmıştır. Bu baskılar sonucu Kürtler çeşitli dönemlerde isyan etmişlerdir.



Kürt ulusal sorunu günümüz şartlarında girdiği yeni süreçle varlığını devam ettiriyor. Kürt ulusuna yönelik baskı düzen ve devletin tarihsel olarak mayasında vardır. Bundan dolayıdır ki TC ve öncesindeki Osmanlı İmparatorluğu tarihi Kürtleri de hedef alan tarihtir. 19. yüzyıla oluşan uluslaşma süreciyle birlikte, katmerli ulusal baskıların ve katliamların olduğu bir tarihtir.

Feodal-fetihçi Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüze değin, Kürt toplumu devletin baskısı ve katliamlarına maruz kalmıştır. Bu baskılar sonucu Kürtler çeşitli dönemlerde isyan etmişlerdir. En eski Kürt isyanları Alevilere yönelik yapılan baskı ve katliamlar sonucu oluşan başkaldırılardır. Alevi Kürtlerin tarihi dini baskı, katliam ve tehcirle doludur. Ancak Kürtleri hedef alan ulusal baskı ve katliamlar 19. yüzyılda oluşmaya başlamıştır. 19. yüzyılın ortalarına doğru artan baskılar Kürt isyanlarını giderek tırmandırmıştır.

Kürtlere yönelik ulusal baskı ve katliamları tarihsel olarak 3 sürece ayırabiliriz. **Birincisi;** henüz Kürtlerin ilk ulusal motiflerle tanıştıkları süreçtir. **İkincisi;** "Kurtuluş Savaşı" sonrası dönemdir. **Üçüncüsü;** günümüz sürecidir.

1514 yılından itibaren oluşturulan Kürt Beylikleri ile Kürtlere verilen özerklik uzun bir dönem uygulandıktan sonra, II. Mahmut döneminde kaldırılmak istenmiştir. II. Mahmut 1833 yılında aldığı kararı uygulamak için, Reşid Paşa komutasında 40.000 bin kişilik orduyla saldırı furçası başlatmıştır. Kürt beyliklerine saldırılar yapılarak ortadan kaldırılmak istenmiştir. Ufak Kürt beylikleri saldırılar sonucu yok edilmiştir. Ancak bu saldırılara karşı başta Xan Mahmud ve Bedirhan olmak üzere, direnişle yanıt veren beylikler de olmuştur. Hatta bu beylikler güçlerini birleştirmiş

ve bazı Kürt topraklarını kendi denetimleri altında tutarak bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir. Bu başkaldırılar 1847 tarihine kadar devam etmiştir.

Diğer Kürt başkaldırıları "Kurtuluş Savaşı" dönemi ve sonrasında gerçekleşmiştir. Bu dönemin en öne çıkan ayaklanmaları 1921 tarihinde **Koçgiri**, 1925 tarihinde Diyarbakır - ve bazı çevre illerde- **Şeyh Sait**, 1926-1930 **Ağrı**, 1938 **Dersim** bölgelerinde gerçekleştirilmiştir.

Bu başkaldırılar daha çok aşiret reisleri ve dini katmanların önderliğinde yapılmıştır. Bazı ayaklanmalar -özellikle Ağrı başkaldırısında- askeri ve sivil kesimlerden katılım ve önderlik olmuştur da, dönemin ayaklanmalarında önderlik misyonunu daha çok aşiret reisleri ve dini katmanlar yerine getirmiştir.

Sonuç olarak bu başkaldırılar bastırılmış ve on binlerce Kürt katledilmiş ve yığınlar halinde göçe zorlanmışlardır.

Ayrıca Irak Kürdistanı'nda başlayan Barzani ve Talabani önderliğindeki Kürt hareketleri günümüze değin varlıklarını sürdürmüşler ve ABD'ye bağımlı Irak-Kürdistanı'nda özerk bir yapının yönetiminde yer almışlardır.

Suriye ve İran'daki Kürtlerin 2. Paylaşım Savaşı ve sonrası süreçteki

başkaldırıları Kürdistan tarihinde yer alan diğer başkaldırılardır.

Ve günümüzde PKK önderliğindeki direniş... Kürtlerin ulusal direnişleri ve başkaldırıları içerisinde en etkili olan ve faşist TC'yi en fazla zorlayan başkaldırı günümüzdeki direniştir. Aynı zamanda en yaygın ve en merkezi direniş olan günümüz koşullarındaki Kürt ulusal mücadelesi askeri ve politik arenada en sıcak koşullarda varlığını devam ettirmiştir.

PKK'nin oluştuğu dönem Kürt toplumunun ulusal bilinci en fazla bilinçlerine kazıdıkları dönemdir. Kürtlerin önemli bölümü PKK önderliğindeki safta yer almışlardır. Ayrıca İran'daki günümüz Kürt hareketi PJAK, günümüz koşullarında PKK ile aynı hatta yer almaktadır.

Vurgulamaya çalıştığımız gibi faşist devletin ulusal baskı tarihi 19. yüzyıldan günümüze değin varlığını devam ettiriyor. Bu tarih soykırımlar, katliamlar ve katmerli zulümler tarihidir.

Ermenilerden günümüzdeki Kürt başkaldırılarına değin varlığını devam ettiren bu sancılı süreç, iktidar perspektifiyle önderlik edilen kitleler tarafından eninde sonunda yerle bir edilecek ve tarihin çöplüğüne atılacaktır. Bundan kimsenin kuşkusuz olmasın!

(Bir ÖG okuru)

## Cansız'ın cenaze törenine soruşturma



**H. Merkezi:** Paris'te katledilen 3 yurtsever kadın için memleketlerinde kitlesel cenaze törenleri düzenlenmişti. Daha önce "cenaze törenlerine 'hassas' yaklaşacaklarını" söyleyen devlet, cenaze törenleri sırasında polis ve çevik kuvveti çok devreye sokmamış olsa da 19 Ocak günü Dersim'de yapılan Sakine Cansız'ın cenaze töreninin ardından geçtiğimiz günlerde cenaze töreni hakkında soruşturma başlatıldı.

Tunceli Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talebi üzerine Tunceli Emniyet Müdürlüğü, Wan Milletvekili **Aysel Tuğluk**, BDP'li vekil **İdris Baluken**, BDP Dersim İl Başkanı **Şerafettin Halis**, Dersim Belediye Başkanı **Edibe Şahin** ve PSAKD Genel Başkanı **Kemal Bülbül**'ün törende yaptıkları konuşmaları incelemeye aldı. İncelemenin ardından, dokunulmazlıkları bulunan Tuğluk ve Baluken hakkında fezleke hazırlanarak Adalet Bakanlığı'na gönderilecek. Diğer konuşmacılar hakkında ise gerekli görülürse dava açılacak.

## “Tutuklu gazetecilere özgürlük!”

**İstanbul:** Gazeteciler, “KCK operasyonlarında” tutuklanan ve 1 yılı aşkın süredir tutuklu bulunan meslektaşlarının duruşması öncesi Taksim’de eylem yaptı. İstiklal Caddesi üzerinde oturma eylemi yapan gazeteciler, Taksim Meydanı’na vardıklarında tu-

tuklu gazetecilerden gelen mektupları okudu.

Gazeteciler adına açıklama yapan **Eda Yıldırım** Türkiye’nin basın özgürlüğü sıralamasında 179 ülke arasında 154. ülke olduğunu ve şuanda 76 gazetecinin tutuklu ol-

duğunu hatırlattı.

“Her itirazı, her demokratik tepkiyi, ‘terör’ kapsamına dahil eden başta TMY olmak üzere, tüm yasalar-daki düşünce ifade ve örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz” denilen eyleme **Özgür Gelecek Gazetesi** de destek verdi.

## KCK Basın Davasında 8. Raund

Bir ülke düşünün ki avukatlar savunma yaptıkları için, gazeteciler haber yazdıkları için, öğrenciler eşit, parasız, anadilde eğitim istedikleri ya da mevcut sistemden rahatsızlık duyanlar vicdanlarına kulak verdikleri için tutuklanıyor. Fazla düşünmenize gerek yok, o ülkede yaşıyorsunuz.

Devlet sahip olduğu güç kullanma tekeline halkımızın sesini bastırmak için kullanırken her geçen gün daha da pervasızlaşıyor. 1980’leri de aşan bir gözü dönmüşlikle kulağına çalınan her muhalif sese saldırıyor. Halkımıza karşı tam teşekküllü bir düşman hukuku uygulanıyor. Bunun son örneklerini KCK basın, KCK avukatlar ve Çağdaş Hukukçular Derneği üyelerini de kapsayan DHKP/C davalarında gördük.

samında, “örgüt üyeliği” ve “örgüt yöneticiliği” iddiaları ile 20-25 yıla varan çeşitli hapis cezaları istendi; “Devletin imajını bozacak haberler”, “Türk devletini sıkıntıya sokacak haberler”, “örgütsel gazetecilik/normal gazetecilik”, “örgütsel haber yapmak” gibi ifadeler yer aldı. Açık ki devlet bir yandan kendisini rahatsız eden gazetecileri “cezalandırırken” bir yandan da kendi çıkarlarına uygun bir gazeteci tipi yaratmaya çalışıyor. Burjuva basın emrine amade iken, zor koşullar ve kısıtlı imkanlarla gazetecilik yapmaya çalışan ve sistemin kölesi olmayan gazetecilere yönelik bu saldırıların nedenine gelince... **Halkımızın gerçeklerin çevresinde birleşerek örgütlenmesinden duyulan korkunun ifadesidir bu.**

mütalaasını vermesinden sonra kullanılabileceği yönünde. Bu nedenle söz konusu yasanın tam olarak bir anadilde savunma hakkı tanımadığını ortaya koymamız gerekiyor. Üstelik faşizmi içselleştirmiş yargı organları elinde bu hakkın ne kadar kullanılabilirliği de belirsiz görünüyor. Nitekim Avukat **Baran Doğan** da duruşma sırasında bu duruma işaret ederek, anadilde savunmanın dava sonunda değil, yargılama sürecinin her aşamasında uygulanması gerektiğini vurguladı.

Savunma hakkının daraltılmaya çalışıldığını belirten Doğan, “ÇHD’li avukatların gözaltına alınıp, 9’unun tutuklanmasını, savunma hakkının engellenmesini kınıyoruz” şeklinde konuştu.

Tüm sanıkların avukatı **Fırat Epözdemir** de kanunda yapılan değişikliklerle ana dilde savunma hakkının tam anlamıyla tanınmadığını düşündüğünü belirterek, “Bir iddianame okunup bitmiş, müvekkillerimize en azından tahliye taleplerini Kürtçe sunmak için hak verilmelidir. Yargılama ve savunma bir bütündür. Bir bölümde ana dilde savunma yapılmasına imkân verilirken, diğer tarafta bu imkânın verilmemesi kabul edilemez. Tekrardan müvekkillerimize taleplerini Kürtçe iletmeleri için bu hakkın verilmesini talep ediyoruz” diye konuştu.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu Üyesi **Recep Yaşar** ve EFJ Başkanı **Arne König** ögle arasında açıklama yaptı. Yaşar, “Türkiye gazetecileri tutuklama utancından kurtulmalıdır” dedi. König ise Türkiye’deki basın özgürlüğü mücadelesinin sadece Türkiye için değil Avrupa için de önemli olduğunu söyledi ve “Mücadelemizi burada kaybedersek, Avrupa’da da kaybedeceğiz” dedi.

Toplumsal muhalefeti baskılamanın aracı olarak her gün yeni bir operasyon haberi aldığımız bugünlerde örgütlenme ihtiyacımız kendini daha da yakıcı bir biçimde hissettiriyor. Bu ihtiyacın gereğinin yenine getirilmesi, yani güçlü örgütlülüklerin yaratılması ise egemenlerin kâbuslarını süslüyor. O halde kabuslarını gerçeğe çevirelim, örgütlenelim!



1 yıldır tutuklu olan gazeteciler için hazırlanan 800 sayfalık iddianame tek kelimeyle “akla zarar”!

Gazetecilerin yargılandığı, kamuoyunda “KCK basın” olarak bilinen davanın sekizinci duruşmasında avukatlar anadilde savunma talebini mahkeme heyetine ilettiler. Bilindiği üzere bir süre önce “anadilde savunma” ile ilgili bir düzenleme meclisten geçti. Ancak bu düzenlemenin gönülsüzlüğü bir yana gerçek bir savunma hakkı dahi içermediği mahkeme salonunda net bir biçimde görüldü. Mahkeme heyetinin anadilde savunma talebine cevabı “174 sayfalık ek iddianamenin henüz okunmamış olması nedeniyle anadilde savunma talebinin reddi” oldu. Zaten meclisin düzenlemesi de anadilde savunma hakkının ancak savcının esas hakkında

“KCK Basın” davası, 20 Aralık 2011’de, İstanbul Özel Yetkili 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararı ile Özgür Gündem Gazetesi, DİHA’nın tüm büroları, Demokratik Modernite Dergisi ile Etkin Haber Ajansı ve Fırat Dağıtım’ın bürolarına KCK adı altında yapılan baskınla başladı. Operasyonda gözaltına alınan 49 gazeteciden 36’sı tutuklandı. Birbirine çelişkili ifadeler veren dört gizli tanığın, hukuka aykırı olarak elde edilen delillerin ve elbette akla zarar senaryoların ışığında hazırlanan 800 sayfalık iddianamede, Türk Ceza Kanunu’nun 314. maddesi kap-

## Rojava’ya destek

**Ankara:** Sincan F Tipi Hapishane’deki devrimci tutsaklar Rojava’ya karşı başlatılan ambargo ve tecrite karşı bir haftalık giderlerini Suriye Kürdistanı’ndaki halka bağışladıklarını açıkladılar. Ocak ayının başında gerçekleştirilen destek eylemine **Direniş Hareketi**, KDÖ, **MLKP**, **TİKB** ve **TKP/ML** dava tutsakları katıldı.

“**Diren Rojava, Yanındayız**” şiarının yükseltilmesi gerektiğini belirten tutsaklar adına yapılan açıklamada şunlar söylendi; “*Emperyalistlerin, bölgesel ve yerel gericiğin hegemona ve talan savaşında bir piyon olmayı reddeden, kendi seçeneğini yaratarak geleceğini inşa etmeye girişen Rojava halkı ve önderliği siyasi ve askeri kuşatmadan sonra şimdi de ekonomik kuşatma tehdidi ile karşı karşıya. Rojava halkı ve önderliğinin iradesi silahla bastırılmaya, açlık ve soğukla terbiye edilerek egemen güçlerin çıkarlarına kurban edilmeye çalışılıyor. Devrimciler olarak bu kritik anda Rojava Kürdistan halkının kendi geleceğini belirleme ve inşa etme iradesine sahip çıkmanın, desteklemenin devrimci enternasyonel bir yükümlülük olduğuna inanıyoruz.*”

## “Rojava’da ambargoya ve kuşatmaya son”

**İstanbul:** HDK İstanbul İl Meclisi, Rojava’daki Kürtlere yönelik ambargoya ve TC’nin saldırganlığını protesto etti. Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle, Taksim Meydanı’na yürüdü.

Burada HDK İstanbul Meclisi adına açıklama yapan Fatma İnce, TC devletinin Suriye’deki savaşa emperyalist çıkarlar için yöneldiğine değinerek; Ceylanpınar’daki Tel Hemud Mülteci Kampı’nda ve çevresindeki askeri bölgelerde, Rojava’ya saldıran çetelerin eğitildiği ve çatışmada yaralananların buradaki hastanelerde tedavi edildiğini söyledi.

“Ortadoğu’da ‘ikinci bir Gazze’ye kimsenin seyirci kalma lüksü yoktur. Bu bağlamda, sınır kapılarının insani yardıma açılmasını ve yardım kampanyası önündeki engellerin kaldırılmasını talep ediyoruz” diyen İnce, direnen Rojava halkı ile dayanışma çağrısı yaptı.



## Politikada derinleşiyor,

# ÖRGÜTLENEREK YÜRÜYORUZ!

### 1. GÜN:

#### Ataerki, Toplumsal Cinsiyet, Cinsel Kimlik ve Yönelim

"Politikada derinleşiyor, örgütlenerek yürüyoruz" şiarıyla İstanbul'da Hava-İş Genel Merkezi'nde gerçekleşen Yeni Demokrat Kadın Kurultayı 2 Şubat günü coşkuyla başladı. Amed, Dersim, Ankara, İzmir, Mersin ve Avrupa'dan kadınların katılımlarıyla başlayan kurultayımız "Meral'den Beşler'e yüzlerce kadın yoldaşımızın bizlere açtığı yolda büyük bir onurla yürürken, YDK Kurultayı'nı gerçekleştirmenin haklı gururunu yaşıyoruz. Kadının devrimin 'yardımcı unsuru' değil, asli unsuru olduğunu kavramaya başladığımız ölçüde kadın sorununu da kavramış ve örgütlenmede çözüm için bir adım atmış olacağız" denildi.

Beşler'in şehit düştüğü tarihin seçilmesindeki anlamı "Bizler bugünü yas tutma günü değil, onların mücadelesini devralma günü olarak görüyoruz. Onlar bizim varlık nedenimizdir" sözleriyle açıklayan konuşmanın ardından başta Beşler ve Paris'te katledilen 3 yurtsever kadın olmak üzere devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşen tüm kadınlar şahsında saygı duruşunda bulunuldu.

İlk olarak "Ataerki" atölyesi tartışmalarında öne çıkan konu "inceltmiş erkeklik" kavramı üzerineydi. "Bu kavramla karşılaşmaya çalıştığımız mesele, aslında devrimci-demokrat saflarda erkekliğin yeniden üretilmesinden öte bir anlam ifade etmiyor. 'İnceltmiş' kavramı durumu bazen yumuşatıyor ve bazen de erkekler açısından 'övgü'ye denk düşüyor" sözleri ile belirtildi.

Kadın meselesine duyarlı olmakla bu konuda bilinçli olmak arasında ciddi bir farkın olduğu belirtilen konuşmalarda, bu iki durumun eşitlenmeye çalışıldığı durumda ataerki ile mücadelenin önünde engel bulunduğu belirtildi. Ataerkinin en önemli "müttefiklerinden" birinin de bu sistemi be-



"Bizler bugünü yas tutma günü değil, onların mücadelesini devralma günü olarak görüyoruz. Onlar bizim varlık nedenimizdir"



nimseyen kadın olduğunun altının çizildiği tartışmalarda "bu konuda ataerkiyi üreten noktada kendimizle mücadele etmeliyiz" vurgusu yapıldı.

Bir sonraki sunumda "Toplumsal Cinsiyet" kavramının ne anlama geldiği ve günlük yaşamda deneyimlediğimiz, canımızı acıtan örnekleri konuştuk. Bu bölümde "Örgütlenene kadar normal karşıladığımız bu durumdan, örgütlendikten sonra rahatsız olmaya başlıyoruz" denildi. Bu "rahatsızlığımızın" ve "var olan durumu kabullenmemişimizin" bir sonucu olarak bugün bu tartışmaları yapmamız

gerektiğini belirttik.

Bölüme Hava-İş Sendikası üyesi THY işçilerinin eylemi nedeniyle ara verdik. İşçiler eyleme giderken "THY işçisi yalnız değildir", "Direne direne kazanacağız" sloganları, alkış ve zılgıtlarla onları uğurladık. "Toplumsal Cinsiyet" tartışmalarının ardından YDK'nın 2009'dan bu yana gerçekleştirdiği etkinliklere ait resim ve videolardan oluşan bir sinevizyon izledik.

Kurultayımız, "Cinsel Kimlik ve Yönelim" atölyesi ile devam etti. Heteroseksüelliğin de bir cinsel kimlik olması rağmen, heteroseksüellik dışındaki tüm cinsel kimlik ve yöne-

limlerin yok sayıldığı, baskı altına alındığı ve toplumsal nefret uygulamalarına maruz kaldığı tartışmalarıyla başlayan bölümde bu noktada oluşan bu cinsel dayatmanın heteroseksist bir toplum yapısını oluşturduğu vurgulandı. Oldukça canlı ve tartışmalı geçen bu bölümde hem konuya olan yabancılığımız hem de önyargılarımız açığa çıktı.

### 2. GÜN:

#### Ulusal Baskı ve Kadın, Emek, Şiddet

2. gün (3 Şubat) ilk olarak "Ulusal Baskı ve Kadın" atölyesi tartışmaları gerçekleştirildi. Ezen ulus egemenlerinin, ezilen uluslara yönelik baskı normları arasında kadına "öncelik" vermesinin nedeninin hem ezen hem de ezilenler açısından var olan "kadın erk'e aittir" anlayışından kaynaklı olduğunun vurgulandığı tartışmalarda, ülkemiz açısından Kürt ulusundan kadınlara yönelik devlet şiddeti, feodal toplum yapısı, zorunlu göç ve emek sömürüsü konuları tartışıldı.

Tüm bu baskı mekanizmalarına karşı Kürt kadınların örgütlenme konusunda attığı adımların ardından verdikleri mücadele ile tüm bu yapıyı delik deşik etmeye başladıkları vurgulandı. Önümüzdeki süreçte içimizdeki en önemli sorun olan dil bilmeme meselesini aşmamız, somut bir adım olarak HDK Kadın Meclisleri'nde çalışmak ve var olan çalışmalarımızı artırmak gerektiği vurgulanırken; "Bu konuda ideolojimize güvenmeli, alternatif olduğumuz gerçeğinin farkında olmaliyiz" denildi.

Gebze Hapishanesi'nden Sosyalist Kadınlar ve MKP'li Kadınlar'ın gönderdiği selamlamaların okunmasının ardından "Emek" atölyesi tartışmalarına geçildi. Ülkemizde milyonlarca kadının yalnızca ev emekçiliği yaptığı, ev dışında çalışan 15 milyon kadından yalnızca 3 milyonun kayıtlı olduğu belirtilen tartışmalarda göçmen kadınların daha da kötü koşullarda çalışmak zorunda olduğuna vurgu yapıldı.

## Tutsaklardan Selamlamalar

□ Bir önceki sene Yeni Demokrat Kadın'ın Kurultay Örgütlenme Konferansında önemli adımlarımızı gördük. Şimdi de 2 Şubat'ta gerçekleşecek olan kurultay heyecanını orada olmasak da paylaşmaktayız. Kadın kurultayının önemi büyük. Dört yılın bir niteliğe büründüğünün bir göstergesidir. Böyle önemli bir günde Elbistan

Hapishanesi'nden Yeni Demokrat Kadınlar olarak kurultayımızı yüzyılların öfkesi ve kuşandığımız cüretkarlığıyla selamlıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. (Elbistan Hapishanesi'nden Tutsak Partizanlar)

□ Ezilenlerin emek, özgürlük, eşitlik mücadelesi günümüzde emperyalizm ve onun işbirlikçileri tarafından tasfiyecilik bozgununa uğratılmak isteniyor. Bu saldırılardan en çok çifte sömürüye tabi tutulan Kürt kadını, işçi, emekçi kadınlar payını alıyor. Bu farkındalıkla kadın mücadelesini yük-

seltme iddiası taşıyan siz YDK'lı kadınları yakından takip ediyoruz. Bu vesile ile emek isteyen hemcinslerimize hapishaneden bir gül de biz gönderiyoruz. (Gebze Hapishanesi'nden MKP'li kadınlar)

□ Zindan duvarlarını aşarak sevincinize, coşkuunuza ortak olmak istedik. Zemheriye inat, kadın yoldaşlığının sıcaklığıyla karşılanacağımızı biliyoruz. Ve yine biliyoruz ki; biz kadınları güçlü kılan şey yan yana geliştirmiş, birlikteliğimiz, ortak mücadelemizdir. (...) Tüm kalbimizle, kurul-

tayınızın ezilen cinsin isyanını büyütmede, kadın kitlelerini harekete geçirmede önemli bir araç olmasını diliyoruz. (Gebze Hapishanesinden Sosyalist Kadınlar)

□ "Yüzleşiyoruz, hesaplaşıyoruz, örgütleniyoruz" şiarıyla toplanan konferansınızın; biriken kadın öfkesini MLM perspektifle tahlil edeceği, göğün yarısını oluşturan bu güce sınıf mücadelesindeki yerini göstereceği inancı taşıyor, başarılar diliyorum...

(Kandıra Hapishanesi Tutsak Partizanlar)

Bu bölümde tartışmalar "ev içi emeğin ücretlendirilip-ücretlendirilmemesi" konusunda yoğunlaştı. Kurultayda bu konuda her iki görüşü de savunan kadınlar vardı. "Ev içi emeğin ücretlendirilmesi kadının ev emeğinin görünür kılınmasına neden olacağı için önemlidir" denilen tartışmalara karşılık olarak "Ev içi emeğin görünür olması talebinin yalnızca 'ücretlendirme' üzerinden tartışmak doğru değil. Ücretlendirme meselesi aynı zamanda toplumsal cinsiyet rollerini de derinleştiren bir yerde durabilir. Biz bu mücadeleyi ataerki ve toplumsal cinsiyete karşı mücadele ile birlikte ele almamız. Emeğin görünürlüğünü bu mücadele hattında ele almak gerekir" şeklinde tartışma yürütüldü.

Ev eksenli çalışan kadınlar arasında çalışma yürütmenin bu konuda ilk olarak atılabilecek kadınlardan olduğu söylendi. Bu tartışmalar "cinsiyete dayalı yıpranma payı", "erkek emeklilik" ve yalnızca evde çalışan kadınlar için de "ücretsiz sigorta" gibi taleplerin dillendirilmesi talebinin gündemleştirilmesi kararıyla sonuçlandı. Bu konuda daha ayrıntılı bir tartışma yürütmek için bir çalıştayın yapılması gerektiği gelen öneriler arasındaydı.

2. gün öğleden sonraki ilk sunum "**Şiddet**" üzerine gerçekleşti. Şiddetin kökeni, devletin şiddetin üretilmesindeki rolü, şiddet türleri, mobbing ve dinin şiddetin üretilmesindeki rolü üzerine çeşitli tartışmalar yürütüldü. Yapılan konuşmalarda hukuk alanından doğru şiddetin meşrulaştırıldığı, medyanın kadına yönelik şiddeti toplumun hücrelerine sindirdiği üzerine konuşmalar yapıldı.

Amed'den kadın yoldaşlar, 25 Kasım sürecinde alandaki çalışma deneyimlerini anlatarak "**Fiziksel şiddet dışındaki şiddet türleri için ciddi anlamda bir bilinçlenme çalışması yapmak gerekir**" dediler. Son 5 yılda 7.181 kadının katledildiği belirtilen konuşmalarda kadına yönelik şiddetin YDK açısından temel konulardan biri olması gerektiğinin altı çizildi.

"Şiddet" atölyesinin ardından **Partizan** adına bir konuşma yapıldı. "Bu kurultayı önceki çalışmalarla kıyasladığımızda, azımsanmayacak bir yol kat ettiğimizi görüyoruz. 41 yıllık bir mücadeleden bahsediyoruz. Kuşkusuz bu süreçte kadın meselesi üzerine çeşitli çalışmalarımız oldu. Ancak bu çalışmalarda bir istikrar yakalanamadı. Buradan hareketle bu konuya gereken önemi veremediğimizi söylemeliyiz. Bizim açımızdan işçi sınıfını, köylüyü, Kürt halkını örgütlemek nasıl olmazsa olmaz; kadın meselesinde örgütlenmek de bu derece önemli, değerli ve olmazsa olmazdır" sözlerinin ardından, erkek egemenliğine karşı mücadelenin önemi vurgulandı.

Kurultayın gerçekleştirildiği 2-3 Şubat tarihine de dikkat çekilen konuşmada "2 Şubat tarihinde şehit



"Bizim açımızdan işçi sınıfını, köylüyü, Kürt halkını örgütlemek nasıl olmazsa olmaz; kadın meselesinde örgütlenmek de bu derece önemli, değerli ve olmazsa olmazdır"



Politik yönelim tartışmalarında "**kayıt dışı, ev eksenli, güvencesiz çalışma ve kadın**" konusu üzerine bir süreç örmeye karar verilen tartışmalarda kurultay hazırlık sürecinde oluşturulan hem "Emek" hem de "Şiddet" atölyelerinin politik yönelim ve kampanyaya hazırlık için bir araya gelmeleri ve bir plan-program çıkarmalarına karar verildi.

düşen yoldaşlarımız bir sıra neferi, bir komutan, bir önder oldular. Kadın şehitlerimiz ayaklarındaki prangaları parçalayarak özgürleştiler. Onların bize bıraktığı miras budur" denildi. Paris'te katledilen 3 yurtsever kadının da anıldığı konuşma "Kadın şehitlerin bıraktığı o bayrağı tutmak, mücadeleye dört elle sarılmak demektir" sözleriyle sona erdi.

Kurultayın son gündemi "**Örgütlenme**" konusu oldu. "YDK'nın Çalışma Tarzı" ve "YDK'nın Politik Yönelimi" adı altında 2 başlığa ayrılan bölümde ilk olarak çalışma tarzını konuştuk. YDK'nın Genç Kadın Komisyonu üzerine yapılan tartışmaların ardından Yeni Demokrat Kadının bir koordinasyon oluşturmasının elzem olduğu vurgulandı ve tartışmaların ardından bir koordinasyon oluşturuldu. YDK'nın bir yayın organına ihtiyaç duyduğunun altı çizilen tartışmalarda dergi çıkarmak için so-



mut adımlar atma kararı alındı.

Politik yönelim tartışmalarında "**kayıt dışı, ev eksenli, güvencesiz çalışma ve kadın**" konusu üzerine bir süreç örmeye karar verilen tartışmalarda kurultay hazırlık sürecinde oluşturulan hem "Emek" hem de "Şiddet" atölyelerinin politik yönelim ve kampanyaya hazırlık için bir araya gelmeleri ve bir plan-program çıkarmalarına karar verildi. 2 günlük kurultayın önemli tartışmaları bünyesinde barındırdığına vurgu yapılan kapanış konuşmasının ardından kurultay halaylarla sona erdi.

## Tutsaklardan Selamlamalar

□ Bugün aranızda olamasak da, YDK'nın yönü özgür geleceğe dönük olan gelişimini, ivmesi yükselen kararlı adımlarını ilgiyle takip ediyor, gururlanıyor ve coşkusunu yaşıyoruz. (...) YDK için zorunluluğun bilince çıkartılması ise proleter kadın hareketinin yaratılması, geliştirilmesi sorumluluğunun omuzlarında olduğunu bilmesi, kavramasıdır... Zorunluluğun bilince çıkartılması demek eşit, özgür geleceğin taşlarının, bugünden döşenmesi demek. YDK'nın da bu bilinçle kurulduğundan itibaren, bu yolda mütevazı ama umut verici, önemli adımlar attığına tanık oluyoruz.

YDK da araştırma, inceleme, tartışma süreçlerinden geçerek öğrenecek, öğrendikçe aydınlanacak. Her aydınlanma nitel sıçramaları da getirecek, kurumsallaştıracak. Kurumsallaşmasını sağlayıp, geliştirdiği oranda adımları, hedefleri de büyüyecek, hızlanacak. Bugün bu kurultay da o önemli adımlardan birisini oluşturuyor. Biliyoruz ki proleter kadın hareketi de tüm bu birikimlerin üzerinde yükselecek. (...) Kurultay tarihinin 2011'de Dersim'de ölümsüzleşen beş kızıl karanfiliimizin, beş kadın öğretmenimizin, komutanlarımızın yıldızlaştıkları tarihe denk gelmesi/getirilmesi ayrıca önemli ve anlamlı bizler için. Bu vesile ile başta Beşler olmak üzere, insanlığın ve kadının kurtuluş mücadelesinde ölümsüzleşen kadınlarımızı saygıyla anıyor ve selamlıyoruz! (**Gebze Kadın Hapishanesi Tutsak Partizanlar**)

□ Ayrıcalıklıydık. Egemen olan, ezen cinstendik. Hayata üstün ve güçlü olarak başlıyorduk, ezilen bir sınıfa ait olmuştuk, ne gam! Cins merkezli bütün ilişki biçimlerimizde bizler de ezenler cephesindeydik. Devrimle, onun proleter öncüsüyle tanıştığımızda cinsiyetçiliğimiz de yüzümüze çarptı. Zaaflarımızı yenebiliriz, mücadeleye onlardan kurtulabiliriz. Ama ezen cins konumundan cins egemenliğimize, cinsiyetçi bilincimize ihanet etmeden, cins intiharı gerçekleştirmeden kurtulmamız imkansızdır. (...) Tarihimiz, kırklı yıllara doğru ilerlerken, cinsiyetçilik "devrimci", "komünist" yazan sütrenin arkasında, görünür olmaktan çıkmış halde, varlığını sürdürüyordu. YDK çalışması başlarken durumumuz böyleydi. YDK'lı geçen dört yıl sütre duvarımızın yıkılmasına yetmiş, saflarımızdaki cinsiyetçiliği bulunduğu yerden çıkartarak "kral çıplak" demiştir.

Şimdi YDK'lı yapımızla cinsiyetçiliğin çanına ot tıkmak, cinsiyetsizliği hâkim kılmak daha mümkündür. Bilinçli, etkin ve güçlü bir YDK faaliyeti için sunacağı katkılar tartışmasız olan kurultayınızı selamlıyoruz. Ezen sınıfların ve ezen ulusların egemenliği gibi, cins egemenliğini de birlikte, omuz omuza bir mücadeleyle yok edeceğiz. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz, olanca coşkumuzla kutluyoruz. (**Tekirdağ Hapishanesi Tutsak Partizanlar**)

## “Sesimizi birleştirdik, çığlık olduk biz bize!”

### İZLENİM

Şubat'ın 2'sinde **beş kızıl karanfil**'dik. **Meral**'dik, **Barbara**'ydık, **Sakine**'ydik. Yitirilen onlarca devrimci kadın yüreğiydik...

**Yeni Demokrat Kadın** olarak ilk kurultayımızı geride bırakırken alanlara biriktirdiklerimizle döndük. Binlerce yılın yükü vardı omuzlarımızda. İndirebilmek bir kenara, durup dinlenmek dahi yasaktı bize. Omuzlarımızdaki yük katlanıyordu zira. **“Kadın olma bilinci”** bu mücadeleyi omuzlamayı gerektiriyordu. Ve bunca suskunluğun şafağında, bekletilmezdi artık tarih.

İçimizdeki **“ataerki”**yle hesaplaştık önce. Yıllar yılı hücrelerimize işlemiş, söküp atılması ise bir o kadar sancılı... İğnenin bir ucunu kendimize batırırken, diğer ucunu aynı saflarda direndiğimiz erkek yoldaşlara sapladık. Sonraki hedef **“öğretilmiş kadınlığımız”**dı. Doğduğumuz gün salt bir “kız çocuğu”yken **“kadınlığı”** öğreniyorduk işte. **“Sadık bir eş”, “cefakar bir anne”, “namuslu bir kız”** olmayı öğretiyorlardı. Rollerimizle öyle bütünleşmiş ki, sorguladıkça derinlerde buluyorduk kendimizi.

Sonra hazır **“kadınlığı”** bir kenara bırakmışken, eşcinsel olmayı denedik. Bir hayli zordu doğrusu bunca baskılara göğüs germek. Kimliğini sahiplenerek yaşayabilmek, yok sayıla sayıla var olabilmek, kendini görünür kılabilmek... Gün güne devrederken kendini ve işte! Bir Kürt kadınıydık şimdi. Ezilmişliği, ulusal baskılarla taçlandırılan... Bir anaydık Cumartesilerden birinde, Koşuyolu'nda yavrusunu arayan. Bir **“bilinç”**tik işkencehanelerde tecavüzcülere başkaldıran. Ev emekçisiydik sonra, emeği görünmez kılınan. Ucuz ve esnek iş gücüyüydük. Üretimin dışına itilmeye çalışılanlardık, bir o kadar da üreten... Emeğimizin bilincine vardık.

Birden **Güldünya** oluverdik sonra. Törenin kurşunlarına hedef olup birilerinin **“namusunu temizlettirdik”**. Sonra **Pippa** olduk. Bariş için gelmiştik onca yolu, ilerleyemedik. Bir kız çocuğuyduk kocaman elleri üzerinde hisseden. Tanıdığımız ilk erkek için çok küçük değil miydik? **Çiğdem** olduk sonra kavgayla yanıp tutuşan. Şubat'ın 2'sinde **beş kızıl karanfil**'dik. **Meral**'dik, **Barbara**'ydık, **Sakine**'ydik. Yitirilen onlarca devrimci kadın yüreğiydik... Duvarların ardında tutsak edilmeye çalışılan düşüncelerdik. Yıktık faşizmin kalelerini. Sesimizi birleştirdik, çığlık olduk birbirimize. Sınırları aştık geldik.

(Amed'ten bir YDK'lı)



### İZLENİM

Kurultaya giderken kafamda birçok düşünce vardı. Önemli bir bölümüne yanıt buldum. Özellikle ilk gün yapılan atölye çalışmaları çok faydalı ve verimliydi. Katılımcıların yardımlaşması, konulara katılması, kendilerini ifade etmeleri oldukça anlamlıydı. Kurultaydan ayrılırken kadın erkek ayrımcılığının yaşamımızın her alanında var olduğunu hissettim. Ev işçisi, 12'sinde gelin, sokak ortasında kurşunlanan, işkencede tacize-tecavüze uğra-

Katılımcıların yardımlaşması, kendilerini ifade etmeleri oldukça anlamlıydı.

yan, çocuk yaşında başı örtülen, babadan-kocadan-abiden şiddet gören kadınlar... Bu cinsiyetçi ayrımcılığa karşı örülen dikenli duvarların aşılmasının temel koşulu kadının kurtuluşu; ekonomik, politik ve toplumsal yaşamda üretimi ve emeği ile kendisini var etmesi mümkündür.

(Gülsuyu Mahallesi'nden)



### İZLENİM

## “Bir kibrit çöpü...”



Bir kibrit çöpü kimlerin hayatında neleri değiştirir bilemem ama benim hayatımda çok şey değiştirdi!

Bir kibrit çöpü kimlerin hayatında neleri değiştirir bilemem ama benim hayatımda çok şey değiştirdi! Ne de güzel örnek verdi, bir arkadaşım, yoldaşım: Bir kibrit çöpünü tek başınayken kırabilirsiniz ama birkaç kibrit kutusunu bir araya getirdiğinizde ve hepsini birbirine sıkı sıkı bağladığınızda kıramazsınız.

Birer kibrit çöpü olduk ve birkaç kutuda yan yana geldik!

İlk başlarda atölyelerimizi oluştururken çok tereddüt ettim. **“Neden erkek arkadaşlarımız, yoldaşlarımız yok? Bizler feminist miyiz? Ne işim var benim böylesi bir çalışmanın içerisinde?”** diye kaygılarım vardı! Toplum ve ailem, kadın olmamdan kaynaklı hiç bir şeyi başaramayacakmışım duygusunu çok iyi bir şekilde zihnime kaydetmişti ve ben bunu bir türlü yenememişim. Şimdi ise kendi-

### İZLENİM

İki günün kadın meselesini tartışmamızda çok yetersiz olduğunu gördüm. Kurultaydaki tüm oturumlarda birçok kadının söz alması ve sürekli katkı yapma isteği ve iradesi çok önemliydi. Ben de kişisel olarak türlü etkinliklerde çok çekinir konuşmazdım ama kadınlarla birlikte olmak bu

kurultayda çok rahat konuşmamı, kendimi ifade etmemi sağladı. Eminim birçok arkadaşımız da rahat şekilde söz alıp konuştular. Birçok yeni genç kadın vardı aramızda, bu da çok coşkulandırdı beni.

Kadın emeği ile ilgili bir çalıştay örgütlemeyi önümüze koyduk. Yine şiddetle ilgili bir süreç başlatacak ol-

mamızı çok yerinde bir karar olarak değerlendiriyorum. Bugün bu yazıyı yazarken bile eşi, sevgilisi ya da babası tarafından katledilen birçok kadının haberini okudum. Ve eminim biz bu kurultayı yaparken de, izlenimlerimi yazarken de, muhtemelen siz bu yazıyı okurken de bilmediğimiz bir ülkede, bilmediğimiz bir şehirde, bilmediğimiz bir sokakta, bilmediğimiz bir kapının ardında bir kadın şiddete uğradı ya da katledildi. Ama bu yolda şehit düşen,

## “Biz bu yolu yürürüz”



Birçok yeni genç kadın vardı aramızda, bu da çok coşkulandırdı beni.

katledilen yoldaşlarımızın olduğunu bilmek, kadın mücadelesinde yer alan kadınların cesaretini ve iradesini görünce biz bu yolu yürürüz diyoruz.

(Ankara'dan bir YDK'lı)

me güvenim geldi ve iç rahatlığıyla **“Vardık, varız, var olacağız, var edeceğiz!”** diyebiliyorum.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

\*\*\*

### “Kadının fendi ayrımcılığı/yok sayılmayı yenecek”

Yeni Demokrat Kadın olarak ilk kurultayımızı geride bırakırken, bir kez daha gördük ki **“kadının fendi ayrımcılığı/yok sayılmayı yenecek.”** Kimi kadınlarımızın orada Beşler'in resmine bakarken gözleri doldu. Sonra ben de kendimi resimlere bakarken buldum. Fotoğraflara bakarken onlara kurultayı anlattım. Beşler şehit düşmeden önce kadın faaliyeti yürütüyorlardı. Yoldaşlarımız şehit düşse de biz onların yerine kavgada yerimizi aldık.

Ve kurultay başladı. Heyecandan karnıma ağırlar giriyordu. Ben de ilk defa böyle bir kurultaya katıldım. Benim için çok önemliydi. Kurultayda konuştum, hem de utanmadan... Kim, ne der diye düşünmeden... Özgür bir biçimde kendi düşüncelerimi söyledim. Tartışmalarda gördüm ki kadınlar artık korkmadan sesini yükseltip tartışmaya başlıyor. Ellerini kaldırıp söz alıyorlar.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

YÖK Yasasına Giderken...

# Üniversiteler patent alabilecek!

YÖK yasasının değiştirileceğinin bir metin yoluyla duyurulmasının ardından üniversitelerin ticarileştirilmesinin önü şimdi yeni bir kanunla daha da açılıyor.

Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanı Nihat Ergün geçtiğimiz hafta sonu yapılan

"Üniversite Sanayi İşbirliği Toplantısı"nda yaptığı açıklamalarda artık üniversitelerin de patent alabileceğini açıkladı. Geçmişte "ideolojik sebeplerle" önü tıkanan bilim, sanayinin Patent Yasasında yapılacak olan değişikliklerle önünün açılacağı-

pay aktarılması" olarak açıklamıştı.

## Amaç sermayeye yeni olanaklar yaratmak

Sermayenin her zaman ağızını sulandıran üniversitelerde eğitim, yeni uygulamalarla bilimsellikten iyice uzaklaştırılmış haldeyken, yeni bir kanun değişikliğiyle bilimsel çalışmaların önünün açılacağı iddia ediliyor. Ayrıca bu çalışma neticesinde elde edilen gelirden de pay alabileceği söyleniyor!

Amacın anlatıldığı gibi bilimsel çalışmaların teşvik edilmesi veya önünün açılması olmadığı çok nettir. Amaç sermayeye yeni olanaklar yaratmaktır. Bilimsel çalışmalar, Bakan Ergün'ün sözleriyle "uçaklar, lokomotifler", sermayenin çıkarlarına göre şekillendirilecek.

## YÖK yasasına bir adım daha yaklaşıyor

MEB'e sunulmuş olan YÖK Yasa Taslağı'nın sermayenin üniversitelerdeki hakimiyet alanını iyice genişletme ve güçlendirme amacı taşıdığı biliniyor. Yeni YÖK Yasasıyla bir yandan özgür düşüncenin önüne yeni setler konulurken bir yandan da piyasalaştırma daha da kurumsallaştırılıyor.

Bu kanun değişikliğiyle de YÖK Yasasıyla hedeflenenlere bir dayanak daha oluşturuluyor diyebiliriz. Üniversite amblemlerinin artık birer marka amblemlerine dönüşme sürecinin daha da hızlandırıldığı açıktır. Buna karşı güçlü bir karşı koyuşu örgütleyerek alternatifini yaratma sürecini hızlandırmak ise bizlerin acil görevidir.

(Ankara'dan bir YDG'li)



## "Asistan kıyımına son"

**H. Merkezi:** "Asistan kıyımına son" diyen İstanbul Üniversitesi araştırma görevlileri 31 Ocak günü YÖK binasına yürüdü. Görevlilerin yüksek lisansta üç, doktora da altı yılı tamamlayıp mezun olamadıkları takdirde işten çıkarılmasını protesto eden asistanlar gece boyunca YÖK binası önünde kaldı.

Hukuksuz, anti-demokratik, bilim dışı uygulamalara karşı YÖK binasına yürüyen asistanların eylemine Ankara ODTÜ ve Hacettepe Üniversitelerinden de öğrenciler destek verdi.

## İTÜ'ye destek!

**H. Merkezi:** Eğitim-Sen Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Temsilciliği, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde 50/d statüsünde çalışan 55 araştırma görevlisinin işine son verilmesine yaptığı bir yürüyüşle tepki gösterdi.

Kampüs içindeki otobüs durağında biraraya gelen Eğitim-Sen üyeleri, ellerindeki balon ve "İTÜ'lü asistanlar yalnız değildir, 50/d'ye ve asistan kıyımına geçit veremeyeceğiz" yazılı pankart taşıyarak Merkez Kafeterya'ya kadar yürüdü. Sık sık "Susma sustukça sıra sana gelecek", "Zafer direnen emekçinin olacak", "Her yer İTÜ, her yer direniş" sloganlarının atıldığı açıklamada konuşan Eğitim-Sen YYÜ Temsilciliği üyesi araştırma görevlisi **Emine Yönden**, AKP hükümetinin tüm alanlarda ve güvencesizleştirme politikalarına yeni yasal düzenlemeler ile hız kesmeden devam etmekte olduğunu belirtti.

Hükümetin kendinden olmayanlara karşı sindirme ve tehdit ile keyfi uygulamalarını sürdürmekte olduğunu aktaran Yönden, bu politikalar çerçevesinde her gün onlarca çalışan işinden ve geleceğinden koparıldığını söyledi. Açıklamadan sonra, asistanlar ellerindeki balonları gökyüzüne bıraktı.



## "Tasarı geri çekilsin"

**Ankara:** Emek ve Demokrasi Güçleri, Yükseköğretim Yasa Tasarısı'na ilişkin Milli Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya; Eğitim-Sen Genel Başkanı **Ünsal Yıldız**, SES Genel Başkanı **Çetin Erdolu** ile birlikte sendika temsilcileri katıldı. Açıklamada "YÖK yasa taslağı geri çekilsin. YÖK'ü de yeni YÖK'ü de istemiyoruz" yazılı pankart açıldı. Kitle adına açıklama yapan Eğitim-Sen Genel Başkanı **Ünsal Yıldız**, YÖK'ün oynadığı rolün unutturulmaya çalışıldığına değinerek "yükseköğretiminin yeniden yapılandırılmasında başrole yine YÖK getirildi" dedi.

Üniversitelerde yaşanan bu dönüşümün, çocukların geleceğini daha az ücretle daha fazla çalıştıracakları, güvencesizliğe mahkum edilecekleri bir karanlığın içine çekmenin aracı haline geldiğini dile getiren Yıldız, "Sağlık, eğitim gibi tüm haklarımızı bir bir tırpanlamak ve her şeyi alınır satılır hale getirmek istiyorlar. Zaten şirket gibi çalışan vakıf üniversitelerinin yanına bir de şirket üniversiteleri kurmak istiyorlar. Parası olan vezir olmayı rezil yapmak istiyorlar. Bizlerin vergisiyle finanse edilen devlet üniversitelerini, şirketlerin bilgi ihtiyacını karşılamak için yeniden yapılandırmak istiyorlar. Kendisine muhalif hiçbir düşüncenin, sesin çıkmamasını, toplumu tek tipleştirmek istiyorlar. Gerek içeriği gerekse hazırlanış süreci açısından anti-demokratik olan, üniversite bileşenlerinin taleplerini yok sayan ve YÖK tarafından MEB'e sunulan söz konusu taslak metnin geri çekilmesini istiyoruz" diye konuştu.

nı iddia eden Ergün, "Uçak yapanlar budandı, lokomotif yapanlar budandı, bir sürü adam budandı gitti. Halbuki bunlar devasa sanayiciler olabiliyorlar ve oluyorlardı da zaten. Bugün çok şükür bunlar önemli oranda ortadan kalkmıştır" dedi.

Yeni Patent Kanunu'nun birkaç gün içerisinde meclise sunulacağını söyleyen bakan kanun değişikliğinin amacını; "üniversite kaynakları kullanılarak geliştirilen buluşların temelde hak sahipliğinin üniversiteye ait olması ve buluşların ticarileştirilmesi noktasında üniversitenin kurumsal yapısının devreye alınarak buluştan gelir elde edilmesinin sağlanması, elde edilen bu gelirden de buluş yapan akademisyenlere en az üçte bir oranında

## YYÜ kadın yurdunda neler oluyor?

**H. Merkezi:** Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde (YYÜ) son dört gün içerisinde intihar girişiminde bulunan 3 kadın kurtulurken, bir diğer kadın öğrenci ise yaşamını yitirdi. Olayların ardından öğrenciler, tedirgin olduklarını belirterek, yurttan kalmak istemediklerini söyledi.

İlk olarak 31 Ocak'ta B. isimli genç kadın, Kredi Yurtlar Kurumu'na bağlı Melikşah Öğrenci Yurdu'nda üst katlardan atlayarak, intihar girişiminde bulunmuştu. Genç kadın kaldırıldığı Dursun Odabaşı Tıp Merkezi'nde yapılan tedavisinin ardından hayati tehlikeyi atlattı. Ancak birkaç gün sonra da yine akşam saatlerinde öğrenci yurdunda, N.K. adlı kadının bileklerini keserek, intihar girişiminde bulundu. N.K. da Dursun Odabaşı Tıp Merkezi'ne kaldırıldı ve durumunun iyi olduğu belirtildi.



N.K'nın intihar girişiminin ardından aynı akşam kadınlardan oluşan iki grup arasında bıçaklı kavga yaşanmıştı. Yaşanan kavganın ardından, ismi öğrenilemeyen başka bir kadın öğrenci hap içerik intihar girişiminde bulundu.

İntihar girişiminde bulunduğu iddia edilen kadının durumunun iyi olduğu, ertesi gün akşam saatlerinde üniversite öğrencisi olduğu belirtilen ve ismi öğrenilemeyen bir kadının daha kendisini asarak intihar ettiği öğrenildi.

# 100. yılında Amed'de neden soykırım anıtı olmasın?

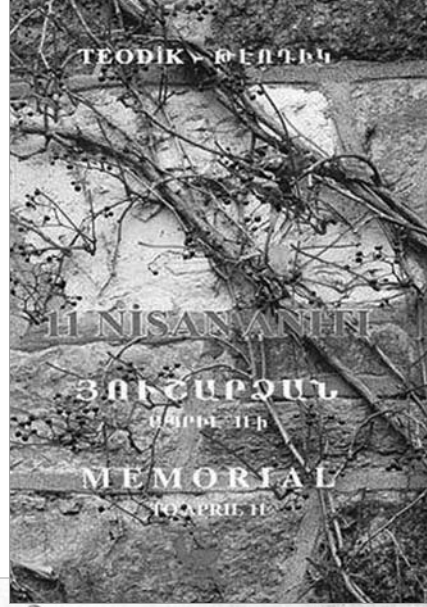
Geleneksel olarak her yıl düzenlenen Ermeni Soykırımı Anmaları ile bir anıt inşa edilmesi düşüncesi nasıl, hangi koşullarda meydana gelmiştir?

1919 yılında ilk defa Büyük Felaket'in 4. yılında 1915 Ermeni Soykırımında yitirdiğimiz, tehciye gönderilen Ermeni aydınların anısına bir kitap hazırlandı. Bu kitap –Husartsan (Anıt)- 1915 anmalarını konu alan ilk kitaptır.

**HUSARTSAN** adlı bu kitap, 24 Nisan anmalarının başlatıcısı oldu. Bu kitabın oluşumunda kendisi de tehciye tabi tutulan ve mucize eseri sağ kurtulan gazeteci ve yayımcı **Teodık**'in çok büyük katkısı olmuştur. O, bunu yaparken birlikte ölüme yollandığı dostlarına, arkadaşlarına ve Ermeni halkına vicdani sorumluluğunu da yerine getirmiş oldu. Kitap, **Teodık**'in itina ile tuttuğu yıllıklardan meydana gelmiş oldu. Fırtınalı yıllarda, zor tehciye koşullarında bu eser tam anlamıyla korunamamış, yırtılmış bazı bölümleri de kaybolmuştur.

İşte bu tarihi hazine değerindeki olan Anıt (Husartsan) kitabını Hrant Dink de çevirtmek ve Türkiye'de ya-

grup bilim insanı ve akademisyen Ermenistan Komünist Partisi Genel Sekreteri **Hagop Zorobyan**'a başvurarak, 1965 yılının Büyük Felaket'in (Metz Yegern) 50. yılı olduğunu hatırlatarak 11 maddelik bir öneri paketi sundular. Ermenistan'ın birçok şehrinde ve Yerevan'da toplanan 100 bin kişilik grup, İttihat ve Terakki'yi protesto ederek "*topraklarımızı isteriz, vatanımızı isteriz*" sloganı atarak büyük bir yürüyüş düzenledi. Kitlele-



yımlanmak için çok gayret sarf etmiştir. Ama maalesef bu çalışmayı görmeden öldürülmüştür.

\*\*\*

Ayrıca 24 Nisan'da ölenler için Taksim'de bulunan Ermeni Mezarlığında bir de anıt bulunmaktaydı.

"Taksim'de bulunan Ermeni mezarlığında 24 şehitleri için yapılan anıt da ortadan kayboldu. Mezarlık bugünkü Divan otelinin, Radyo evinin olduğu adada yer almakta idi. Tarihiçi Pamukyan bir zamanlar bu anıtın kaidesini, Harbiye'deki Ordu evinin bahçesinde gördüğünü söylemiştir."

Ermeniler 1920 yılında kurulan Ermenistan Sovyet Cumhuriyeti'nde soykırım anma törenlerini Gomidas şahsında oluşturulan anıt mezarda toplanarak yapıyorlardı. Gomidas'ın mezarı Paris'te bulunmaktadır. Yine Diaspora, Paris'in en işlek yerine Gomidas heykelini Champ-Elysee'ye dikmeyi başarmıştır. Diaspora Ermenileri, 50. yılı anma etkinliklerinde bulunurken, 12 kişiden oluşan bir

rin kabaran bu öfkesini gören ve dik kate almak zorunda kalan SSCB Bakanlar Kurulu, Ermeni halkının bu haklı talebini kabul etti.

## Erivan'da Soykırım Anıtı

16 Nisan 1965'de soykırım şehitlerini ölümsüzleştirmek ve anılarını yaşatmak için **Soykırım Anıtı** inşasına karar verildi. 1965 yılında Soykırım Anıtı Projesi için bir yarışma düzenlendi. "Anıtın amacı yaratıcı Ermeni halkının gelgitlerle dolu hayatını, bitmeyen yaşam savaşını, parlak geleceğini simgelerken büyük soykırımında hayatını kaybeden milyonlarca şehidin anısını ölümsüzleştirmektir" denildi.

Anıtın açılışı 29 Kasım 1967 tarihinde milyonlarca kişinin katılımıyla yapıldı. Soykırım anıtı bugün Erivan'ın en yüksek yerine **Tsitsernakaberd**'e inşa edilmiştir. Buradan, Ermeniler için özgürlük sembolü olan **Ararat** (Ağrı Dağı) görünmektedir. Burası **Kırlangıçlar Yuvası** olarak da ifade edilmektedir. Anıt, ortasında sürekli yanan **Sonsuzluk Ateşi** ile etra-

fında yükselen 12 büyük sütundan meydana gelmektedir. Bu sütunlar, Batı Ermenistan'da bulunan ve toplu katliamların en yoğun yaşandığı şehirleri simgelemektedir. Soykırım Anıtı günün koşullarına göre genişletilerek yeniden düzenlendi. Müze ve Enstitü şekline dönüştürüldü.

Müzedeki, Osmanlı döneminde katledilen Ermeni halkının acılarını sergileyen dergi, belge, resimlerin yanı sıra dünya tarihine yön veren önemli devlet adamlarının-politikacıların soykırım hakkındaki söylediği çarpıcı sözler ve yorumlarının yazıldığı sütun duvarlar bulunmaktadır.

Enstitü'nün çalışmaları arasında şunlar yer almaktadır:

\* Ermeni Soykırımının uluslararası platformlarda duyulması ve kabulü için çalışmalar yapmak.

\* Ermeni Soykırımı Müze ve Enstitüsü (ESME) Osmanlı İmparatorluğu tarafından insanlık suçlarına maruz kalmış tüm halkların yanındadır.

\* ESME, "bu suçların daha sonra da devam etmiş olmasının nedeni Osmanlı İmparatorluğunda 1915-23 yıllarında cereyan eden olayların cezalandırılmamış olmasıdır" tespitini yapar.

\* ESME aynı zamanda Yahudi Holokostunu, Ruanda, Bosna, Sudan

Hollanda, Belçika, Polonya, Kanada, Rusya, Slovakya, İsveç, Fransa, İsviçre, Kıbrıs Cumhuriyeti, Yunanistan, Uruguay, İtalya, Vatikan ve Venezueladır. ABD'de ilk defa Ronald Reagan döneminde soykırım olarak kabul edilmiştir. Fakat sonraki başkanlık dönemlerinde kabul görmemiştir. Bugün halen 41 eyalette kabul ediliyor. İspanya'da özerk BASK parlamentosu soykırımı tanımaktadır. Topluluklar olarak BM, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Komisyonu kabul etmektedir.

Kabul etmeyenler ise; Azerbaycan, İngiltere, Bulgaristan, Danimarka, İsrail ve Türkiye'dir. 1915-2015 Ermeni soykırımının 100. yılı anma etkinlikleri devlet düzeyinde ele alınmış bir dizi tanıtım çalışmalarına şimdiden başlanmıştır. Bu işin başına Ermeni soykırım Müze Enstitüsü Müdürü **Hayk Demoyan** getirilmiştir.

Kampanyaların etkisinden korkan ve tek başına yalnızlaşan soykırım suçunun altında şimdiden ezileceği belli olan TC devleti, yeni bir çıkış yolu olarak kirli oyunlara başvurmaya başladı. Paris'e kadar katil sürülerini gönderen devlet, üç Kürt yurtseverini hunharca katlederken içeride ise çeteler yaşlı Ermeni kadınları vahşice öldürecek kadar alçalmışlardır. Her zamanki kirli oyunlarının arkasından

Acılarıyla dolu Anadolu topraklarında Diyarbakır'a yakışır olan da tüm herkesi kucaklayan, şehitlerimizi anabileceğimiz, bu coğrafyada bulunmayan, ihtiyacı ekmek su gibi hissedilen; ölüm yıldönümlerinde karanfillerle dolup taşıracağımız ve özgürlük ateşinin hiç sönmeyeceği, barış güvercinlerini uçurabileceğimiz, yitirdiklerimizin anılarının ölümsüzleşebileceği bir anıt neden olmasın?

soykırımlarının acısını halklarla paylaşmaktadır.

\* Politik hedeflerine uygun kampanyalar, bilimsel, akademik çalışmalar yürütür.

\* Soykırım ile ilgili eğitim programları yapar ve bunun için çalışır...

Tüm bu çalışmalara ilave edilen yeni bir bölüm daha açılacak. O da soykırım sırasında **Ermenilere Yardım Eden Anadolu** bölümü olacak. Osmanlı'da tehciye toplumun her kesiminden kabul görmemişti. Bunun için Talat Paşa "*kanunlara karşı gelenlerin sonu da onlar gibi olacaktır*" demişti. Erdemli, onurlu Anadolu halkı ölüm pahasına dahi olsa komşularını ve sahipsiz çocukları korumuştur. Bu yüzden herkes "suçludur", "suç işlemiştir" diyemeyiz. Bunların da anılarının açığa çıkarılıp, nesillere aktarma sorumluluğu görevi ile karşı karşıyayız.

## Soykırımın 100. yılı

Uzun süren çalışmalar artık meyvelerini vermeye başladı. BM çerçevesinde birçok devlet 1915 Ermeni Tehcirini, insanlığa karşı işlenen soykırım olarak görmektedir. Bunlar; Arjantin, Litvanya, Lübnan, Almanya,

gelen "hırsızlık", "tinercilerin işi" gibi açıklamalar olayı çarpıtmak ve karartmak içindir. Bunlar 100. yıl yaklaşırken kampanyaya karşı içerideki Ermeni halkını ezme ve sindirme hareketidir. Bu coğrafyada yaşayan en eski halklardan olan Ermeni, Kürt, Süryani ve Keldaniler acı, katliam ve işkencelere maruz kaldı. Benzer biçimde Kürt halkı, haklı ve meşru kavgasında neredeyse her aileden şehitler verdi.

Diyarbakır Belediye başkanı Osman Baydemir'in dediği gibi; "*Diyarbakır surlarının harcında Türklerin, Kürtlerin, Ermenilerin ve Süryanilerin, Keldanilerin ve tüm etnik kimlikler ile inançların alıntıları ve emeği var.*" Acılarıyla dolu Anadolu topraklarında Diyarbakır'a yakışır olan da tüm herkesi kucaklayan, şehitlerimizi anabileceğimiz, bu coğrafyada bulunmayan, ihtiyacı ekmek su gibi hissedilen; ölüm yıldönümlerinde karanfillerle dolup taşıracağımız ve özgürlük ateşinin hiç sönmeyeceği, barış güvercinlerini uçurabileceğimiz, yitirdiklerimizin anılarının ölümsüzleşebileceği bir anıt neden olmasın?

(Bir ÖG okuru)



# Şovenizm, Uluslaşma ve TC'nin Ortaya Çıkışına Dair -5-

**Şovenizmin zihinsel inşa süreci:**

*"Egemen sınıfın düşünceleri, bütün çağlarda, egemen düşüncelerdir, başka bir deyişle, toplumun egemen maddi gücü olan sınıfı aynı zamanda egemen zihinsel güçtür. Maddî üretim araçlarını elinde bulunduran sınıf, aynı zamanda, zihinsel üretim araçlarını da elinde bulundurur..."*

(1) Düşünmenin, konuşmanın ve yazmanın temel birimi olan kavramlar da, toplumsal bilincin üretimi ve topluma mal edilişi bakımından hâkim olan üretim ve mülkiyet ilişkilerinin damgasını taşırlar. Ancak özellikle kimi kavramlar politik ve tarihsel anlam yükleri ve çağrışımlarıyla hâkim sınıfların sınıf çıkarlarının ve ideolojik hegemonyasının toplumsal bilince işlenmesinde anahtar rol üstlenirler.

"Türkiye" kavramı örneğin... Türkiye denilen coğrafi sınır; bu coğrafyada en son doğmuş ve en yeni devletin, buranın yerleşik halklarını, bu halkların kültürlerini ve tarihlerini yok saymasının, soykırımdan geçirip Türkleştirmesinin kanlı meyvésidir. Bugün tapınma düzeyine gelen bu sınırların; "Misak-ı Milli" adıyla son Osmanlı Mebusan Meclisi'nce çizildiği, Osmanlı saltanatı, Osmanlı halifesi ve Osmanlı hükümetinin kişiliğinde temsil olunan "Osmanlı İslam ekseriyeti" esas alınarak belirlendiği görmezden gelinir. Derhal "Türklüğün şanlı tarihine" mal edilir.

Resmi ideolojinin elinde oldukça işlevsel olan "Türkiye" kavramı, bu coğrafyayı tarihsel ve siyasi açıdan yeniden üretiyor. Türkiye kavramı devletin kendi sicilini temize çeken bir tarih anlatımına alan açıyor. "Türkiye" kavramının karşısına Kürdistan'ı, Pontus'u, Ermenistan'ı koyduğunuzda her ne kadar küfür gibi algılanıyorsa da; "Türkiye" denilen coğrafyanın ve bu coğrafya üzerindeki siyasi varlık olarak TC devletinin, bu "küfürlü coğrafyalardan" parçalar koparak kurulmuş olduğu gerçeği değişmiyor. Ancak "Türkiye" ister bir coğrafi sınır ister siyasi bir birim olarak ele alsın, bizi Türklük üzerinden üretilmiş resmi tarih anlatısının, "Türk Yurdu olarak, Türkiye'nin meşruiyet sınırlarının içine de çekmiş oluyor. Kürt ulusal hareketinin resmi ezberi bozan mücadelesi olmasaydı bugün "Türkiye" kavramının gölgesinde görünmez kılınmış Kürdistan'ın ve Kürtlerin fark edilmesi ne denli mümkün olacaktı? Kürtlerin, Ermenilerin, Rumların, Yahudilerin, Süryanilerin, Lazların vd. ulus ve ulusal toplulukların kimileri için toprak, kimileri için kendi kültürlerini yaşatma gibi haklı taleplerinin "gayrı meşru" ilan edilebilmesi, "Türkiye'nin meşru bir birim olarak kabul edilmesinden beslenmiyor mu?

Zaman zaman "Türkiye'nin yerine "Anadolu" kavramı da eş anlamlı kullanıldığı için aynı işlev "Anadolu" üzerinden yürütülmektedir. Coğrafyanın Türkleştirilmesi ve "ezelden ebede uzanan Türk Yurdu" olarak tescillenmesinde bu kez bu devşirme kavramdan destek alınıyor. Ege'nin yerli halkı ve denizcilerin "doğu güneş ülkesi" anlamında kullandığı Yu-

nanca "Anatoli", Anadolu haline getirilerek Türk tarih yazımının bir parçası haline getiriliyor.

TC devletinde "azınlıklar" olarak kabul edilen Yahudi (Musevi), Rum ve Ermeni ulusal toplulukları açısından bu kavram, uluslararası diplomaside ve Lozan Antlaşması hukukunda, varlıklarını ve haklarını koruma ve geliştirmeleri amacıyla konulmuş olmasına rağmen, TC devletinin elinde bu toplulukların "güvenilmezliğini", "hainliğini" propaganda etmek ve haklarını gasp etmek için kullanılagelmiştir. Öyle ki "azınlıklar", "azlık" olarak daha az hakka sahip olmalıymış ve bu toprakların yerli halkından değil misafiriymiş, bu coğrafyanın "aykırı unsurları"ymış gibi ele alınmıştır. Hatta bu coğrafyanın bütünlüğü için bir iç tehdit, bu ülkenin nimetlerinden faydalanıp Türklerin hoşgörüsüne sığınarak yaşadıkları halde emperyalist devletlerin, Türkiye içindeki Truva atı hizmeti gören cemaatler gözûyle bakılmıştır. Aslında bu bakış açısı Osmanlı'nın "Müslüman tebaa"sını "millet-i hâkime", imparatorluk içindeki Hıristiyan ve Yahudi halkı "millet-i mahkume" şeklinde kurduğu hiyerarşinin, ayrıştırmanın Kemalist rejim tarafından Türk ve Müslümanlar ve olmayanlar biçiminde üretimi sayılabilir. Ama Osmanlı'da Müslümanlık Türklükle sınırlı olmadığı gibi "Millet-i mahkume" sayılan Hıristiyan ve Yahudi ulusal topluluklarının kendi kültürlerini ve cemaat hakuklarını yaşatmalarının önüne geçilmeyordu. Zaten Osmanlı geldiği vakit Ermeni, Rum halkı buralarda yerleşti ve Osmanlı'nın siyasi egemenliğini tanımları karşılığında uzlaşmış bir statüye sahiptiler.

Şovenist ideolojinin bu topraklarda en köklü ve etkili kavramların başında kuşkusuz "Vatan" kavramı gelir. "Vatan" kavramını milliyetçi literatüre sokup onu "en yüce duygularla yüklü" hale getiren kişi Namık Kemal'dir. Yeni Osmanlıların etkin isimlerinden olan Namık Kemal de, dönemin aydınları gibi aynı politik kaygının yörüngesinde bulunuyordu. Osmanlı nasıl kurtulur?... Doğal olarak da milli/ulusal bir vurgu taşıyordu. Dahası "Vatan"ın tam olarak ne olduğu bile belli değildir. Bugün sözlük anlamıyla "bir halkın yaşadığı ve kültürünü geliştirdiği toprak parçası" olarak tarif edilse de "vatan" kavramı belirsizliğini ve muğlaklığını her zaman korudu. Aslında bu, sembolleştirilmiş bir "vatan" kavramının içeriğinin, istenilen politik mesajlarla doldurulabilme olanağını da sağlamaktadır. N. Kemal'in "Osmanlı", "Ümmet" ve "millet" ile hep eşdeğer kullandığı "vatan", Jön Türklerin elinde Türk ulusunun varlığına, çıkarlarına ve artık sınırları az çok belirlenmiş topraklara ilişkin bir kavram haline geldi. Ama hepsinin ortak özelliği, Türk milliyetçiliğinin ideoloğlarından Ziya Gökalp'in "sınıfsız-ımtiyazsız-kaynaşmış kütle" olarak millet tarifindeki gibi "vatan" kavramının sınıf vurgusundan uzak oluşudur. Böyle Yeni Osmanlılardaki "vatan" adı altında işlenen "Os-

manlı Devleti" ile "ümmetinin" özdeşliği kadar birliği fikri cumhuriyet rejiminde devlet ile millet arasında kurularak Türk milliyetçiliğine taşınır. Osmanlı'dan günümüze "vatan"a sahip çıkmak devleti yaşatmaya; "vatan"ı korumak ise devletin belirlediği tehditlerle, düşmanlarla savaşmaya rahatlıkla ikame edici söylemlerinin değişmez kavramıdır "vatan".

**Şovenizmin kendini var ettiği tarihsel-toplumsal dinamikler ve etki mekanizması**

Her ideolojik düşüncede olduğu gibi şovenizmin de hâkim olduğu, etki altına aldığı zihnin belirli düşünce kalıplarını üretir, belirli değerlerle özdeşlik kurmasını ve belirli olaylara duyarlılık göstermesini sağlama çabası vardır. Şovenizmin karakteristiğinde ise şu düşünce vardır; "Farklı milliyetlerin farklı özellik ve karakterlere ve dolayısı ile farklı kadere sahip olduğunu, bazı milletlerin dünyayı yönetmek, bazılarının ise yönetilmek için geldiğini öne süren şovenist açılarından kendi milleti benzersiz ve özel olup seçilmiş bir millettir." (2)

Şovenizmin bu karakteristiği onu faşizmin, sömürgeciliğin ve ırkçılığın felsefi yapısına uygun, bu akımların toplumsal meşruiyetinin inşasında vazgeçilmez bir bileşen haline getirir. Bu yanı sıra, hâkim olan politik, askeri ve iktisadi gücün tahakküm altında tutmaya çalıştığı etnik grup ve ulusların karşısında şovenizm bir silahtır. Bu haksız savaşa kendi rengini verir. Dolayısıyla basitçe "kendi milletini üstün görme, ayrıcalıklı sayma" halinden çıkıp sınıf mücadelesinin ve ulusal savaşların pratik bir ögesi haline gelir. Hâkim ulusların, sınıfların yürüttükleri bu savaşta kitlelerin tutum belirlemede, savaşa katılımında ve savaş motivasyonunun sağlanmasında aktif olarak kullanılır. Çünkü şovenizm bayrağı altında toplanmaya çalışılan kitlelere, kendi kimliklerini var etmenin bir biçimi olarak karşısındaki kimliğin inkâr; kendi kimliklerini sahiplenmenin yolu olarak karşısındaki kimlik üzerindeki üstünlüğün, ayrıcalığın korunması öğretilir. Karşısındaki kimliğin kendi varlığını görünür kılan ve eşit haklara sahip olmaya yönelik her düşüncüyü ve ulusal hareketi, kendi kimliğinin varlığına yönelmiş bir tehdit olarak algılar.

Bu durum bize, genelde ezen ulus milliyetçiliğinin şovenizme evrilmesinin felsefi-ideolojik alt yapısına dair fikirler verdiği gibi, ezilen ulusun demokratik haklarının her koşulda desteklenmesi ve dillendirilmesinin ezen ulus şovenizmini sarsmada ve şovenizmle savaşmada önemini açığa çıkartmaktadır.

Şovenizmin ideolojik-politik etkisi ulusun, ulusal kimliğin dar sınırlarında kalmamaktadır. Toplumsal değer ve önceliklerin ulus-kimlik merkezli olarak yeniden dizayn edilmesine paralel olarak düşünce sistematiğinin, algıların ve duyarlılıkların da yeniden yapılandırılmasını içerir. Ve tabii ki bu yapıya paralel kolektif tutum geliştirilmesini zorlar. Milliyetçiliğin/şovenizmin ideolojik işlevselliğine daha yakından baktığımızda, toplumun tarihsel olarak bir aradığını sağlayan sosyal ve kültürel dinamiklerin hâkim sınıfların çıkarı doğrultusunda siyasallaştırıldığını görürüz.

Pre-kapitalist toplumların tarihsel ve sosyal bağlarını koruma ve sürekli kılama eğilimlerine karşın bu bağların kapitaliz-

min yarattığı iktisadi-politik sistemin çözümü etkisine maruz kalması kaçınılmaz olur. Çünkü uluslaşma sürecinin hayat bulabilmesi bu kapalı ilişkilerin, bağların çözülüp yeni mülkiyet ilişkileri ve devlet otoritesi etrafında inşa edilmesiyse, yani bu ilişkileri dönüştürmesiyle olanaklı hale gelir. Burada amaçlanan şey, toplumun eskiden taşıdığı etnik özellikler, akrabalık ve sosyal yaşam bağları çerçevesinde yarattığı "biz" in varlığından çıkarsaması, istenen şey, milletiyle kurmuş olduğu bağlar ve bu bağları simgeleyen her şeydir. "Biz" in resmi karşılığı ise devlettir. "Biz" in sürekliliğinden anlaşılması istenen şey, verili yaşların, devlet düzeninin, coğrafi sınırlarına ve "biz" i var eden "milli bağlar" ın korunmasıdır. "Ulusçuluk, bireyin anlam dünyalarını şekillendiren başat özdeşleşme ve içselleştirme referanslarını yeniden yaratan başat ideolojik ön kabul haline gelmekle kalmaz, aynı zamanda siyasal toplumsallaşmanın da temel yörüngesi haline gelir." (3) Bununla birlikte, öncesinde topluluk yaşamının özelliklerine denk düşen ve topluluk ilişkilerinin doğrudan üretimi olarak elle tutulur ilişkilerin ürünü olan "biz", şimdi ulus-devlet dolaşımıyla kurulmuş ve "ulusal manipülasyon" a açık hale gelmiş ve hayali, soyut bir biçime bürünmüştür. İşte devletin/hâkim sınıfların ellerinde bulunan tüm ideolojik araçlarla (eğitim/öğretim, bilim, hukuk, sanat, medya vb...) üzerinde çalıştığı zemin de burasıdır. "Biz" den yani "millet" ten yani "vatandaş topluluğundan" beklenen şey, hâkim sınıfların/devletin varlığına, politik-iktisadi çıkarına "biz" adına sahip çıkmak, korumak ve bu çıkarlara hizmet etmektir. Burjuvazinin cenneti böyle yeşilleniyor işte.

Önceki bölümlerde örneklerini verdiğimiz Türk şovenizminin tarihsel pratiklerini bir an için göz önüne getirince, şovenizmin yukarıda bahsettiğimiz işleviş mekanizması ve karakteristiğini çok net olarak görmek mümkündür. Türk hâkim sınıflarının genel Türkleştirme politikalarından tutun en bayağı ticaret çıkarlarına kadar, şovenizmin nasıl körüklendiği; halk kitlelerinin hemen hiçbir çıkarı/kaybının olmadığı, hiçbir sorununa çözüm sağlamayan meselelerde nasıl fanatikçe taraftarlaştırıldığı görülecektir. Sömürünün ve toplumsal bunalımın ağır baskısı altında halk kitlelerinin kendi yaşam koşullarına olan tahammülsüzlüğünün ve kuşatılmış halinin ustaca örgütlenmiş komplolarla başka uluslara, gruplara karşı düşmanlık ve nefret oluşturulmasının kaldırıcı haline getirilmesinin onlarca örneği yaşanmıştır. Öyle ki TC devleti ve rejim partileri linç ve provokasyon örgütlemeye, demagoji üretmeye bir asırlık deneyimleriyle adeta uzmanlığa terfi etmiştir. Bu tespit aynı zamanda bizi, bunca zamandır şovenizmin kesintisiz biçimde zehrine maruz kalmış halk kitlelerinin bilincinde, bu zehrin ağır tahribatları bıraktığı gerçeğini görmeye ve bu gerçekliğe uygun devrimci görevler belirlemeye götürmelidir. (Devam edecek)

**Alıntılar:**

1) K. Marks; Alman İdeolojisi, Sol Yayınları, sf: 44

2) Paradigma Sözlüğü; A. Ceviz, sf: 1572

3) Fethi Açıkel-Devletin Manevi Şahsiyeti ve Pedagojisi-Aktaran, Cemil Gündoğan-Resmi Tarih Tartışmaları-8

## DHKP/C'den feda eylemi



**H. Merkezi:** DHKP-C militanı **Alişan Şanlı** 1 Şubat günü, Ankara'daki ABD Büyükelçiliğine yönelik canlı bomba eylemi gerçekleştirerek ölümsüzler kervanına katıldı.

Alişan Şanlı Ordu ilinin Gürgentepe ilçesinin Akören köyünde, 1 Ocak 1973 tarihinde doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu, geçim sıkıntısı nedeniyle küçük yaşlarda çalışmaya başladı. 1994 yılında DHKP-C saflarında örgütlendi. 1997 yılında gerçekleştirilen bir eylemden sonra tutsak düştü.

F tiplerine karşı yapılan Ölüm Orucu direnişinde yer aldı. 19 Aralık katliamını faşizmin hapishanelerinde yaşadı. Katliamdan sonra götürüldüğü Kandıra F Tipi Hapishane'de Ölüm Orucu'na devam etti. Zorla müdahale sonucu sakat kaldı. Tahliye edildikten sonra Küçülmütlü'da Ölüm Orucu'na devam etti. O tarihlerden şehit düşüşüne kadar devrimci mücadele içerisinde aktif şekilde yer aldı.

### Şanlı mezarı başında anıldı

Şanlı'nın cenazesi 2 Şubat günü polis tarafından kaçırıldı. Polis Şanlı'nın ailesine baskı yaparak cenazeyi erken defnettirdi. 3 Şubat günü TAYAD'lı aileler Şanlı'nın mezarı başında bir anma gerçekleştirdi. Anmaya gidenlere Fatsa, Ordu ve çok sayıda jandarma tarafından kuşatılan köy girişinde kimlik kontrolü yapıldı ve aranması olduğu gerekçesiyle 2 kişi gözaltına alındı.

Aileler anma boyunca "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**", "**Yaşasın feda eylemimiz**", "**Katil ABD işbirlikçi AKP**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" vb. sloganlar attı. Mezar başında saygı duruşu yapan aileler sloganlarla ve marşlarla Şanlı'yı andı.

### Medyanın hedefi hasta tutsaklar

Alişan Şanlı'nın şehit düşmesinin ardından burjuva-feodal medya tarafından manşetlerden servis edilen "haber"lerle TV programlarıyla hasta tutsaklara ve özelde ise Wernicke Korsakoff hastalarına karşı hedef gösterme ve saldırı kampanyası düzenlendi.

Hasta tutsaklara yönelik devlet politikası "ancak ölüleri çıkar" anlayışına dayanmaktayken burjuva medyanın buna paralel davranması elbette şaşırtıcı değil. Ancak uşaklarına hizmet peşinde koşan medyanın Wernicke Korsakoff hastalarına saldırı kampanyası, "ölselerdi daha iyiydi" noktasına varmış durumda. Medyanın bu denli alenen saldırmasının nedeni elbette eylemin ABD Büyükelçiliği'ne olmasından bağımsız değil.

## Madımak'ın katili devlet!

Madımak katliamı Türk ulusu ve Sünni mezhebi esasına göre kurulan faşist Türk devletinin toplum mühendisliğinin yakın tarihimizdeki en vahşi katliamlardan biriydi.

İçişleri Bakanlığının "**Meclis Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu**"na 2 Temmuz 1993'te gerçekleştirilen Sivas-Madımak katliamı ile ilgili gönderdiği fotoğraflar yaşanan vahşetten devletin haberi olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

1-4 Temmuz 1993'te Sivas'ın Banaş köyünde düzenlenecek Pir Sultan Abdal etkinlikleri için kentte bulunan, 35 aydın, sanatçı ve ozanın diri diri yakıldığı katliam, polis ve jandarmanın gözleri önünde gerçekleşmiş, devlet bu vahşete açıkça göz yummuştu. İrkçı-şeriatçı örgütler, Malatya, Kahramanmaraş, Elazığ, Çorum, Tokat, Kayseri gibi çevre illerdeki deneyimli militanlarını Sivas'a taşımış ve militanlar, Belediye'nin ve dini vakıfların yurtlarında konuk edilmişlerdi. Bu hazırlıklara ek olarak Sivas halkının dini duygularını tahrik amacıyla bildiri dağıtılmış ve camilerde dar kadrolu toplantılar yapılmıştı. Etkinliklerin ikinci günü, Sivas'taki sağ eğilimli yerel basında (Hürdoğan, Bizim Sivas, Hakikat, Anadolu, Yeni Ülke, Taraf) da halkı tahrik edici başlıklarla bezenmiş haberler çıkmıştı.

Gerici faşistler, saldırıya geçmek için koşulların yeterince olgunlaştığı kanaatine varırlar. 2 Temmuz günü, camiler tıklım tıklım dolar. Bazı saldırganlar cuma namazını tam bitirmeden ellerinde sopalarla koşuyorlardı. 2 Temmuz Cuma günü, saat 13.30'da saldırı başlatıldı. Değişik camilerden gelen kalabalık, şenlik yapılan Kültür Merkezinin önünde toplandı; taş ve sopalarla Kültür Merkezine saldırdılar. "**Sivas laiklere mezar olacak**", "**Cumhuriyet Sivas'ta kuruldu, Sivas'ta yıkılacak**", "**Şeriat gelecek, batıl zail olacak**" sloganları atan gerici faşistler, Kültür Merkezi'nde bul-

nan 1500 kişinin üzerine saldırır. Ancak, etkinlikleri izlemekte olanların direnişleriyle karşılaşan ve sayıca görece az olan saldırganlar, geri çekilmek zorunda kalır. Saldırganlara sürekli olarak yeni katılımlar olmaktadır. Çeşitli camilerden çıkanlar, koşarak saldırganlara katılmaktadır. Kalabalık gruplar, Kültür Merkezi'ne bir kez daha saldırırlar. Bakanlığın Komisyon'a gönderdiği fotoğraflar ve video kayıtları tam da bu hazırlıklara ait. Gönderilen 167 fotoğrafta katliamda devletin rolüne dair "ilginç" detaylar bulunuyor. Fotoğraflarda polis ve jandarmanın hazırlıklara "nezaret ettiği" açıkça görülüyor. Gerici faşistlerin polisin kontrolünde ellerindeki benzin bidonlarıyla otele doğru hareketlenmeleri ve hazırlıkları kamuoyuna yansıyan fotoğraflarda açıkça görülüyor. Devlet gerçekleştirecek katliamda herhangi bir kusur olsun istemiyordu!

Devletin elinde bulunan ve bugüne saklanan bu fotoğraflar mahkeme sürecinde de saklanmıştı. Yıllar süren mahkemenin sonunda katillere ödül gibi cezalar verildi. Devletin katliama bakışını, mahkeme sonucunu yorumlayan Tayyip Erdoğan "**milletimize hayırlı olsun**" sözleriyle özetledi. Bugüne kadar ortaya çıkan tüm belgelere rağmen mahkeme nedense katilleri bir türlü "**bulamadı**". Oysa devlet, katliam sırasındaki yaklaşımlarıyla katilleri yargılamak gibi bir derdi olmadığını göstermişti. Otel cayır cayır yanarken "**otelin etrafındaki vatandaşlarımıza bir şey olmamıştır**" (Tansu Çiller, Başbakan), "**Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyiniz**" (Cumhurbaşkanı, Süleyman Demirel), "**Aziz Nesin'in halkın inançlarına karşı bilinen tahrikleriyle halk**

## BENZİN BİDONUYLA MADIMAK'A

20 yıl önce 37 kişinin öldüğü Sivas olaylarının hiç yayınlanmayan yeni fotoğraflar ortaya çıktı. İşte o kareler...



*galeyana gelerek tepki göstermiştir* (İçişleri Bakanı, Mehmet Gazioğlu) açıklamalarının yapıldığı bir devletten söz ediyoruz.

Katliamın 18. yıldönümünde Özel Harp Dairesi'nde subay olarak çalışan Üsteğmen H.Ç katliamı devlet eliyle nasıl gerçekleştirildiğini, 2 Temmuz 2011 tarihli Özgür Gündem gazetesine anlatmıştı: "**Biz Erzinca'da Poligon Birliğindeydik. O zaman Teoman Koman vardı. Ordu komutanı bizzat gelip bir birimin Sivas'a gitmesi gerektiğini söyledi. Katliamdan iki gün önce helikopterlerle geldik ve Sivas'a 11 km kala bir mezraya indik. 13 kişiydik. İkişerli 6 gruba ayrıldık. Halkın arasına girip onları otel çevresine topladık. Beşinci gruptaki bir arkadaş bir mermi sıkıttı. Arkasından molotoflar. Daha sonra insanlar Madımak Otelinin içerisine girmeye çalıştı. Halkı ateşledik ve timler bir anda geriye çekildi. Özel Harp Dairesi 93'te yeniden örgütlenmeye başladı. Bölgeye farklı birimlerden insanlar gönderildi. Ben bu insanlardan bir tanesiydim. Benim direkt emri aldığım kişi 93'te Teoman Koman arkasından Osman Önal geldi. İlişkide olduğum isimler de Fikret Altıoklar, Hasan, Atilla Uğur, Hurşit Tolon'dur."**

28 Şubat soruşturması kapsamında gözaltına alınarak tutuklanan Tolon "yargılanırken" devlet ona bu katliamı sormadı bile.

Madımak katliamı Türk ulusu ve Sünni mezhebi esasına göre kurulan faşist Türk devletinin toplum mühendisliğinin yakın tarihimizdeki en vahşi katliamlardan biriydi.

### ÇHD Çağlayan önünde eylemde!



**İstanbul:** 5 Şubat günü Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), Çağlayan Adliyesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek **18 Ocak** günü yapılan operasyonda

tutuklanan meslektaşlarına sahip çıktı. Basın açıklaması ile dernek üyeleri; tutuklama kararına dair itiraz dilekçelerinin savcılık tarafından reddedildiğini kamuoyu ile paylaştılar.

ÇHD İstanbul Şubesi adına açıklama yapan **Aycan Çiçek** "**Karşımızda basını, siyasetçileri ve yargısıyla bir kara propaganda örgütü durmaktadır. Bu örgütünün başını, bizleri sürekli hedef gösteren başbakan çekmektedir. Bu kara propaganda örgütü, az sayıda avukata soruşturma açılmasından rahatsızdır. Dışarıda; tutuklu meslektaşlarını savunmaya hazır yüzlerce avukatın varlığından rahatsızdır**" dedi.

### Çorum bir katliamın eşliğinde mi?

**H. Merkezi:** Dersim'deki fişleme skandalının ardından bir fişleme olayı da Çorum'da yaşandı. "Çorum İl Jandarma Komutanlığı Sorumluluk Bölgesinde Bulunan Köylerin Demografik Yapı Çizelgesi" başlığıyla hazırlanan belgeye göre, birçok Alevi köyünün "örgüte müzahir" yani "örgütü destekleyen, arka çıkan, yardımcı olan" şeklinde işaretlendiği görülüyor.

Bahsedilen belgenin hangi tarihte düzenlendiği bilinmiyor. Çorum katliamından önce hazırlanmış bile olabilir. Eğer öyleyse, benzeri belgelerin bugünlerde de açığa çıkması, devletin benzer katliam hayalleri devam ediyor diyebiliriz. Hatırlamak bile istenmeyecek bir katliamdı 1980 Mayıs-Temmuz aylarında yapılan Çorum Katliamı. 57 yurttaşın hayatını kaybetmesi, 200'ün üstünde yaralı; 300'e yakın ev ve işyerinin tahrip edilerek yakılması; binlerce ailenin göçüyle tarihin en karanlık sayfaları arasında yerini aldı.

## “Devletin Ermenilerle hesabı hiç bitmeyecek”

**İstanbul:** Ermenilerin yoğun olarak yaşadığı yerlerden biridir İstanbul'un en şirin semtlerinden olan Samatya. Yüzyıllara (beki de bin yıllara) varan bir tarihi vardır. Samatya son aylarda yaşlı Ermeni kadınlara yönelik ardarda gerçekleşen saldırılarla gündeme geldi.

Evinde darp edilen **Turfanda Aşık**, yine evinde katledilen **Maritsa Küçük** ve son olarak evinin önünde darp edilerek gözünü kaybeden **Sultan Aykar**... 1915'te Ermeni halkına yönelik gerçekleştirilen soykırımın 100. yılına yaklaştığımız şu dönemde yaşanan olaylarla bir kez daha TC'nin ırkçı, kırimci, asimilasyoncu politikasından bir şey kaybetmediğini, aksine dönem ve koşullara göre bu politikalarını yeniden ürettiğini görüyoruz. Son olayların ardından bölgede yaşayan **Filor Uluk**'la sohbet ettik. Hem saldırıları hem Samatya'yı hem de Ermenileri konuştuk.

### “Türkiye bizim için sakıncalı”

**ÖG: Samatya, Ermenilerin birarada olduğu az sayıda semtten biri. Son yaşanan olaya kadar burada durum nasıldı?**

**Filor Uluk:** Çok eskilerde de yine böyle şeyler yaşanıyor. Yıllardır burada yaşayan biri olarak söylüyorum, bu tür olaylarla ya devletin de farkında olduğu ya da destelediği bir şey olarak her an saldırıya maruz kalabiliriz. Diken üstünde yaşıyor. En rahat yer olmasına rağmen Ermenilerin kendilerini çok da rahat hissettikleri bir yer değil aslında. Ama eskiden çok daha rahattı. Şimdi bu soykırım anmalarıyla ve Hrant'tan sonra çok yükseldi bu ırkçılık.

Samatya aslında Ermenilerin geleneklerini, göreneklerini daha rahat yaşadıkları bir semt. Muhtarın söylediğine göre bölgenin 4'te 1'i Ermeni. Aslında daha kalabalıktık, ancak özellikle yurtdışına çok fazla göç veriyoruz. Mesela aileler çocuklarının burada kalmasını istemiyor, yurtdışına gönderiyor. Yani Türkiye bizim için sakıncalı. Ermeniler cemaatçi bir halktır, toplumdur. Kendi içlerinde son serece sosyaldir. (Ama kendi içlerinde.) Siyasal değil. En büyük maraza da sanırım bundan çıkıyor. Onda uyanmış olan bir bilinç varsa bile bu asla dışarı vurulmaz. Kendi içlerinde dahi çok tartışma yürütmezler.

### - Bu kapalılığın nedeni ne peki sence?

- Korku. Başka hiçbir şey değil, korku. Haklı olduğunu bilirsin, ama bu da gücünle de doğrudan orantılı. Tedbir, korku... Başka ne denilebilir? Bir de kendi tarihini dahi öğrenemeyecek kadar “cehalet”. Gerçi yeni nesilden umutluyum.

### - Ermeni gençler kendi kültürüne, diline sahip çıkma noktasında neler yapıyorlar?

- Bir kere eğer eğitim düzeyinde konuşacak olursak, çok yetersiz. Zaten her zaman yara aldığımız bir şey aslında. Dilin kaybolması gibi bir şey söz

konusu olabilir bana göre. Niye böyle söyledim? Mesela benim dönemimde, ilkokulda Ermenice'yi öğrenip okuldan mezun olabiliydin. Ama şimdi Ermenice'yi öğrenme şansın yok. Ermeni tarihi Türkçe öğreniliyor. Hoş müfredata bağlı olarak o tarihi Ermenice öğrensen ne olur! “Vatan haini”nin Ermenicesini öğreneceksin. Zaten o derslere asla Ermenilere öğretmenlik yaptırılmaz. Tarih, coğrafya, edebiyat, Türkçe... Dile çok fazla hâkim olmasına rağmen, Ermeniler yapamaz öğretmenlik. Devlet memuru da olamaz.

### - Samatya'daki son olaylar karşısında insanların tepkisi nasıl?

- Ermenilerin kendi içlerindeki tepkileri farklı. Dışarıya yansıttıkları tepkileri farklı. Ama hepsinde ortak kanı tüm bunların **sistemik bir saldırı** olduğu. Ermeni de, Türk de, Kürt de bu şekilde düşünüyor. Çünkü bunun başka açıklaması olamaz. En başta hedef, sonuca ulaşmak için çok dikkatli seçiliyor. Yaşlı, yalnız ve kadın. Bir kere bu seçimde bile çok ciddi bir mesaj var. Özellikle evinde yani “en güvenli olduğu mahrem yerinde” bu olaylar gerçekleştiriliyor. Burada da bir mesaj var, “en güvenli yerinde bile biz bunu yaparız.” Bu olaylardan sonra belediye başkanı gitmiş vakfa, “*güvenlik önlemleri alacağız. Kame-ra takacağız. Burada simitçi, bilmem neci olarak sivil polisler görev yapıyor. Artık güvendesiniz*” demiş. Maritsa yayadan (*yaya, Ermenice'de “büyükanne” anla-*

tim ve çok üzuldüm. Aslında katılmak istiyor insanlar ama katılmıyor.

### - Bu saldırıları nasıl yorumluyorsun?

- Aslında bir anda olmadı. Biz her gün bu anlamda tacize, saldırıya, hakarete maruz kalıyoruz. Yani günlük yaşamımızın bir parçası bu. Her Ermeni, mutlaka bir şekilde tacize, baskıya her koşulda maruz kalıyor. Devlet erkinin bile sürekli dilinde böylesi hakaretler var. Dahası var mı? Ön tekerlek nereye arka tekerlek oraya. Ben bunun en önemli sebeplerinden biri olarak Ermeni-Kürt yakınlaşmasından duyulan rahatsızlığı düşünüyorum. Ermenilerin göç vermesi için yapılan bir şey.

### - Türkiye'deki Ermeni toplumunun kendi hakları için mücadele etme noktasında Kürt hareketinden güç almasından bir korku duyulduğu doğrudur. Ancak Ermeniler söz konusu olduğunda (Hrant, Sevag örnekleri var yakın zamanda) neden bu kadar “has-saslaşılıyor”?

- Esnemek istemiyor. Asla esnemek de zaten. İşte Ermenilerin 1915'te soykırım yaşadığını biliyoruz. Bu bilgiye



*mına geliyor*) sonra karakola 50-100 adamlık bir evin önünde Sultan yayanın saldırısı nasıl gerçekleşti peki? Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu!

Buradan 2 tane mesaj çıkıyor. Ya “*biz yetersiziz*” ya da “*biz göz yumuyoruz.*” Bana göre göz yumuluyor. Bir saldırı gerçekleşmiş, hiçbir şey bulamamışsın, soruşturma açmamışsın buna dair. Ardından hikâye yazılıyor; yok küpeleri alınmış da, yok bilmem ne! Bir hırsız yaşlı bir insanı koma derecesinde döver mi tek bir şeyini çalmak için?

O gün o eylem (27 Ocak; HDK, İHD ve Nor Zartok tarafından Samatya'da gerçekleştirilen ortak eylem) sırasında hep kenarda kalıp sağı solu izlemeyi tercih ettim. Birçok Ermeni perdelerinin arkasından çok baktı. Onu fark et-

sağımız. Her ne kadar politik olmasak da böyle bir var oluşun önkabulüyle dünyaya geldik. Büyüdük ve çocuklarımızı bu anlamda, böyle inanarak, böyle bilerek büyütüyoruz. Bunun karşısında dolayısıyla tarihle yüzleşmek elbette işine gelmeyecektir. Bir de tazminatmış, toprakmış gibi endişeleri var.

Aslında Ermeni sorunu, bana göre, Kürt sorunundan çok daha büyük bir sorun devlet için. Bu yüzden Kürt özgürlük hareketi ile ilgili süreç bu kadar ağır işliyor. Çünkü sadece bugünle yüzleşemezsin, bu sorunu çözüp üzerinden devam edemezsin. Mutlaka geçmişe dönmek zorundasın. Geçmişin ışığı olmadan gelecekte yol alamazsın. Bu yüzden devletin Ermenilerle hesabı hiç bitmeyecektir.

## “Elimiz devletin yakasında”

### 410. HAFTA

Cumartesi Anneleri, 2 Şubat 1984'te kaybedilen **Maksut Tepeli**'nin akıbetini sordu. Tepeli'nin avukatı **Gülseren Yoleri**, Tepeli'nin gözaltına alındığının hep inkar edildiğini; ancak Tepeli'nin eşi 19 yıl sonra nüfus kağıdını değiştirmeye gittiğinde eşinin kayıtlarda “ölü” olarak geçtiğini gördüğünü aktardı.

Tepeli'nin kardeşi **Orhan Tepeli**, elinde tuttuğu abisinin fotoğrafını göstererek, “*Fotoğrafta benden küçük duruyor; ama aslında o benden büyük. Çok bekledik; ama hiçbir haber alamadık. Elimiz devletin yakasında*” dedi.

### 411. HAFTA

Bu haftaki eylem 9 Şubat 1994 yılında Amed Silvan'da kaybedilen **Muhterem Ayato**'ya adandı. Evine giderken gözaltına alınarak kaybedilen Ayato'nun 28 gün Silvan Jandarma Komutanlığında işkence gördüğü belirtildi.

Yapılan eylemde; 1994 yılında Riha-Siverek'te katledilen **Hüseyin Taşkaya**'nın oğlu **Şerif Taşkaya** da bir konuşma yaparak, gidecek bir mezar yerinin bile olmadığını söyledi.

## “Bu haksızlık değil de nedir?”

### 2 ŞUBAT

Cizre'de her hafta düzenlenen Dayikên Şemiyê'nin bu haftaki eyleminde, 1993 yılında katledilen **Mehmet İlbasan**'ın hayat hikayesi anlatıldı. Eşinin hayvan ticareti yaptığını belirten **Kadriye İlbasan**, “*Mehmet Tadik isimli bir kişiden alacağı vardı. Tadik eşime olan borcunu ödememek için dönemin korucu başı Kamil Atak'a eşimi öldürttü. Sırt (Deşta darê) köyünde bulunan evimizden borçlarını almak için eşim Cizre'ye geldi, sonra kendisinden bir daha haber alamadık*” dedi.

### 9 ŞUBAT

Dayikên Şemiyê eyleminde 1990 yılında Cizre'nin Arnabat köyünde askerler tarafından katledilen **Hüseyin Altan**'ın hikâyesini babası **Mehmet Altan** anlattı.

Altan, köy ortasında 15 yaşındaki oğlu Hüseyin'in asker tarafından silahlarla taranarak katledildiğini belirtti. “*Saatlerce cesedi yerde kaldı, hiç kimse yanına bile gidemedi*” diyen Altan “*Kanlar içinde kalan oğlumun cesedi hala gözümün önünde. O çocuk yaşlardaydı. Ne istediler bizden? Bu haksızlık değil de nedir?*” dedi.

## Hapishane

## Tutsaklara sürgün işkencesi

**H. Merkezi:** Devletin tutsaklar üzerindeki baskıları sürgünlerle devam ediyor. Sadece Ocak ayı içinde 200 tut-

sak değişik hapishanelere sürgün edildi. Konuya ilişkin bir açıklama yapan İHD Amed Şube Başkanı **Raci Bilici**, sürgünlerle birlikte tutsaklar kadar ailelerinin de mağdur edildiğini söyledi. Bilici "Aileler Batman'dan kalkıp Rize'ye gitmek zorunda kalı-

yor. Ve çok kısa bir süre görüş gerçekleştiriyor. O süre içerisinde de oradaki infaz koruma memurları ve cezaevi yönetimi ile askerler, aileye karşı düşmanca bir tavır içerisinde oluyor. Her zaman söylüyoruz; bu keyfi sürgünler ve düşmanca tavrıdan

vazgeçilmelidir. Cezaevinde tutuklu bulunan birisinin sahip olduğu haklara saygı gösterilmesi ve uygulama noktasında da gerekli hassasiyetin gösterilmesi gerekir. Ama maalesef zihniyet ve algı değişikliği Türkiye'de çok farklı bir noktadadır" dedi.

## İzmir'de TKMP'den açıklama

**İzmir:** Tecride Karşı Mücadele Platformu (TKMP) son dönemlerde yaşanan saldırılar, ÇHD'li avukatların ve sendika üyesi birçok kişinin tutuklanması, DHF'ye yönelik yapılan operasyon ve hapishanelerdeki hak ihlalleriyle ilgili olarak 31 Ocak günü Kemeraltı girişinde "Devrimci irade teslim alınmaz" pankartı açarak bir açıklama yaptı. Açıklamada çeşitli hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin de bir dökümü yapıldı.

## Hasta tutsak serbest bırakıldı

**Amed:** 26 Kasım 2012 tarihinde eş zamanlı "KCK operasyonları" sonucu tutuklanan **MEYA-DER** eski yöneticisi **İshak Arslan**, sağlık problemlerinden dolayı tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Arslan, yemek borusunda yaşanan daralma nedeniyle hastaneye sevk edildi ve Van Adli Tıp Kurumu'ndan "cezaevinde kalamaz raporu" olarak avukatları aracılığıyla mahkemeye başvuruda bulundu. Başvuruyu kabul eden mahkeme, raporu göz önünde bulundurarak Arslan'ı serbest bıraktı.

## Bursa'da açlık grevi sona erdi

**H. Merkezi:** Bursa H Tipi Hapishane'de siyasi tutsaklar tarafından 19 gündür sürdürülen açlık grevi idare ile yapılan görüşmelerin ardından sona erdi. 22 tutsak tarafından sürdürülen süresiz-dönüşümsüz açlık grevi; BDP Bitlis Milletvekili **Hüsamettin Zenderlioğlu**'nun tutsaklar ve hapishane idaresi ile yaptığı görüşmeler sonucunda, tutsakların taleplerinin karşılanmasına dair söz alınması üzerine bitirildi.

## Tutsaklara destek

**Bursa:** Açlık grevi gerçekleştiren tutsakların aileleri 28 Ocak günü Bursa Adliyesi önünde açıklama gerçekleştirerek Bursa Cumhuriyet Başsavcılığına, Bursa H Tipi Hapishane Müdürü ve Bursa Hapishanesi Savcılığı hakkında suç duyurusunda bulundular. Eyleme BDP yöneticisi ve üyeleri, **Partizan**, **EMEP**, **BDSP** de destek verdi.

## Hasta tutsaklar serbest bırakılsın

**İstanbul:** İHD İstanbul Şubesi Cezaevleri Komisyonu tarafından her hafta düzenlenen **F oturmaları** eyleminin 48.'sinde F tipi hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamalar ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekildi.

Galatasaray Meydanında gerçekleşen eylemde kitlesel adına açıklama yapan Av. **Gülseren Yoleri** hapishanelerdeki ölüm oranının, toplumdaki ölüm oranından 4 kat fazla olduğunu belirterek bunun nedeninin hasta tutsakların tahliye edilmemesi olduğuna vurgu yaptı.

## "Fatma Tokmak'a özgürlük"

**İstanbul:** İHD Cezaevleri Komisyonu tarafından düzenlenen F eyleminde 9 Şubat günü yapılan eylemde ağır kalp hastalıkları bulunan ve Bakırköy Hapishanesi'nde tutulan Fatma Tokmak'ın Adli Tıp Kurumu'na yapılan "infazın ertelenmesi" talepli başvurusunun reddi ile ilgili yapılan açıklamayı **Sevim Kalman** okudu.

Kalman yaptığı açıklamada; Tokmak'ın oğlu Azad Tokmak'ın İHD'ye başvurduğunu belirterek konunun takipçisi olacaklarını vurguladı. Ardından dava süreci ile ilgili Avukat **Eren Keskin** konuştu.

## Denetimli serbestlik kimler için?

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanunu'nda değişiklik yapan yasa tasarısı, TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilerek yasalaştı.

Yasayla, denetimli serbestlik tedbiri kapsamında cezanın infazıyla; hükümlülerin dış dünyaya uyum sağlamaları, aileleriyle bağlarını sürdürmeleri ve güçlendirmeleri amaçlandığı belirtiliyor.

Açık hapishanede cezasının son 6 ayını kesintisiz olarak geçiren, çocuk hapishanesinde toplam cezasının beşte birini tamamlayan, koşullu salıverilmesine 1 yıl ve daha az süre kalan "iyi halli" hükümlüler, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmını denetimli serbestlik tedbiri kapsamında hapishane dışında geçirebilecek. Buna infaz hâkimi karar verilebilecek.

Sıfır-altı yaş grubunda çocuğu bulunan ve koşullu salıverilmesine 2 yıl veya daha az süre kalan kadın hükümlüler, maruz kaldıkları ağır bir hastalık, sakatlık veya kocama nedeniyle hayatlarını yalnız idame ettiremeyen ve koşullu salıverilmesine 3 yıl veya daha az süre kalan hükümlüler de aynı kapsama tabi olacak. Ağır hastalık, sakatlık veya kocama halinin Adli Tıp Kurumu'ndan alınan veya Adalet Bakanlığı'na belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenip Adli Tıp Kurumu'na onaylanan bir raporla belgelendirilmesi gerekecek.

Adli para cezasının ödenmesi nedeniyle, cezası hapse çevrilen hükümlülerin erken tahliye süresi, hak ederek tahliye esas alınmak suretiyle hesaplanacak.

Açık hapishane ayrılma şartları oluşmasına karşın ayrılmayan veya bu nedenle kapalı hapishaneye geri gönderilen iyi halli hükümlüler, açık hapishane ayrılma şartlarının oluşmasından itibaren en az 6 aylık süre geçerse, diğer şartları da taşımaları halinde bu uygulamadan yararlanabilecek.

Ağırlaştırılmış müebbet, tekkerrür, haklarında iyi hal kararı verilse bile, Kanunun 44. maddesinde sayılan eylemlerinden dolayı toplam üç kez hücreye koyma cezası alan hükümlüler, örgütlü "suç"lar, koşullu salıverilme kararının geri alınması nedeniyle, kalan cezası infaz edilmekte olan hükümlüler ise uygulama dışında bırakılıyor.

## "Örgütlü suç"lar kapsam dışı

On beş binin üzerinde "suçlu-yu toplumla buluşturacağı" düşünülen bu düzenleme bir dizi soru işaretini de beraberinde getiriyor. Yaralama, yağma, tehdit, hırsızlık, hakaret gibi suçlardan yargılanan bu kimseler denetimli serbestlik adı altında tahliye edilecek. Mevcut ceza infaz sisteminin ıslah ediciliğinden bahsedememek ve hatta tümünden hukuk sistemini meşru bulmasak da bu düzenlemenin somutta ortaya çıkaracağı sonuçları değerlendirmek durumundayız.

Adli suçların ödüllendirilmesi bir yana özellikle eşine şiddet uyguladığı için hapisteye bulunan erkeklerin tahliyesi, kadınları büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bırakıyor. Zira böylesi bir durumda hapisten çıkan erkek doğrudan ka-



dının karşısına dikiliyor. Kadın cinayeti vakalarının pek çoğunda bunu görmek mümkün. Devletin bu kadınları korumak gibi bir derdinin olmadığı da ortada.

Bir diğer mesele ise "örgütlü suçların" kapsam dışı bırakılması. Yalnızca bu bile düzenlemenin kimlerin gözetilerek yapıldığı konusunda önemli ipuçları veriyor. Hırsızlar, yağmacılar, tecavüzcüler ve bilumum adli suçlular canhıraş bir şekilde "topluma kazandırılırken" demokratik haklarını kullananlar; baskıya, sömürüye, zulme karşı sesini yükseltenler, insan haklarını ağızına almaya cüret edenler hapishaneleri doldurmaya devam edecekler. Nitekim yasa onları kapsamıyor.

Yasal "suçluluk"la toplumsal suçluluk arasındaki makasın giderek açıldığı ülkemizde, mevzu bahis hapishaneler olduğunda düzenlemelerin dönemselsel rahatlamalar ya da yaklaşan seçimler gibi kaygılarla yapılıyor oluşu hiçbirimizi şaşırtmadığı gibi demokrasi, insan hakları gibi konularda bir iyileştirme beklentisine de sokmuyor. Bu yasal değişiklik de aynı kategoride değerlendirilmelidir. Devlet yine "neyi neden yaptığını" halkımıza pek de açıklayamadığı bir düzenlemeyle karşımıza gelmiş bulunuyor. Şurası kesin ki bu "topluma kazandırma" masalından toplumumuz kazançlı çıkmayacak.

## Sincan'da türkü söylemek yasak!

**Ankara:** Sincan Kadın Hapishanesi'nde keyfi uygulamalar ve hak gaspları hız kesmeden devam ediyor. Bir süre önce ağırlaştırılmış müebbet mahkûmu tutsakların hepsinin etkinliklere çıkmaları süresiz olarak yasaklanmıştı. Böylelikle tutsakların kütüphaneye, spora ve kurslara gitmesi tamamen engellenmişti.

TKP/ML davası tutsağı **Zeliha**

**Bulut** daha öncesinde yazdığı bir mektupla, sanatçı **Pınar Aydınlar**'a hapishanede kendisinin yazdığı ve bestelediği şarkıları dinletmek istediğini söylemiş, bunun üzerine Aydınlar, Bulut'un ailesini ziyaret etmişti.

Bulut, telefonda kendi bestelerini söylemeye başladığında hapishane idaresinin talimatıyla gardiyanlar tarafından telefon

görüşmesi kesildi.

Görüşme esnasında uyarı bile yapmadan cihazdaki kartı çeken gardiyan telefonda şarkı söylemenin **yasak** olduğunu söyledi.

Bu uygulama keyfililiğin bir ürünü olsa da tutsaklar hak gasplarına karşı mücadele etmeye ve şarkılarını söylemeye, türküler de hapishane duvarlarını ve yasakları aşmaya devam edecektir kuşkusuz.

Direnişin 50. yılında:

# Kuru bozkırda bir kıvılcım: KAVEL DİRENİŞİ...

*"İşime karım dedim  
karıma kavel diyeceğim  
ve soluğum tükenmedikçe  
bu doyumuz dünyada  
güneşe karışmadıkça etim  
kavel grevcilerinin türküsünü  
söyleyeceğim."*

Şair Hasan Hüseyin Korkmazgil'e bu dizeleri yazdıran olay, 1963'te İstinye'de bulunan Kavel Kablo Fabrikası'ndaki direniştir. Bundan tam 50 yıl önce gerçekleşen direniş, ülkemiz sınıf mücadelesi tarihinde simgesel bir anlama da sahiptir. Kavel direnişini anlatmadan önce, onu var eden süreci ve ülke gerçekliğini tartışmak simgesel anlamını açığa çıkartmak açısından daha anlamlı olacaktır.

Kavel direnişini açığa çıkartan süreç; 1960 darbesi sonrasında oluşan "demokratik" ortamla birlikte var olmuştur. 1917 Ekim Devrimi ve 1949 Çin Halk Devrimi'nin ardından dünyada sosyalizmden ve ezilen halklardan yana esen rüzgarın da etkisiyle emperyalistler önce faşist yönetimlere başvurmuş, ancak bu emperyalizmin somut ihtiyaçlarına cevap olamadığı ve Avrupalı emperyalistlerin gerileyerek ABD emperyalizminin daha hakim hale gelmesi ile Keynesyen politikalar özellikle devrimin fırtına merkezleri olan yarı-sömürge ülkelerde ön plana çıkarılmıştır. Emperyalist krizin de yaşadığı bu süreçte ezilenlerin taleplerinin sınırlandırılması için çeşitli hak kırıntılarının tanımlandığı sözde demokratik bir ortam, egemenler eliyle yaratılmıştır.

İşte Kavel direnişi; egemenlerin yarattığı böylesi bir ortam içerisinde mayalanmış, bu süreçte sözde demokrasinin göstermelik hak kırıntılarını parçalamıştır. '60 Anayasası'nın 47. maddesinde tanımlanıp yasa çıkartılma sözü verilirken, İş Kanunu'nda yasaklanan grev hakkının yasallaşmasını sağlayan bir grevdir Kavel. Ülkemiz sınıf mücadelesini ivmelendiren bir kıvılcım olarak karşımıza çıkmaktadır.

1954 yılında Emin Aktar, Vehbi Koç ve Eli Burla tarafından kurulur Kavel fabrikası. Fabrikada çalışan ve Maden-İş Sendikası'nda örgütlü olan

173 işçi; 1957 yılından beri verilen yıllık ikramiyelerin kesilmesi üzerine üç temsilciyi patronla görüşmek üzere gönderirler. Patronun tepkisi ise; gelen temsilcileri ve Maden-İş Sendikası Şişli Şube Başkanı'nı ve sendikanın işyeri baş temsilcisini işten çıkarmak olur. Daha sonra da patron; işçilere sendikadan ayrılmaları yönlü baskı yapmaya başlar. İşçiler ise işten çıkarılmaları ve baskıları protesto etmek için 28 Ocak 1963 günü tezgah başında beş günlük oturma eylemi başlatırlar. 10 işçiyi daha işten çıkaran patron, İş Kanunu'ndaki grev yasağını arkasına alıp, "lokavt hakkını" kullanır. İşçiler de fabrika önünde çadır kurup direnişe geçerek karşılık verirler bu saldırıya. 14 Şubat'ta "demokrasinin temsilcisi" ve patronun koruyucusu polis devreye girer. "Dağılın" der polis. Sonra da bugünler de hemen her işçi direnişinde yaptığı gibi "uyarısına uymayan işçilere" saldırır.

Saldırıda 9 işçi yaralanırken, polise karşı geldikleri iddiasıyla 29 işçi hakkında tutuklama kararı çıkarılır. 2 Mart günü ise; kablo yüklü kamyonların fabrika dışına çıkarılmasını engellemek için yola barikat kuran dire-

nişçi işçilerin eşleri de polis saldırısına uğrar ve birçoğu yaralanır. Durum üzerine "olaya el atan" Başbakan Yardımcısı **Turhan Feyzioğlu** ve Çalışma Bakanı **Bülent Ecevit**'in "araya girmesiyle" Türk-İş ile Türkiye İşveren Konfederasyonu (TİSK) arasında bir anlaşma imzalanır ve işçiler işbaşı yapar.

Kavel Kablo'da direnişin sona ermesinin ardından gelişen süreçte 12 işçi tutuklanırken 52 işçi ile ilgili 5 ayrı dava açılır. İşçilere "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet", "polise mukavemet", "mesken masuniyetini ihlal" vb. suçlamalar yöneltilir. Peki, durum böyle mi biter? Hayır!

10 Haziran'da tutuklu 6 işçinin serbest bırakılmasından sonra yeniden başlayan işten çıkarmalar üzerine fabrikanın kaplama dairesindeki 30 işçi toplu halde iş bırakır. Bu eylem nedeniyle duruma el koyan Sıkıyönetim, 6 işçiyi gözaltına alır ve 5 işçiyi "grev kıskırtıcısı" olmakla suçlar! Kavel işçilerinin bu ısrarlı mücadelesi, ekmek kavgası grev hakkının yasallaşmasına yarayan ve kamuoyunda "Kavel Maddesi" olarak da bilinen yasal düzenle-

menin 15 Temmuz 1963'te kabul edilmesi ile devam eder. 24 Temmuz 1963'te yürürlüğe giren 275 Sayılı Yasa'da yer alan ve yasadaki önce yapılan grev nedeniyle haklarında takibat yapılan işçilerin davalarının düşmesi sağlanır. Direnişin kazanımlarla sonlanması ile birlikte, yarattıkları ve sonraki sürece bıraktıkları ile Kavel direnişi, ülkemiz sınıf mücadelesi tarihinde simgesel bir yerin sahibi olur.

Sendikalar ve sendikal mücadele üzerinde de ciddi bir etki ve tabandan bir zorlama yaratmıştır Kavel Direnişi. Direniş süreci boyunca; işçilerin örgütlü olduğu ve zaten egemenlerin "sınıf mücadelesinin gelişme ihtimalini" dizginlemek için 1952 yılında kurdukları Türk-İş sendikasının pasifist ve uzlaşmacı tavrı tepki çekmiş ve bu temelde de durumu protesto etmek için, Türk-İş Güney Bölgesi'ndeki 23 sendika başkanı ve 45 yönetici 27 Şubat 1963'te Türk-İş'ten ayrıldıklarını ilan etmişlerdir. Bu süreç; daha sonra 1966 Paşabahçe grevi ile birlikte DİSK'in kuruluş sürecinin de ilk adımları olmuştur.

Süreç itibarı ile, işçi sınıfına yönelik saldırıların yoğunlaştığı bir dönemden geçmekteyiz. Bir yanıla krizin etkilerinin had safhaya çıktığı, yoksulluğun ve işsizliğin her geçen gün daha da arttığı; diğer yandan da işçi sınıfına yönelik saldırıların geri püskürtülmesinin başarısız olduğu bir dönem bahse konu olan. AKP eliyle, Torba Yasa, Kıdem Tazminatı hakkının kaldırılması, Özel İstihdam Büroları ve son sendikalar yasası ile birlikte, örgütsüz-güvencesiz bir çalışma ortamı her geçen gün biraz daha fazla inşa ediliyor. Sürece ilk elden müdahil olması gereken sendikaların ise; sistemle kol kola imzaladığı yasalar kamuoyunun malumu. Böylesi bir dönemde, Kavel direnişinden öğrenmek; kararlılığından ders çıkarmak, ilk olmasının cüretini kuşanmak, işçilerin sendikal bürokrasiyi alt-üst eden duruşundan feyz almak iki kat önemli hale gelmiştir. 50. yılın da Kavel ateşi yanmaya ve yakmaya devam etmektedir.



Direnişin kazanımlarla sonlanması ile birlikte, yarattıkları ve sonraki sürece bıraktıkları ile Kavel direnişi, ülkemiz sınıf mücadelesi tarihinde simgesel bir yerin sahibi olur.

## Tarihten kısa kısa...

❑ **22 Şubat 1848:** Paris'te işçiler ayaklandı. Avrupa'yı altüst edecek işçi devrimleri çığırı açıldı.

❑ **16 Şubat 1872:** Beyoğlu Telgrafhanesi işçileri greve çıktı.

❑ **14 Şubat 1876:** İstanbul Tramvay Şirketi işçileri greve çıktı.

❑ **27 Şubat 1880:** Haydarpaşa-İzmit demiryolu işçileri greve çıktı.

❑ **18 Şubat 1941:** 16 yaşın üzerindeki erkek çocukların maden

ocaklarında, 12 yaşın üzerdekilerin tekstil sanayiinde çalıştırılabilmesine ilişkin kararname çıktı.

❑ **26 Şubat 1943:** İstanbul'da Varlık Vergisi'ni ödemeyen 160 kişi Aşkale'ye gönderildi.

❑ **16 Şubat 1969:** Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a demirlemesini protesto için "emperyalizme ve sömürüye" karşı bir miting düzenlendi. Faşistler mitinge "**Müslüman Türkiye**" sloganlarıyla saldırdı; Ali Turgut Aytaç ve Duran Erdoğan

öldürüldü, yaklaşık 200 kişi yaralandı. Bu olay tarihe "**Kanlı Pazar**" diye geçti.

❑ **14 Şubat 1980:** On bin jandarma komandosu ve çok sayıda polis Çiğli İplik Fabrikası'ndaki işçi direnişine saldırdı. Operasyona keşif uçakları ve helikopterler de katıldı. Gün boyu süren saldırıda fabrika boşaltıldı, 1500 işçi gözaltına alındı.

❑ **14 Şubat 1980:** İstanbul ve Dersim'de esnaf hayat pahalılığını protesto ederek kepenk kapattı.

❑ **21 Şubat 1980:** Tekel'de ve tekstil işkolunda grevler başladı.

❑ **17 Şubat 1993:** TKP/ML TİKKO ve Devrimci Sol davasından yargılanan 18 devrimci tutsak, kazdıkları 35 metre uzunluğundaki tünelden yararlanarak Nevşehir E Tipi Kapalı Hapishane'den firar etti.

❑ **22 Şubat 1986:** 12 Eylül sonrasının ilk büyük mitingi İzmir'de yapıldı. Türk-İş tarafından düzenlenen mitinge 50 bin işçi katıldı.

Evrensel  
Bakış“Dinamik dayanıklılık” mı  
emperyalistlerin büyüyen  
korkuları mı?

Geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen Davos Zirvesi (Dünya Ekonomik Forumu), burjuva-feodal “basınımızca” büyük bir sessizlikle geçiştirildi. Geçmiş dönemdeki zirvelerle karşılaştığımızda bu sessizlik bir yönüyle “garipken” öte yandan sessizlikle geçiştirme konusunda yalnız da değiller. Şimdiye kadar büyük umutlar beslenen Davos zirveleri geldiğimiz aşamada, burjuva ekonomistler ve emperyalist medya gruplarının (Wall street Journal, Financial Times, The Economist gibi) bile sahiplenilmiyor.

Davos’taki ekonomik forumun ana başlığını “dinamik dayanıklılık” oluşturuyor. Peki, bu kavram ne anlatıyor?

Dikkat edilirse, bu kavram dayanıklılık içeren negatif ya da savunmacı bir kavram... Elbette mali krizin aldığı boyut, emperyalistleri, krizin çözümü noktasında “savunmacı” bir pozisyona itiyor. Yanlış anlaşılmasın, buradaki “savunma” vurgumuz, emperyalistlerin krizlerin derinleşmesine paralel saldırganlıkların artacağı gerçeğinin reddi üzerine kurulu değildir. Elbette emperyalizm doğası gereği, kriz içerisinde debelenirken, dünya halklarına ve ezilen uluslara yönelik saldırganlıklarını artırır. Ancak buradaki “savunma” vurgumuz kapitalizmin vebası kriz ortamında çaresizleşen emperyalistlerin, krizden çıkışın formülünün bir türlü bulunamamasına paralel, arayışlarının devam ettiğini gösteriyor. Bu anlamda var olan durum karşısında sistemlerinin bir dayanıklılık testinden geçtiğinin farkında olan emperyalistler, gerçekleştirdiği her türlü hamleye karşın (ki burası işin dinamik kısmını oluşturuyor), hala ayakta olduklarını vurguluyorlar. Bu duruma da şimdilik ibaresini ekleyerek, esas dikkat çekmek istediğimiz nokta, emperyalistlerin hala ayakta olduklarını vurgulama ihtiyacı hissetmeleridir.

Öyle ya ülkemizde nüfusun önemli bir kısmı, “kapitalist sistemin tarihin getirdiği en iyi sistem” propagandalarının her yerde gözümüze sokulduğu bir ortamda büyüdüğünü düşündüğümüzde “ayaktayız” vurgusu emperyalistlerin korkularının utangaçça ifadesinden başka bir anlama gelmiyor.

Zirvenin gündem maddeleri arasına gelir dağılımının bozulmasının girmesi de ilginç bir ayrıntıyı oluşturuyor. Uzun bir zamandır, dünyada böylesi bir durum yokmuşçasına mevcut yaklaşımlarını terk etmiş durumdadırlar. Ancak bu durumun olumlu olduğu izlenimine kapılmamız gerekiyor. Bu sistemin ezilen ulus ve halklara iyi bir gelecek vb. verme yeteneğinin olmadığını tarihsel deneyimlerimizden biliyoruz.

Geldiğimiz aşamada gelir dağılımının bozulması sadece emperyalistler ile uşakları arasındaki ganimet paylaşımında efendilerinin lehine olmakla kalmıyor, emperyalist devletler de dahil, bütün dünyada halkların daha da yoksullaşmasına yol açıyor. ABD’de neo-liberal politikaların yaşam bulduğu zaman diliminden günümüze en zengin yüzde 1’in gelirin ikiye katlanarak toplam gelirin yüzde 25’ine denk gelmesi sistemin çürümüşlüğüne açık bir göstergesi. Bu durumun ABD’ye özgü bir durum olmadığını, bütün ülkelerde benzer bir durum olduğunu göz önüne aldığımızda egemenlerce tehlike çanlarının ve aralarındaki dalaşın ne kadar şiddetlenmekte olduğunu da görürüz.

Krizin şiddetlenmesine paralel, emperyalist ülkeler rezervlerini dolar yerine altınla değiştirme eğilimindedir. Almanya’nın ABD ve Fransa’da tuttuğu altın rezervlerini kademeli bir şekilde geri çekmesi, bu iki ülkenin de altın arayışını hızlandırmasıyla sonuçlanacak. ABD, Almanya gibi ülkelerin rezervlerindeki altın oranı yüzde 70’ler düzeyindeyken, Rusya’da bu oran yüzde 0, Çin’de ise yüzde 2 civarındadır.

Altın madeni açısından zengin olan Afrika’da Çin’in her yerde görünür olması ABD’nin yeni Dışişleri Bakanı Kerry’nin ifadesiyle “Çin’le ABD’nin Afrika’da etki alanı oluşturma yarışında” (Ergin Yıldızoğlu, Cumhuriyet, 04.02.13) olması gelişmelerin ilerleyen dönemlerde nasıl bir hal alacağını da göstermektedir.

Tam da bu dönemlerde Fransa’nın Mali’ye işgalinin gerçekleşmesini ve kendi ifadeleriyle uzun bir dönemi kapsayacak olmasını bu gözle de okumakta fayda var.

## “Anti-faşist mücadelele baskılarla son bulmaz!”

**H. Merkezi:** Avusturya Türküyelı İşçi Gençlik Federasyonu’na (ATİGF) bağlı olarak Wörgl’da faaliyet sürdüren Yıldız Kültür ve Spor Derneği’ne 3 Şubat gecesi bir saldırı gerçekleşti. Gece saatinde derneğin yanındaki lokantaya giren saldırganlar burada duvarlara “Şehitler ölmez, vatan bölünmez” yazarak işletmeyi ateşe verdi.

Ardından Yıldız Kültür ve Spor Derneği’ne giren saldırganlar burada duvarlara gamalı haçlar çizdikten sonra derneği ateşe vermek için yeri yakmaya çalıştıkları sırada işletmede bulunan yemek tüpleri infilak etti. Patlama ile birlikte olay yerine itfaiye geldi, görgü tanıklarının söylemine göre dernekten çıkan 3 saldırgan bindikleri araba ile kaçtılar.

Yıldız Kültür ve Spor Derneği’nde konuya ilişkin bir basın açıklaması yapıldı. ATİGF ve Yıldız Kültür ve Spor Derneği adına açıklama yapan **Mustafa Çiçek**, 21 yılı aşkındır burada özelde Türküyelı göçmenler olmak üzere tüm göçmenlerin haklarına dair, anti-emperyalist ve anti-faşist bir mücadele örgütlendiğini, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin böylelikle saldırganlarla son bulmayacağını söyledi.

“İstanbul’dan Dayanışma  
Duygularımızı Gönderiyoruz”

Kurumumuza yapılan bu faşist saldırıyı protesto ediyoruz. Bu saldırı yoldaşlarımızın yürüttüğü faaliyetten Türk devletinin ve onların uzantılarının duyduğu rahatsızlığın bir ürünüdür. Paris’te katledilen üç yurtsever kadının acısı hala yüreğimizdeki tazeliğini korurken faşistler bu kez Avusturya’da saldırdı. Bu saldırılar faşist Türk devletinin devrimci, ilerici ve yurtseverlerden, onların faaliyetinden ne kadar korktuğunun bir göstergesidir.

Ülke içinde en küçük bir muhalefete azgınca saldıran AKP hükümeti, böylece bizi durdurabileceğini sanıyor. Devrimcileri, yurtseverleri, ilericileri, avukatları, doktorları, gazetecileri gözaltına alarak tutuklayan devlet, bununla yetinmeyerek saldırganlarını Avrupa’ya taşıdı. Ortaya çıkan belgelerle Paris katliamının devlet tarafından yapıldığı açıkça ortaya çıkmışken görünen o ki bu faşist saldırılar devam edecek. Ama biz Partizan-

lar olarak biliyoruz ki bu benzer saldırılar nerede olursa olsun bizi durduramayacaktır...  
(Özgür Gelecek okurları)

“Faşist saldırıya karşı  
kurumlarımızı sahiplenelim!”

Son dönemlerde Türkiye ve Türkiye Kürdistanı’nda devrimci ve demokratik kurumlara yönelik artan saldırıların bir parçasıdır bu saldırılar.

Bizler, Fransa ATİK taraftarları olarak, faşist güruh tarafından yapılan bu saldırıyı kınıyor ve kurumlarımızı daha fazla sahiplenmeye çağırıyoruz. **(ATİK Fransa taraftarları)**

İsviçre Türküyelı İşçiler Federasyonu (İTİF) olarak, bu alçakça saldırıyı nefretle kınıyor, Yıldız Kültür ve Spor Derneği’nin her daim yanlarında olduğumuzu belirtiyoruz. **(İTİF)**

Kimden ve ne şekilde gelirse gelsin faşizme karşı mücadeleye devam edeceğimizi, Yıldız Kültür ve Spor Derneği’nin yanında olduğumuzu belirtiyor, Hollanda Türküyelı İşçiler Federasyonu (HTİF) olarak Türk ırkçı faşistler tarafından yapılan bu alçakça saldırıyı lanetliyoruz. **(HTİF)**

Bu olaydan da anlaşılmalıdır ki saldırılar planlı, tek merkezden ve sistematik bir şekilde düzenlenmektedir.

Faşist TC devleti, Avrupa’daki saldırılarına Türküyelı göçmen gençliği alet etmektedir ve bu saldırılar konsolosluklar vasıtasıyla bizzat yönlendirilmektedir. Amaç, muhalif kesimlere gözdağı vermek, Türkiye ve T. Kürdistanı kökenli gençlik içerisinde düşmanlık yaratmaktır. Bu saldırı göstermiştir ki, gençliğin devrimci-demokrat saflarda örgütlenmesi, faşist TC devletine ve zulmüne verilebilecek en büyük darbe olacaktır. TC faşizminin korkusu ve acizliği bunu doğrulamaktadır. Saldırıları teşhir etmek ve direnmek boynumuzun borcudur. **(Yeni Demokratik Gençlik)**

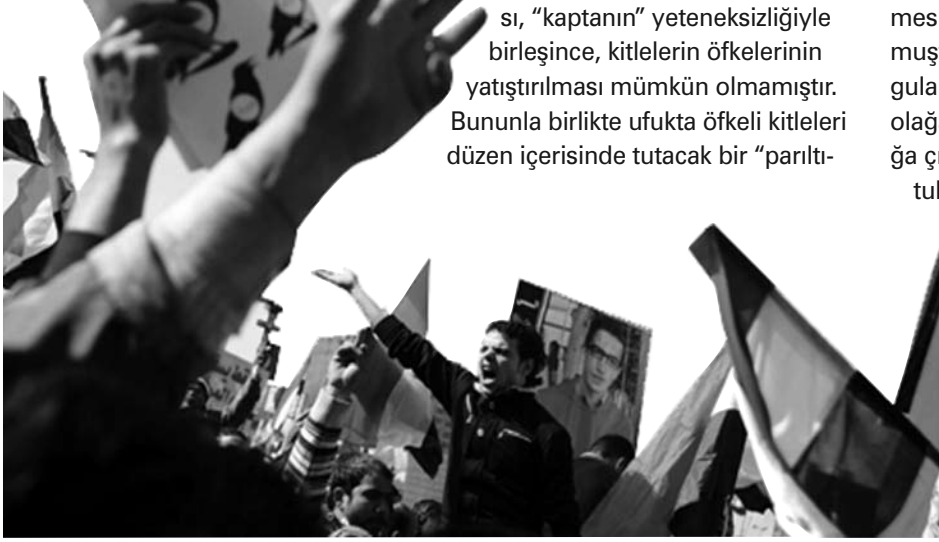


## Belçika’da son 20 yılın en büyük grevi

**H. Merkezi:** Belçika’da sendikalar, 29 Ocak günü hükümetin ekonomi planlarına tepki olarak son 20 yılın en büyük grevini düzenledi. Belçika hükümeti kamu harcamalarında tasarruf yapma iddiasıyla emeklilik yaşının yükseltilmesini de içeren bir dizi önlem almayı öngörüyor. Belçika’daki grev, tüm Avrupa liderlerinin Euro krizini görüşmek için Brüksel’de toplandığı bir günde düzenlendi. 2005 yılından bu yana ilk kez genel grev ilan edildi. Ayrıca ’93’ten bu yana ülkenin en büyük üç sendikasının birden katıldığı ilk eylem.

Grev nedeniyle tren, otobüs ve tramvay gibi şehir içi toplu taşıma seferleri dururken, kitle pek çok ana yolu kapattı. Eurostar ve Thalys gibi uluslararası trenlerle, kar yağışından zaten olumsuz etkilenen uçak seferleri de aksıyor; ülkenin en büyük havalimanlarından Charleroi ise tamamen kapandı. Başkent Brüksel’de yürümek isteyen metal işçilerine polis tazyikli su ile saldırdı. Ancak işçilerin direnişi ile karşı karşıya kaldı. Pek çok okul ve işyeri kapandı. Audi, Volvo ve Coca Cola fabrikalarında üretim durdu.

## Mısır'da yeni rejim eskimeye yüz tutarken...



si, "kaptanın" yeteneksizliğiyle birleşince, kitlelerin öfkelerinin yatırılması mümkün olmamıştır. Bununla birlikte ufukta öfkeli kitleleri düzen içerisinde tutacak bir "parlıt-

mesi için 1 yıllık bir zaman yeterli olmuştur. Artık Mübarek rejiminin uygulamalarının bir tekrarı olabilecek olağanüstü hal uygulamaları, sokağa çıkma yasakları, katliamlar ve tutuklamalar artmış durumdadır.

Mısır halkı, Müslüman Kardeşler'in de doğasını kavramaya başladığını gösteren bu gelişmeler Mısır'daki devrimci durumun bütün şiddetiyle devam ettiğinin en bariz göstergesi. Elbette hareketin kendiliğindenliğinin ortadan kalktığını gösteren bir emare şimdilik yok. Ancak kendiliğinden bir hareket olarak Mısır halkının isyanının devam ettiğinin göstermesi açısından önemli olduğunu düşündürüyor.

Her ne kadar Mısır halkının isyanını patladığında Türkiye'de ve dünyada halkın kendiliğinden hareketini küçümsemeye varan görüşler birçok ilerici çevre içerisinde kendisini gösterse de... Hareketin dinamiklerini anlamaktan ziyade kendiliğendenciliğine takılan bu bakış açısının, devrim mücadelesine de bir katkısının olmayacağı gayet açıktır. Elbette hiç kimse kendiliğinden bir hareketin devrim yapmasını beklemiyor. Ancak hareketin bir türlü sönmümlenmemesi, sürekli teyakkuz halinde olmasının bizlere bir şeyler göstermesi gerekir.

Mısır özgülünde Arap halklarının isyanlarının gösterdiği şey de tarihsel bir dönemden geçtiğimizdir. Kapitalizmin andaki durumda krizine çare olmaktan oldukça uzak olması, halkları sisteme isyan ettirme noktasına götürüyor. Önümüzdeki yıllarda bunun çok daha fazla örneklerini hep birlikte göreceğiz. Bu süreç ya komünistlerin bu kendiliğinden hareketlerin önderliğini yürütebileceği yeteneği kazanarak, proleter devrimlerin tarih sahnesine bütün görkemiyle yeniden kendisini göstermesiyle sonuçlanacak ya da kapitalizm savaşlarla, toplumsal sefalet ve baskılarla krizine çözüm bularak ömrünü biraz daha uzatacak. Ancak karamsar olmak için bir nedenimiz yok, yirmi birinci yüzyıl yeniden proleter devrimlerin tarih sahnesine çıkacağı bir yüzyıl olacaktır.

Ancak sürecin bir de ikinci etkeni vardı ki, o da bütün bölgeye yayılan, emperyalistler açısından korku çanları çalan toplumsal muhalefet dalgası idi. Öyle ki bu dalga nedeniyle "İhvanın" ABD'nin dikkatini çekmesi mümkün olmuştu. Devrimin ilk günlerinde "eski" rejimle el altından ittifak halinde olan MK'nın, süreç içerisinde toplumsal hareketin bütün kazanımlarını tersine çevirmeye yönelik adımları geldiğimiz aşamada artık yetersiz kaldığını göstermektedir. İhvan yüzüne taktığı maskenin düş-

nın" da belirgin olmayışı süreci Mısır'da devrimcilerin sürece olumlu müdahalelerine de zemin hazırlıyor.

Mısır'da yaşananlar kapitalist sistemin kriziyle birlikte çakışınca siyasi anlamda hayli ilgi çekici bir manzara ortaya çıkıyor. Müslüman Kardeşlerin ABD'nin yeşil kuşak projesi kapsamında bölgede ivmelenen "ılımlı İslamcılığın" (ki AKP'nin de böylesi bir sürecin sonucu olduğunu düşündüğümüzde durum daha anlaşılır olacaktır) rüzgârını arkasına almasıyla birlikte Mısır'da yirminci yüzyılın son çeyreğine, Mübarek rejimine kendisini kabul ettirmesiyle birlikte devlet bürokrasisi içinde gün geçtikçe örgütlendiği biliniyor. Örgütlü yapısını sürekli genişleten Müslüman Kardeşler, ilk başta Tahrir eylemlerine pek karışmasa da, Mübarek'in devrileceğinden emin olduktan sonra meydanlarda kendisini göstermesi, Mübarek'in yerine anlaşılabilir bir uşak arayan ABD'nin dikkatini fazlasıyla çekti. Oluşturulacak "yeni" düzene en avantajlı giren Müslüman Kardeşler idi.

Ancak sürecin bir de ikinci etkeni vardı ki, o da bütün bölgeye yayılan, emperyalistler açısından korku çanları çalan toplumsal muhalefet dalgası idi. Öyle ki bu dalga nedeniyle "İhvanın" ABD'nin dikkatini çekmesi mümkün olmuştu. Devrimin ilk günlerinde "eski" rejimle el altından ittifak halinde olan MK'nın, süreç içerisinde toplumsal hareketin bütün kazanımlarını tersine çevirmeye yönelik adımları geldiğimiz aşamada artık yetersiz kaldığını göstermektedir. İhvan yüzüne taktığı maskenin düş-

Mübarek'in devrilmesinin ikinci yıl dönümünde, çıkan çatışmalarda 50'den fazla insan katledildi. Olaylar sonrasında Müslüman Kardeşler üç kentte sıkıyönetim ilan etti. Bu durum bir kez daha göstermektedir ki, "yeni" rejimle "eski rejim" kader ortaklığını devam ettiriyorlar. Rejimin karşısına bir toplumsal muhalefet çıktığında Mübarek rejiminin ordusu ile Müslüman Kardeşler aralarındaki türlü çelişkilere rağmen ortak bir tutum takınmakta hiç de zorlanmıyorlar.

Dünyadaki devrimci süreçleri incelediğimizde karşımıza büyük oranda sürecin başlangıcının kendiliğinden hareketlerle başladığı çıkıyor. Aynen Mısır'daki gibi... Mısır'da önceki yazılarımızda da sürekli vurguladığımız gibi, süreç kendiliğinden başlamıştı. Ekonomik krizin patlamasıyla kitleler Mübarek rejimine olan bütün öfkelerini kismaya başlamıştı. Sürecin kendiliğendenciliği bir yanda kitlelerin düzene karşı öfkelerini gösterirken, öte yandan Mısır'daki toplumsal örgütlere, sürece müdahale etme, süreci kendi potasına sokma "haklarını" da beraberinde getiriyordu. Mısır'daki "devrimin" neyeye evrileceği siyasi öznelerin süreci hangi oranda şekillendirdiğiyle birebir örtüşecekti.

Bilindiği gibi süreç, komünist bir önderliğin olmadığı/yaratılmadığı şartlarda ülkedeki daha örgütlü olan Müslüman Kardeşlerin lehine doğru dönüyordu. Ancak Müslüman Kardeşlerin de emperyalist efendilerinin mali krize çare bulamadığı şartlarda, fırtınalı denizde yol almaya çalışma-

## Viyana'da faşizme karşı eylem

Avusturya'da geçen yıl "WKR Ball" adı altında, Avusturya ve Alman Burschenschaftler faşistlerinin organize ettiği sözde balo bu yıl geçen yılki demokratik güçlerin tepkilerinden kaynaklı olarak "Akademiker Ball" adı altında yapıldı. İrkçi parti FPÖ (Avusturya "Özgürlükçü" Partisi) tarafından organize edilen balo öncesinde, SPÖ (Avusturya Sosyal Demokrat Parti) ve Yeşil-

ler'in hükümetindeki Viyana Belediyesi'nin, şehrin en tarihi yerlerinden biri olan Hofburg'ta bu buluşmaya izin vermesi, anti-faşist yürüyüş öncesi demokratik güçlerin tepkisiyle karşılandı.

1 Şubat günü, yaklaşık olarak 5 bin kişinin katıldığı anti-faşist yürüyüş; kitlesel katılımın yanı sıra, polis provokasyonu karşılaştı. Yedi noktadan Hofburg'a gidilen yerler,

anti-emperyalist, anti-faşist örgüt ve yapılar, yine anarşist ve yer yer diğer ilerici, demokratik kurumlar tarafından kapatıldı. Özellikle anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin yoğun olduğu, **Yeni Demokratik Gençlik (YDG)**'nin yanı sıra **Partizan** taraftarlarının da bulunduğu Heldenplatz'da çatışmalar yaşandı. Eylemde Partizan taraftarlarının **İbrahim Kaypakkaya**'nin katledilişinin 40.yılına ilişkin yaptığı yapışkanlarla yaptıkları selamlama ilgi çekti.

(Avusturya YDG)

## Tunus'ta Belayid için grev



**H. Merkezi:** Tunus'ta öldürülen muhalif lider 8 Şubat günü toprağa verildi. **Şükrü Belayid** 6 Şubat günü uğradığı saldırıda yaşamını yitirmiş, buna tepki gösteren halk sokaklara dökülmüştü. Başkent Tunus'un Cebel Celud bölgesinde toplanan kitle tabutu omuzlara aldı. Cenaze için Sidi Buzid'de 10 bini aşkın insan olduğu bildirildi.

Yaşanan suikasta tepki gösteren sendikaların grev çağrısı da karşılık buldu. 35 yıl aradan sonra yapılan grev Tunus'ta hayatı felç etti. Greve avukatlar ve hâkimler de katıldı. Toplu taşıma araçları çalışmadı, başkentte uçuşlar iptal edildi ve esnaf kapaklandı. Sendikalar, kitle örgütleri ve halk yaşanan saldırdan iktidardaki **En Nahda Partisi**'ni sorumlu tutuyor.

Şükrü Belayid, insan hakları alanındaki çalışmalarıyla bilinen, sol eğilimli bir isimdi. Belayid'in de içinde olduğu Halk Cephesi dahil dört parti suikastın ardından Kurucu Meclis üyeliklerini askıya aldıklarını açıklamıştı. Belayid, Ennahda'ya yönelttiği sert eleştirilerle biliniyordu.

## Endonezya'da asgari ücret protestosu

**H. Merkezi:** Endonezya'da on binlerce işçi asgari ücrete yapılması planlanan zammın ertelenmesini sokaklara dökülerek protesto etti. Endonezya'nın başkenti Cakarta'da yapılan eyleme katılan sendika başkanı **Said İkbal**, konuşmasında işçilerin tüm halkın geleceği için eylemlerini sürdürmekte kararlı olduğunu belirtti.

Ücretlerine zam yapılması gerektiğini belirten işçiler, yaşam koşullarının hızla pahalılaşmasına karşın maaşlarda hiçbir değişikliğin olmadığını belirttiler. Ülkedeki ekonomik büyümenin eşit bir şekilde dağıtılmasını talep eden işçiler, yıllık büyümenin yüzde 6 olmasına karşın bunun maaşlara hiçbir şekilde yansımadığını belirtiyorlar. Asgari ücret tartışmalarının hala devam etmesi nedeniyle işçiler, maaşlarını zamsız alıyor.



# "Fiili, meşru mücadeleye her zamankinden çok ihtiyaç var"

Örgütlenmeye, sendikalaşmaya dönük saldırılar "Yeni Sendikalar Yasası" adı altında devam ediyor. Taşeronda çalışan binlerce işçinin sendika üyeliğinin kabul edilmemesi ile işçiler sendikal mücadeleden koparılmak istenmektedir.

Devlet Kürt meselesinde "demokratikleşme" adı altında "barış mesajları" verirken diğer taraftan operasyonlarına devam etmesi gibi işçilere, emekçiler dönük saldırılarını da

aynı ikiye bölünmeyle devam ettiriyor.

Sendikal mücadele alanında "işkolu barajını düşürüyorum" diyerek propaganda ettiği % 1 işkolu barajında gerçekler rakamlarla yüzümüze vuruyor. 10 milyon işçiden sadece 1 milyonu sendikal görünürken yeni yasayla birlikte 92 sendikadan 49'u % 1'lik işkolu barajını aşamadı.

Yine devletin 28 olan işkolu sayısı 20'ye düşürmesi işkollarının iç içe geçmesiyle, daha önce farklı bir işkolunda olan sendika, işkolu diğer işkoluna dâhil olunca üyelerini kaybetmeme mücadelesine girişecek ve on-

larca işçi bir kez daha sendikasız kalacak. Neresinden bakarsak bakalım yasa sistem için, devletin bekası için gerekli, işçi sınıfı için; örgütsüzlük, sendikasızlık anlamı taşımaktadır.

Bizler de dayatılan sendikasızlaşmaya, örgütlenmeye karşı yükselecek mücadeleye kendi cephemizden bir ses katmak amacıyla çeşitli sendika başkanları, direnişçi işçiler vb. ile röportajlar yaptık. Daha fazla gündemleştirmek, tartışmak, işçilerin, sendikacıların mücadele seslerine ortak olmak amacıyla önümüzdeki sayılarımızda da benzer yazılar yayımlayacağız.

## Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi:

### "Meşru mücadele hattını izleyerek ilerlemek gerek!"



Mevcut yasa sendikalaşmanın önünü açmıyordu. Şimdi getirilen yasa, fiili mücadele hattı izleyen sendikaların önünü tamamen kapatıyor.

**- Deri-İş Sendikası yeni sendikalar yasasıyla baraj altında kalan sendikalarından biri. Öncelikle Deri-İş'te durum nedir onu konuşalım.**

**Musa Servî:** Deri-İş'teki durum mevcut sendikal mücadelenin durumundan farklı değil aslında. Yeni sendikalar yasası devletin "12 Eylül'le hesaplaşacağız, yasaklı zihniyeti değiştireceğiz" diyerek getirdiği bir yasadır. Yasaya baktığımız zaman ILO normlarına uygun olmadığı gibi, 12 Eylül'ün yasakçı zihniyetini kalıcı hale getirdiğini görüyoruz. **Amaç mücadeleciler sendikaları tasfiye etmektir.**

Deri işkolunda daha önce de bu tür saldırılarla karşı karşıya kalmıştık. 12 Eylül'ün yasakçı zihniyeti devam ettiği süreçte 9 günlük Kazlıçeşme mücadelesi sonucu yeni kazanımlar elde etmiştik. Kazlıçeşme'den Tuzla'ya taşındığımızda yine "var olma-yok olma" mücadelesi vermiştik. O dönemde Kazlıçeşme'ye taşındığımızda toplu sözleşmeye göre işçiler var olan haklarıyla Tuzla'ya gidecekken, işverenler bunu yapmak istemediler. Bizler fiili ve meşru mücadele başlattık. İşyerlerinde örgütlendik, 25-30 işyerinin önünde di-

reniş çadırı vardı. Var olan hakları korumak, geliştirmek ve yeni haklar elde etme temelinde mücadele yürütmüştük. Pek çok işyerinde yetki aldık, işverenler protokollerle bizim taleplerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

Sendikal mücadelenin gelişimi sınıf mücadelesinin gelişimiyle paraleldir. Deri-İş Sendikası olarak çalışanların haklarını koruma temelinde, anti-demokratik uygulamalara karşı mücadele etmeye çalışıyoruz.

Elbette ki burada devletin amacı bağımsız sendikaların önünü kapatmak. Bu yasayla bağımsız sendikalara yönelik 12 Eylül'de getirilen baraj ve noter zorunluluğu korunmakta, kalıcı hale getirilmektedir.

**- Yani yeni sendikalar yasası yeni bir saldırı mıdır, yoksa zaten var olan saldırılarla durum yasallaşmış mı oluyor?**

- Mevcut yasa zaten sendikalaşmanın önünü açmıyordu. Fiili olarak hangi iş kolunda olursa olsun, bir işçi sendikası olduğu anda hemen kapı önüne konuluyor. Şimdi getirilen yasa, mücadele eden, yani fiili meşru mücadele hattı izleyen sendikaların önünü tamamen kapatmaktadır. Kürdistan'da bağımsız sendikalar oluşacaktı, en büyük korkularından biri buydu devletin. Bundan dolayı aslında sendikalaşmayı değil, sendikal mücadele vermenin önünü kapatmak istiyorlar. Açıklanan istatistikî bilgilere göre, yaklaşık 10 milyon işçi çalışıyorsa onda biri sendikal. Onlar da kamuda çalışan kesim ve bu kesim eriyor. Ya emekli oluyor, ya yeni alım olmadığı için sabit kalıyor ya da taşeronda alt işverenle çalışmak zorunda bırakılıyor. Yani AKP tamamen sendikasız bir yaşam dayatmaktadır.

Tablonun böyle olmasının bir nedeni de devletin taşeronda çalışan işçinin üyeliğini kabul etmemesi, dolayısıyla Dev Sağlık-İş'te olduğu gibi binlerce işçinin sendikasızın yok sayılması gibi bir durum var önümüzde. Bizim alanda "asıl işte taşeron işçi çalıştırılmaz" deniyor ama bakıyorsu-

nuz temizlik, güvenlik gibi bölümlerde taşeronda çalıştığı gösterilen işçiler deride asıl işte çalıştırılıyor. Sonra yetki istiyorsun, bakıyorsun böyle bir işçi görülüyor. Bu şekilde on binlerce işçi sendikal olamıyor.

**- Peki, bu saldırılara karşı ne yapmak gerekir, tabloyu nasıl değiştireceğiz?**

- Biz Mart ayında yapılacak olan Toplu Sözleşme Görüşmeleri için erken çağrı yaptık. Fiili, meşru mücadele geleneğimizi devam ettirmeyip koruyamazsak, bu kabul edilmeyecekti. Mevcut yasaların çizdiği sınırlarda değil meşru mücadele hattını izleyerek ilerlemek gerekiyor.

Şu aşamada yeni işyerlerinde baraj altında kalma sıkıntımız var. Yine de hala yasaya göre bir toplu sözleşme hakkımız var. Ama biz yasaya bağlı kalarak değil yeni işyerlerinde meşru mücadeleyi savunarak ilerleyeceğiz. Bir de bu aşamada sendikalarla birleşerek mücadele etmek önemli. Bize de böyle bir teklif geldi ama sendika başkanlarının değil tabanda yani alanlarda direnişlerde birleşmek asıl olandır. O alanlarda birleşme, zaten sendikaların birleşmesini de getirecektir. Belli konularda bakış açısının, mücadeleye bakış açısının ortaklaşması gerektiğini söylüyoruz.

Biz şimdi bu durumu yargıya taşıyacağız. Bu yeni düzenlemeler; anayasanın 90. maddesine, ILO normlarına ve uluslararası çalışma standartlarına aykırıdır. Sonra hukuk ne karar alacak, nasıl işleyecek göreceğiz.

"Bu yasa işçi için değil, patronlar için"

**Kartal:** 5 Şubat günü Tuzla'da Deri-İş Sendikası tarafından yeni sendikalar yasasına karşı düzenlenen eylemin ardından sendikal faaliyet yürüttükleri için "performans düşüklüğü" bahanesiyle işten çıkarılan İSMACO işçilerini ziyaret ettik. Onlara işkolu barajını sorduk:

**Fikriye Akgüt:** İşkolu barajı tamamen işçi sınıfının örgütlenmesini engellemek için çıkarılan bir yasadır. Mücadeleci sendikaları devre dışı bırakıp, kendilerine ait sendikaları meşru hale getirmek için son olarak bu yasayı getirdiler. Yasayla beraber işçinin yanında olan, işçinin çıkarını düşünen sendikalar gidecek, patronların ve devletin kârını kollayan sendikalar gelecek. Bu yasa işçi için değil tamamen patronlar içindir.

**Öznur Fazıloğlu:** Aslında işkolu barajıyla ilgili çok bir bilgim yok. Ama tek bildiğim bu yasa işçilerin yanında olan sendikaları yok etmek amaçlıdır.

**Cengiz Taşkesen:** Mücadeleci sendikaları bitirmek, yok etmektir amacı. Doğrudan patronun kârını ve sermayesini kollayan bir yasadır bu.

### "Amaç mücadeleciler sendikaları yok etmek"

**Kartal:** 6356 Sayılı Sendikalar Ve Toplu Sözleşmesi Kanunu'na sesiz kalmayan Deri-İş Sendikası 5 Ocak günü Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan fabrikalardan yürüyüş yapan yüzlerce işçi ile Tamirhane Durağı'nda buluşarak bir eylem gerçekleştirdi.

"Barajlara, yasaklara karşı bir-

leşik mücadeleye" yazılı pankart açılan eylemde açıklama yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servî, "Dün olduğu gibi bugün de fiili ve meşru zeminde diğer emek dostlarıyla birlikte mücadelemizi birleştireceğiz ve bundan sonra da mücadelemizi sürdürmeye kararlıyız" dedi.



**Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu:****“Fiili, meşru mücadele her zamankinden daha önemli”**

*Bu süreçte bir dava açıyoruz istatistiklerin iptal edilmesi ve üyeliklerin verilmesi ile ilgili olarak. Ancak bunu adaleti mahkemelerden bekleyen bir süreç olarak ele almıyoruz. Çünkü verdiğimiz mücadelenin %1'in kavgası değil, yüzbinlerce taşeron işçisinin sendikal hak ve özgürlüklerini kazanma mücadelesidir.*

**ÖG: Sendikaların şu anki durumu hakkında ne söylenebilir?**

**Arzu Çerkezoğlu:** Sendikal hareket açısından aslında uzunca bir dönemdir ciddi bir takım değişimlerin ve alt-üst oluşların yaşandığı bir süreçten geçiyoruz. Öncelikle söylenmesi gereken şey, tüm dünyada ve Türkiye’de aslında bir sermaye politikası olarak hayata geçirilen ve dünya tarihinin en büyük işçileştirme-proleterleştirme sürecinin yaşandığı ve bu proleterleştirmenin de sermayenin stratejisi olarak güvencesizlik temelinde yaşandığı bir sürecin sonuçlarını yaşıyoruz. Dolayısıyla işçi sınıfının nicel ve nitel olarak muazzam derecede bir genişlemesi söz konusu, fakat tüm dünyada ve Türkiye’de sendikaların gerek bu yasayla gerekse de toplumsal etkilerinde bununla ters orantılı bir şekilde gerileme ve zayıflama var.

Sendikal hareketin bir tarihsel dönemi bitti diyebiliriz. Bir önceki dönemde, iş yeri toplu sözleşmelerine endeksli; üye yapma, yetki alma, toplu sözleşme yapma eksenindeki sendikal mücadele tarzı bugün artık tek başına yeterli değil. Dolayısıyla sendikal hareketin bir döneminin kapandığı ancak işçi sınıfı hareketi için yepyeni bir döneminin başladığını söylemek yanlış olmaz.

**- Yasanın sonuçları neler olacak?**

- Bu yasanın ortaya çıkarttığı çok önemli sonuçlar var. **Birincisi;** yasa ile birlikte daha önce 28 olan iş kolu 20’ye düşürüldü. Bir takım iş kollarında birleştirmeler yaşandı. Yasa; sendikaların doğrudan devlet müdahalesine daha fazla açıldığı bir yaklaşımla

oluşturuldu. Yani sendikaların iç tüzükleri ile belirleyebilecekleri bir sürü şey yasa ile belirlenir hale getirildi. Aslında işçi ile sendikanın ilişkisine devletin doğrudan müdahalesinin daha fazla olanaklı hale geldiği bir durum söz konusu.

Bir diğer noktada, e-devlet şifreleri üzerinden üyeliklerin yapılması hazırlıkları var. Bir yıl içerisinde tamamlanacak bir süreç. Bu durum; noter şartını kaldırarak üyelikleri rahatlatıyor gibi görünse de; devletin ve işverenlerin; işçilerin sendika üyeliklerine doğrudan müdahale edebilmesinin olanaklarını ortaya çıkaracak.

Yine bir başka konu çokça konuşulan baraj tartışmasıydı. Barajların kaldırılacağı ya da en azından düşürüleceği söyleniyordu. İş kolu barajı, işyeri ve işletme barajlarıyla beraber, aşamalı bir geçişle birlikte % 1 ile başlayan bir baraj sistemi halen korunuyor. Özellikle iş kolu barajı üzerinden sendikaların çok önemli bir kısmı yetki kaybına uğratılıyor. Böyle devam ederse; taşeronlaştırma, güvencesizleştirme ve sendikalı olmayı, örgütlenmeyi olanaksız hale getirme içerikli sermaye politikaları ve bu baraj sistemi ile birlikte düşünüldüğünde birkaç yıl sonra, birçok iş kolunda yetkili sen-

tadan kaldırma perspektifi ile bir faaliyet yürütüyoruz. Yaklaşık 30 ilde, 58 hastanede örgütlenmiş ve 10 binin üzerinde üyesi olan bir sendikayız. Sendikamızın üyelerinin yaklaşık % 90’ı taşeron işçiler.

Bu yasanın gündeme gelmesi ve iş kolu istatistiklerinin yayınlanmasıyla ortaya çıkan tabloda Dev Sağlık-İş açısından şu noktayı gösterdi. Aslında bu yasa bütünüyle “*güvencesizliğe güvence getiren bir yasa.*” Bizim sendikamızın on bin civarında olan taşeron işçisi üyelerimizin hiçbiri istatistiklerde üye olarak görünmedi. Çünkü bu yasa ile birlikte bizim Çalışma Bakanlığı’na bildirdiğimiz noter onaylı üyeliklerimiz değil, işverenin SGK temelli kayıtlarını esas alan bir yaklaşım hayata geçirildi. Biz bütün bu süreçte; bakanlıkla ve bürokratlarla yaptığımız görüşmelerde şunu gördük ki; sorun üyeliklerin sayılması ya da sayılması ve bir idari sorun değil; politik bir sorun. Bugün sermayenin ve onun hükümeti AKP’nin taşeronla yaklaşımının bir sonucudur.

Bu süreçte “*taşeron işçiyeye müjde*” diyerek yeni düzenlemeler yapmaya hazırlanıyorlar. Bizim 10 bin üyemizin istatistiklerde görünmemesi, müjdenin kimler için olduğunu bizlere gös-



dika kalmayacaktır. Dolayısıyla bu tabloya bakıldığında, bütünüyle birlikte bir sendikasızlaştırma sürecinin önünün açıldığı görülüyor.

**- Dev Sağlık-İş’i nasıl etkiliyor?**

- Dev Sağlık-İş için süreç farklı bir şekilde yaşandı. “*Sağlık alanında insan ihale ile çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz*” diyerek taşeronlara karşı mücadele yürütüyoruz. Ve bu mücadeleyi ilk andan itibaren yetki alma ve toplu sözleşme yapma ekseninden çok, taşeron çalıştırmayı bütünüyle or-



teriyor. Biz bu süreçte bir dava açıyoruz istatistiklerin iptal edilmesi ve üyeliklerin verilmesi ile ilgili olarak. Ancak bunu adaleti mahkemelerden bekleyen bir süreç olarak ele almıyoruz. Aksine işçi sınıfının alanlardaki gücü ile besleyeceğiz ve bu süreçte verdiğimiz mücadelenin %1’in kavgası değil, yüzbinlerce taşeron işçisinin sendikal hak ve özgürlüklerini kazanma mücadelesidir.

İşçi sınıfının onca bedel ödeyerek kazandığı sendika hakkı için mücadeleyi büyütme zorundayız ve biz üyelik üzerinden yürüttüğümüz mücadeleye de böyle bakıyoruz. Bu salt üyeliklerin kabulü ve yetki alma kavgası değil. Asıl kavgası; taşeron işçilerinin var olma mücadelesidir, sermayenin taşeronlaştırma, güvencesizleştirme, ucuz işçilik, iş cinayetleri gibi politikalarına karşı mücadeledir. Bu noktadaki mücadeleyi de tüm sendikalar ve kurumlarla ortak yürütmeye çalışıyoruz.

**- AKP “sendikalar ve toplu iş sözleşmesi” yasası ile ne amaçlamaktadır?**

Bu yasa neo-liberal dönemde, AKP ile birlikte işçi sınıfının kazanılmış bütün haklarını ortadan kaldıran ve ucuz ve güvencesiz işçilik politikalarında son noktayı koyan politikalarından bir tanesidir. Sendikalar Yasası ile birlikte AKP bugün işçi sınıfını bütünüyle sendikasızlaştırmaya, örgütsüzleştirmeye çalışıyor. Tablo gayet açık. Ve bunu da demokrasi adına, 12 Eylül’ün darbe hukukunu tamamen ortadan kaldırıyoruz diyerek yapmakta. Geçtiğimiz referandum sürecinde Tayyip Erdoğan “*işçiler bundan sonra iki sendikaya üye olabilecek*” söylemleriyle oy istedi. Ancak bugün görüyoruz ki, taşeronda sendika tanımayan bir hükümetle karşı karşıyayız...

AKP özellikle yasa da yandaş sendikaların önünü açan bir yaklaşım sergiliyor. Hak-İş’e ısmarlama maddeleri bile vardı yasa da. Yani yasa bir yandan işçi sınıfını örgütsüzleştiren, diğer yandan da yandaş sendikaların önünü açarak, sermaye yanlısı politikalara alan açan bir içeriğe sahip. Aynı süreç Memur-Sen üzerinden kamu sektöründe de yaşanıyor.

AKP açısından neo-liberal politikaları daha da derinleştirecek ve işçi sınıfını sendikasız-savunmasız-silahsız bırakmayı hedefleyen bir yasa bu. O nedenle bu yasa ile birlikte ortaya çıkan tablo açık bir biçimde şunu gösteriyor:

İşçi sınıfının tarihine ve kazanımlarına baktığımızda, fiili-meşru mücadelenin her zamankinden daha fazla önem kazandığı ve işçi sınıfının kendi yasalarını kendisi yapmaya yönelen bir mücadele stratejisinin gerekli olduğunu bir kere daha ortaya çıkartmıştır. Bu yasayı bütünüyle ortadan kaldırmak, değiştirmek işçi sınıfının mücadelesi ile olacaktır.

## Pusulâ Görev

Görev ve sorumluluk üzerine çokça tartışma yürütülmesine, genel olarak "görevin büyüğü küçüğü olmaz", "görevse yapılır" gibi vurguların altı çizilmesine karşın görev ve sorumluluk üzerine halen algı düzeyinde problemler yaşandığı gerçektir.

Verilen görevi beğenememe, küçümseme, doğru görmeme veya abartma şeklinde ortaya çıkan sorunlar doğallığında sorumluluk üstlenme veya sorumluluğu taşıma noktasında problemler yaratmaktadır ve açık ki bütün bunların devamı göreve itiraz noktasıdır. Görevin yerine getirilmemesidir. Sınıf mücadelesinin militan ve kadrolarının önüne koyduğu görevler çeşitli ve çok yönlüdür. Basitten karmaşığa küçükten büyüğe birçok aşamayı ifade eder. Her özgül koşulda haklı bir biçimde karşımıza çıkar. Sorun göreve göre şekillenmek, görevi bilince çıkarmaktır.

Göreve göre şekillenmek ne demektir? İlk önce; alınan görevin içeriğine dair kafa yormak, pratik adım atmak için verilen görevi tek bir yönüyle değil birçok yönüyle ele alıp yerine getirilmektir. Örneğin yayın dağıtımını üstlenen bir yoldaş aldığı bu görevin içeriğini kavramadan, kafa yormadan işe giriştiğinde görevin yerine getirilişi veya algısı tek yönlü olacaktır. Doğal olarak görev yerine getirilmemiş olacaktır. Oysa yayın dağıtımının tek başına tiraj meselesi olmadığı, kitleleri devrim mücadelesinde bilinçlendirme ve örgütlenme aracı olduğu pratiğin seyri içinde bilince çıkarıldığında alınan sorumluluk içinde özne konumunu elde etmiş oluruz. Böyle olmadığında kitlelerin beklentilerimize yanıt vermediğini söyler ya bu görevi küçümseriz ya da yayının işlevi hakkında olumsuz düşüncelere kapılırız.

Tam da bu noktada dönüp kendimize bakmamız, yetersizliklerimizi inceleyip sorgulamamız gerekir. Görevle bütünleşemeyen yönlerimizi açığa çıkarıp bunu aşmak için adımlar atmak gerekir. Aksi takdirde görevi yapmanın bahanesi çoktur. Görevi yapmanın ise bilinçle, kavrayışla alakası vardır. Bilinç dediğimiz şey tanımak, kavramak ve uygulamaktır. Yayın dağıtımını küçük bir örnektir. Asıl olan sınıf mücadelesi içerisinde tüm benliğimizle yer alabilmek, gelişmek ve geliştirmektir. Militan ve kadrolar aldıkları görevler içerisinde gelişirler ve sınıf mücadelesi görevler toplamıdır. Görev örgütlemek, eylem yapmak, yük taşımak, nöbet tutmak, yazı yazmak, kitlelere gitmek vb. vb. hepsi bir görevdir. Ve yerine getirilmesi sorumluluk gerektirir.

Sorumluluk ise bilinçtir. Kavrayış düzeyinin yükseltilmesidir. Bilinç denilen unsur ise tek başına o konu hakkında taşınan istek, arzu değildir. Onun hakkında ayrıntılı bilgilenme, bunun üzerinden kavrama ve uygulama sürecidir. Uygulama sürecine sokulmayan veya yerine getirilmeyen, yetersiz bir şekilde yaşama geçirilen her görevde bilinçlenme sorunu dahası ideolojik temelde bir problem vardır. Görevin doğruluğuna inançsızlık, Demokratik Halk Devrimindeki rolüne dair kavrayış geriliği vardır. Eğer devrimciyssek, sınıf mücadelesi içinde iddia sahibiysek devrimciliğimizin ve iddiamızın sınıandığı yerler en başta görev aldığımız yerlerdir. Görevimizi ne kadar tam yerine getiriyorsak kriterimiz budur.

Her görev bir politikadır. Teorimizin doğruluğunu yaşam bulduğu nesnel alanlardır. Bugün MLM evrensel teorisini uygulama biçimi Halk Savaşı teorisisidir. Halk Savaşının ülkemizde yaşam bulmasının koşulu bizlerin Halk Savaşı stratejimizin önümüze koyduğu görevleri bilince çıkarıp önce kendimiz olmak üzere yakın çevremizde görev bilinci ve şekilleniş yaratıp, aldığımız her görevi yerine getirmemizdir.

Bir fabrikada çalışma yürütürken bu göreve yaklaşımımız hangi temeldedir? Görevimiz mesai saatleri içinde işçilerle kurduğunuz ilişkiyle mi sınırlıdır yoksa daha komplike bir ele alışla işçilerin yaşamlarının bütününe dair, onu yaşamının her ayrıntısında tanıma ve bunun üzerinden ilişkilendirme ve örgütlenme yapma gibi görevlerimiz mi vardır? Çalışma yürüttüğümüz alanlarda görev ve sorumluluk bilincini yaşam tarzı haline getirmeliyiz.

Çiğdem Yılmaz yoldaşımızın görevler karşısındaki duruşu hepimize örnek olmalıdır. Yerine getirilmesi gereken görevler ortaya çıktığında ve onun o görevde adı anılmadığında "neden ben o görevde yokum?" diye soran, görevlere ilk başta kendisini öneren yaklaşım ve bilinç açıklığını örnek almak, şehitlerimizden bu yönüyle de öğrenmemiz gerekmektedir.

## KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

**Nurhayat Teke:** 1949 yılında dünyaya gelen Teke, Almanya'da Partizan saflarında mücadele yürütürken, 1981 yılında şehit düştü.

**M. Ali Gürboğa:** 1961 Dersim Mazgirt doğumlu olan Gürboğa, Tarsus'ta faaliyet yürütürken 1981 yılında gözaltına alındı. Yoğun işkencelerden geçirildi. Gürboğa 2,5 ay kaldığı hapisneden çıktıktan bir ay sonra gördüğü işkencenin tahribatından dolayı yaşamını yitirdi.

**Niyazi Sezgin:** Dersim Mazgirt İbimahmut Köyü'nde dünyaya gelen Sezgin, Dersim, Babaocağı Köyü, Tülük mezrasında 24 Şubat 1988'de çıkan çatışmada şehit düştü.

**Veli Hanoğlu:** 1955 Dersim doğumlu olan Hanoğlu, 1971 yılında öğrenci olarak Almanya'ya gider. Burada Partizanlarla tanışır. Kısa zamanda gelişerek o dönemde yurtdışında hâkim olan PDA'ya karşı aktif mücadele eder. 1973 yılında Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurulmasında aktif rol oynar. 1977 yılında daha aktif mücadeleye katılmak üzere Türkiye'ye döner. 1980 yılına kadar Elazığ ve Malatya Hapishanelerinde kaldıktan sonra tahliye olur. Dersim'de dışarıdan üniversiteyi bitirir ve belediyede çalışmaya başlar. Bu sırada 1992 yılında geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

**Kenan Demir:** 2 Mart

1970'te Erzincan'da doğdu. İlköğrenimini köyünde tamamladıktan sonra 1984 yılında ailesiyle İsviçre'ye yerleşti. 1989 yılında Partizanlarla tanıştı. 1994 yılından itibaren aktif biçimde mücadele yürütmeye başladı. 1994 yılında yaşanan darbeciliğe karşı doğrudan yana tavrını net ve tereddütsüz ortaya koydu. Basel'de yerel faaliyet yürüten Kenan Demir, çalışkanlığı ve dürüstlüğüyle öne çıkıyordu. Özgür Kemal Karabulut ve Mehmet Demirdağ'ın şehit düşmesi onu derinden etkiledi. 5 Mart 1998'de İsviçre'de görev için gittiği bir alanda karşı-devrimci asalak bir çetenin silahlı saldırısı sonucu şehit düştü. Yoldaşları ona "İsviçre'nin Özgürü" diyordu.

## İnanç, sadakat, güven...



Ezilenlerin iktidarını kurmak kolay olmuyor, ciddi bedeller istiyor. Mücadele içinde birçok yoldaşımız bunun böyle olabileceğini ödedikleri bedellerle göstermişlerdir. Onların bıraktığı bayrağı ve mevziyi daha ileri taşımaktır önemli olan.

Ocak ayının son haftasını, **Devrim ve Komünizm Şehitleri Haftası'nı** daha yeni geride bıraktık.

2008 yılı Parti ve Devrim Şehitleri Haftası anmasında, 2 Şubat 2011'de şehit düşen 5 kızıl karanfilden **Derya** (Aras) yoldaş da vardı. O güzel sesi ve yüzündeki tebesümle söylüyordu, "Biz biz biz; işçinin, köylünün yiğit sesi-yiz" marşını... Sene 2013 Parti ve Devrim Şehitleri Haftası'nda Derya yoldaş bu kez şehitler kervanına katılmıştı. Onun bıraktığı mücadeleyi yoldaşları daha ileri taşıyorlar, söylediği marşı söylüyorlardı. Derya yoldaş her hatırladığımızda şu üç ilke geliyor aklıma: Davaya inanç, partiye sadakat, yoldaşa güven! (**Sargazi'den bir ÖG okuru**)

## Düşlerimizi gerçeğe dönüştürmenin umuduyula

Ocak ayının soğuşunu parçalarcasına haykırıyoruz, "Beşler yaşıyor, kavga sürüyor." Onların söylediği ama şimdi bizim söylediğimiz türkülerimizle yürüyoruz. Sevdamızı gerçeğe dönüştürmenin umuduyula ilerliyoruz. Anmada kar yağmaya başladı. Çiğdem'in yüzüne, Derya'nın göz bebeklerine, Sefagül'ün alınına düşüyordu kar taneleri. Yağüyordu kar yüreklerine. Orada yüzler var-

di. Orada 40 yılın tohumları ve büyüyen fidanları vardı. Sefagül'ün bayrağını almış, yumruklarını dikip yemin eden militan, inançlı kadınlarımız vardı. 27 Ocak günü Sargazi sokaklarından Dersim dağlarını selam iletlim. Gün gelecek zaferin müjdesiyle kucaklaşacağız. Şehitlerimizin Dersim dağlarından, bizlere öğrettikleri türkülerimizi söylemeye devam edeceğiz. (**Bir ÖG okuru**)

## Militanlar şehitleri selamladı

Elimize e-mail yoluyla ulaşan açıklamaları haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz:

### "Umudu büyütüyoruz"

"Sargazi'de TKP/ML militanları Ocak ayı şehitlerini yazılımlarla selamladı. Çok sayıda 'TKP/ML TİKKO' imzaları ve 'Ocak ayı şehitleri ölümsüzdür' yazılı TKP/ML TİKKO imzalı yazılımlar yapıldı.

Katledilişinin 40. yılında başta komünist önder **İbrahim Kaypakka-**ya'yı ve tüm parti ve devrim şehitlerini anıyor, umudu büyütüyoruz."

### "Şehitlerimizi izinden yürüyerek zaferi kazanacağız"

"Devrim ve komünizm şehitlerinin anıldığı Ocak ayının son haftası vesilesiyle TKP/ML militanları yaptıkları yazılımlarla bir kez daha Parti ve devrim şehitlerini andı.

Sancaktepe Samandıra'nın Akpınar Mahallesi'nde yapılan yazılımlarda '**Ferdi Karacan Ölümsüzdür**', 'Ferdi Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor', '**Şan Olsun 41. Savaş Yılımıza**', 'Yaşasın Halk Savaşı', '**Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**', 'Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı' sloganları yaygın bir şekilde kullanıldı.

Parti ve Ordu imzalarının sık sık kullanıldığı yazılama eylemini militanlarımız sorunsuz bir şekilde sonlandırmışlardır.

Şehitlerimizi her daim anacağımızı, onların ideallerine bağlı kalarak mücadelemizi daha da ileri taşıyacağımızı bir kez daha haykırıyoruz. Şehitlerimizin izinde yürüyerek, zaferi kazanacağız.

Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO-TMLGB"

# Kültürel Temelimiz

Üzerinde durup, düşünsel olarak arkeolojik bir kazı yapmaya başladığımızda bugün "yeni", "ilk" dediğimiz olguların, aslında epeyce eski bir tarihi olduğunu görüyoruz. Bütün yaratımlarımızda binlerce yıllık bir tarihin gizli olduğunu bilmek, hissetmek sıradan dediğimiz etkinliklere dahi ayrı bir önem kazandırır. Keza bizden sonrakilerin maddi ve düşünsel üretimlerinin neredeyse her zeresinde bugünkü bize ait şeylerin olacağını bilmek de!

Geçmişin bugünde, bugünün gelecekte yaşaması insanın tarihine özgüdür. Şayet doğanın tarihini okuyor olsaydık onu katman katman okuyacaktık. Ama insanın tarihi üst üste birikmiş katmanlarla değil sentez haliyle okunur. **Her yenin, eskiyi yutarak gerçekleşmesidir sentez.** Neodartel insandan Homosapiens'e ve ondan günümüz insanına değin yaşanan bütün gelişmeler, sonsuz bir sentez sürecinin bu yönlü bir sürekliliğin eseridir. İnsanın bütün yaratımlarında bu sürekliliğin izleri bulunur. Aynı ilişki biçimi politik mücadele süreciyle, politik hareketlerle de kurulmalıdır. Toplumsal tarihin sentez üzerinden gerçekleşen sıçramalı gelişimi, tüm üretimlerin toplamı olarak, kültürel gelişim biçiminde karşımıza çıkar.

Proletarya Partisi, kuruluşuyla birlikte yeni bir kültürü de üretmeye başlamıştır.

Genç yoldaşlar saflarımızda ezici bir çoğunluğu oluşturuyor. Bugün saflarımıza katılan bir yoldaş, 40 yıllık doğrudan bir deneyimle, sınıf mücadelesi içerisinde yaşanmış 40 yıllık kolektif bir hayatla tanışmış ve bu hayatın içerisine girmiş olur. Bir partinin niteliğini program ve tüzüğü belirler. Fakat bunlar komünist partisini tam olarak anlatmaz. **KP program ve tüzükten öte bir olgudur.**

Durumu anlaşılır kılmak için kolektif parti kavramını ele alacağız. Parti, kolektif niteliğini, belirlenen amaç ve stratejik hedef için bütünden parçaya ve parçadan bütüne doğru düşünsel ve eylemsel olarak, merkezi bir hareketin gerçekleşmesinden alır. Parti, bütün bireysel günlük enerjileri, kendi kolektif potası içerisinde buluşturur, onlara ilk hallerinden bambaşka bir nitelik kazandırarak, hayatın içine doğru seferber eder. Kolektivize edilen kişisel enerjiler, sentezlenmiş olarak parçalara doğru geri döndüğünde kişisel, grupsal orijininden sıyrılmış, bunun yerine kolektif bir karakter, kolektif bir ruh ve kimlik olmuştur.

Partinin örgütlediği ve yönettiği mücadele bir perspektife bağlı olarak gerçekleşen bir tür üretimdir. Nesnesi sınıf mücadelesi olan bu üretim sürecinde, üretilen şey pratiktir. Görüleceği gibi pratiği üreten özne, partidir. Fakat parti aşkın bir özne değildir. Kitlelerdir, partiyi oluşturan örgütlü tek tek bireylerdir. O halde **parti bir özne olarak parçalarda (bireylerde) kişileşir.**

Partinin faaliyeti, sınıf mücadelesine ivme kazandırmak gibi, bir doğrudan sonucun yanı sıra, partinin bütününe malolacak bir kültür de üretir. Bu kültür üstten alta, alttan üste doğru gerçekleşen hareketle, merkezden çevreye doğru ge-

niş bir kesimi etkiler. Kültürün bir yapma eylemi, genel olarak bir üretim eylemi değil de estetik ve sanatla ilgili bir faaliyet olarak kodlanması bir yanlışlıktır ve şüphesiz kültür olgusunun darlaştırılmasına, tek taraflı bir işlevsellik addedilmesine yol açmıştır. Esasında kültür, bilinçle üretilmiş ve bu üretim sürecinde oluşmuş, bütün değerlerdir. İnsanın maddi ve düşünsel üretken güçlerinin yarattığı sonuçlar olarak da kabul edebiliriz kültürü. Marks yoldaşa göre kültür "Doğanın yaratıklarına karşı insanın yarattığı her şeydir". Burada kültürün en geniş tanımı ve karşılığını görüyoruz. Konuyu daha daraltarak devrimci teori ve pratik üretiminde komünist partinin ürettiği devrimci kültüre geçmek istiyoruz.

Düşünsel ve pratik eylem hareketin özünü oluşturursa, kültür de onun biçimi yerine geçer. Bir anlatım biçimidir kültür. Ama daima bir özü yansıtır. Kültürü, çok farklı biçimlere bürünmüş bir ifade aracı olarak görürüz. İfade aracını, biçimi her ne kadar öz belirliyorsaydı da biçimin kendisi yani kültür edilgen bir öge değildir. Aktiftir ve kimi durum ve koşullarda özü belirleme yeteneği de gösterebilir.

Devrimci düşünce ve pratiği diyalektik birlik içerisinde üreten ve sürekli bir eylem halinde bulunan KP, bu yapma eylemini hangi biçimle gerçekleştiriyorsa, orada, sahip olduğu kültürün özelliğini ve kalitesini de açığa vurmuş olur. KP'nin kültürü en yoğun ve en derinlikli kültürdür. En azından teorik olarak böyle olması gerekir. Çünkü KP, yeni bir dünyanın kuruluşunda proletaryaya araç olur. Bu amaca ulaşmak için eylemin bütün hallerini en ileri, en gelişmiş biçimiyle temsil eder ve dinamik biçimde gerçekleştirilmeye odaklanır. İleri bir teori, ileri bir pratiği, ileri bir teori ve pratik, ileri bir kültürü ortaya çıkarır.

Proletarya Partisi, Türkiye coğrafyasında ileri bir teoriyle donanmış bir parti olarak vücut buldu. Türkiye gerçekliği, MLM ideolojinin kılavuzluğunda tahlil edilerek, temel sorunlar hakkında teorik sentezlere ulaşılmıştır. Bu ileri teori, yine o güne kadar ulaşamayan bir ileri pratiği de üretmiştir. Toplumsal gelişmenin önündeki engelleri ortadan kaldırarak, çözüme kavuşturacak bir nitelikte olan, genel siyasetini realize etmek üzere, Halk Savaşı stratejisi benimsemiştir. İşçi sınıfının en ileri savaş biçimi olması ve Proletarya Partisinin, devrimin yolu olarak bu stratejiyi benimsemesi bir tesadüf değildi. Keza kitle çizgisi olarak işçi ve emekçinin ileri kesimlerini esas alması, politikasını buna göre belirlemesi ve yine silahlı mücadeleyi, bütün halkın bilinçlendirilmesi koşuluna bağlayan görüşlere karşı, amansız olması da tesadüf değildi. Proletarya Partisi kitlelere, kitlelerin sahip olduğu güce güveniyordu.

Ulusal ve sınıfsal baskının en ağır yaşandığı, çelişkinin en keskin olduğu, egemen sınıflara ve onların devletine karşı düşmanlığın en güçlü olduğu bölgelerde örgütlenme ve mücadeleyi yoğunlaştırması kitleler, savaş ve devrim olgularına dönük berrak bir anlayışın sonucudur. Daha yeni kurulmuş bir parti

olarak, Kürdistan'ın köylerini ve şehirlerini, dağlarını mesken tutması, proleter ideoloji ve onun politika ve taktiklerinin kavranmasıyla ilgilidir.

Proletarya Partisi, teorik ve pratik faaliyeti o güne kadar görülmeyen bir olguyu, yeni bir kültürü ortaya çıkardı. Bu kültürün özelliği, proletaryanın evrensel kültürüyle coğrafyamızdaki halkların ilerici kültürünün sentezlenmesidir. Teorik ve pratik üretim sürecini sınıf mücadelesinin kızgın ateşi içerisinde gerçekleştirenlerin doğumuna öncülük ettiği bu kültür, proleter devrimci kültürdür.

Proleter devrimci kültürün ortaya çıkması için ön koşul, devrimci bir düşünce ve pratiğin varlığıdır. Bunlar öznel gerekliliktir. Fakat, düşünce ve pratik bağlamda yakalanan devrimci çizginin varlığı, bir ön koşul olmasına rağmen, proleter devrimci kültürün oluşması için yeterli değildir. Proletarya adına konuşan, siyasal iktidarı hedefleyen pek çok devrimci örgüt mevcut olabilir. Bu devrimci yapıların proletaryayı değil, küçük burjuvazinin sol-radikal kesimlerini temsil ettiklerini görüyoruz.

Türkiye Devrimci Hareketi (TDH) olgusunu ortaya çıkaran ana damarlardan ikisi THKO ve THKP-C bu nitelikte örgütlerdi. Devrim ve komünizm davası adına elli yıl boyunca bu topraklarda reformizmin, sınıf uzlaşmacılığının bayrağı dalgalanıp durdu. Politik devrimci çıkışlarıyla THKO ve THKP-C bu reformist siyaset ve pratiğin karşısına devrimci siyaseti koydu. Her iki hareketi oluşturan önder ve kadroların kısacık yaşamlarına sığdırdıkları devrimci pratik, öylesine yoğun ki, bu coğrafyada politik bağlamda bir çığır açmaya yetti. Cesaret, fedakarlık, adanmışlık gibi değerler Denizler ve Mahirlerle özdeşti. THKO ve THKP-C önder ve kadrolarının, devrimci çıkışıyla ilgili, altı önemle çizilecek pek çok nokta olmasına rağmen, bu devrimci çıkış ve şekillenen devrimci kültür, proleter devrimci bir çıkış ve proleter devrimci bir kültür niteliği taşııyordu. Türkiye'nin tarihsel, sosyal, iktisadi ve siyasal meselesinde küçük burjuva bir anlayışa sahip bu örgütler, küçük burjuvazinin sol-radikal güçleri olarak **reformizmden kopuşla sınırlı** bir devrimciliği temsil ediyorlardı.

THKO ve THKP-C ile zamandaş olan Proletarya Partisi, proleter devrimci teori ve onun kılavuzluğunda gerçekleşen pratikle, reformizmden devrimci bir kopuşla sınırlı kalmayıp, burjuva ideolojisinin her tür ve tonuyla da **köklü bir kopuştu.** THKO ve THKP-C'nin küçük burjuva çizgisi, her ne kadar devrimci bir karakter taşıyorsa da, özünde bu çizgi, işçi sınıfı ve emekçi Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir bir nitelikte değildi. Kuşandıkları feda ruhu, devrime ve halka olan bağlılıkları, atılganlıkları, cüretleri ve dayanışma duyguları çok önemliydi. Ezilen halkın ilerici kültürü, küçük burjuva düşünce ve pratiğin ürettiği sonuçlar olarak ortaya çıkan devrimci kültürle ileri bir noktaya taşıyordu.

Fakat, olgunun tamamı bu olumlu-lukla sınırlı değildi. Küçük burjuva devrimciliğinin ürettiği bir de olumsuz sonuçlar vardı, bunlar da kültürün bir parçası olarak kitlelere, onların bilincine taşılıyordu. Halkçı-küçük burjuva devrimciliği ve kültürün kitleler üzerinde yol aç-

tığı bu ikili etki partinin proleter devrimci çizgisi ve kültürüyle anılmaya çalışıldı.

Bunun anlamı neydi, "aşmak" ne demekti? Sahip olunan devrimci değerlerin derecelerinde bir artış demek değildir. Örneğin küçük burjuva devrimciliğin atılganlığı ile kıyaslandığında derece olarak ondan daha yüksek atılganlık olduğu veya ondan daha cesur, daha gözüpek, daha fedakar vb. demek değildir. Şüphesiz bu değerlerin görünür yansımalarında da belli farklar var. Fakat, **proleter devrimci kültür, ayırt edici özelliklerini, sınıf mücadelesinin bütün alanlarında partinin kendini gerçekleştirmesi ve yeniden üretmesinden alır.**

Parti kendini nasıl gerçekleştirir? Stratejik doğrultusuna uygun olarak, onu beslemek, güçlendirmek için politika ve taktiklerin belirlenmesiyle; belirlenen politika ve taktiklerin kolektif mekanizmanın bileşimine göre, iş bölümüne bağlı olarak özgünleşmiş biçimde dağıtılması ve hayata uygulanmasıyla gerçekleşir. Kolektif partinin teoriden politikaya ve oradan güncel pratiğe (ve pratikten tekrar teoriye) doğru işleyen hareketi, bütün kolektifi içine alacak biçimde bir tarzı, ruhi şekillenmeyi davranış ve söylem biçimini, bir geleneği yaratır. Özetle, parti, sahip olduğu çizgiyi hayata uygular ve hayattaki karşılığını geri alır. Bu dinamik sürecin içerisinde proleter devrimci kültür oluşur, gelişir. Kolektifin bir parçası olarak bu sürecin içerisinde yer alan bütün kişiler, kendi gerçeklikle ilişkisi içerisinde proleter devrimci kültürden etkilenerek şekillenirler.

Devrimci durumun yüksek olduğu koşullarda, partinin proleter devrimci çizgisi güçlü bir proleter kültürün ebesi oldu. 12 Eylül AFC'si öncesi durum böyleydi. O dönemde partinin yoğun düşünsel ve pratik etkinliği, kendini kültürel bazda gösteren paha biçilmez değerler kazandırdı.

Devrimci durumdaki hızlı bir gerileme ve mütemadiyen yaşanan düşme eğilimi, kimi devrimci yapıların fiilen tasfiyesi gibi sonuçlarla beraber, yılgnlık, korku, kaçış, pişmanlık, çürüme vb. türden sonuçlar da üretti. Bunlar proleter devrimci kültürün tam karşısı değerdiler. Bu zorlu dönemlerde örgütsel varlığını devam ettiren parti, gerilla savaşında tutunma ve savaş sürdürme pratiği içerisinde oldu.

Söz konusu dönem ve sonraki bütün gelişmeler, sınıf mücadelesi içerisinde teorik, pratik etkinliğimizle, kültürümüzün niteliği ve gelişme düzeyi arasındaki kopmaz bağı bize gösteriyor. Sınıf mücadelesinin engin denizi içerisinde dinamik bir biçimde devinen partinin kültürel yapısı ve dokusu da gelişkin ve derinlikli olur. Geçmiş süreçlerin kültürel hazinemize bıraktığı zenginlikler, yükselen devrimci durumun hazırladığı koşullar kadar, partinin bu koşullara düşünsel ve pratik müdahalesiyle oluşmuştur. Yani nesnel durumun olumlu yapısı öznel duruma, öznel durumun olumluluğu nesnel koşullara yansıyıp birlikte ilerleyerek gelişirken proleter devrimci kültür de gelişir. Bugün de öznel olandan yani parti ve nüfuz ettiği örgütlü güçlerden nesnel olana doğru etkin ilişkilendirmeler kültürel hamlemizin biricik yapıcısı olacaktır.

(Bir Partizan)

## "Orman bizim namusumuzdur"

**H. Merkezi:** Trabzon Tonya ve Düzköy'de köylüler geçimlerini ormancılık üzerinden sağlıyor ve oralarda barınıyorlar. 6 Şubat günü Trabzon Postanesi önünde bir araya gelen

Tonya halkı, Atatürk Meydan Parkı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca; "**Çayırbağı-Tonya, kahrolsun EMBA**", "**Zehir solumak istemiyoruz**", "**EMBA Ton-**

**ya'dan defol**", "**Çayırbağı-Tonya omuz omuza**" sloganlarını haykırarak renkli dövizler ve çingiraklar taşıdılar. Yapılan açıklamanın ardından eylem horonlar eşliğinde sonlandırıldı.



# Gri Kent: DİLOVASI



Dilovası'na geldiniz mi hiç? Anadolu'dan gelen birçok otobüs Dilovası üzerinden İstanbul'a geçer, gider.

Dilovası İzmit/Kocaeli'den gelirken ve Gebze istikametine giderken iki rampanın arasında çukur içinde kalmış bir yerleşim yeridir. Her sanayi dalından fabrikanın bulunduğu bir yerdir. İnsanların oturduğu yerler biraz yukarı tarafta olduğundan E-5 ve otopanın kenarında bulunan fabrikaların baca atıkları, dumanlar yukarı/gökyüzüne çıkarken bu dumanı o civarda oturan insanların soluması ihtimal dahilinde değildir. Ve burada fabrika çeşitliliği o kadar çoktur ki kullanılan kimyasalları düşününce solunan havanın ağırlığını hissetmemek de mümkün değil.

Günümüzde teknolojik gelişme, ısı ve kimyasal maddelerin kullanımı sonucu ortaya çıkan reaksiyonlar muazzam çeşitliliktedir. İstedığınız baca ve filtre sistemini kullanın, havanın kirlenmesini tam olarak engelleyemezsiniz. Ve Dilovası'nın coğrafi koşullardan dolayı insanların bu havayı soluması önünde hiçbir engel yoktur. Bu konuda ismini sıkça duyduğumuz ve her seferinde devlet engellemesiyle karşılaşan Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. **Onur Hamzaoğlu**'nun çabasından bahsetmek yerinde olacaktır.

Hamzaoğlu bölgedeki ölüm sebeplerini araştırarak vardığı sonuçta: "**Her 100 ölümden 33'ünün kanser hastalığından olduğunu**" ifade etmektedir. Hamzaoğlu'nun girişimlerinden biri de devlet tarafından şirketlerin bütün kayıtlarının tutuldu-

*Dilovası İzmit/Kocaeli'den gelirken ve Gebze istikametine giderken iki rampanın arasında çukur içinde kalmış bir yerleşim yeridir. Her sanayi dalından fabrikanın bulunduğu bir yerdir. İnsanların oturduğu yerler biraz yukarı tarafta olduğundan E-5 ve otopanın kenarında bulunan fabrikaların baca atıkları, dumanlar yukarı/gökyüzüne çıkarken bu dumanı o civarda oturan insanların soluması ihtimal dahilinde değildir.*



ğu Kocaeli Sanayii Odası'ndan bazı bilgilerin istenmesidir. Bunların başında yurtdışından ithal edilen kimyasallar gelmektedir. Hamzaoğlu'na "**ticari sır kapsamında olduğu, bu nedenle veremeyecekleri**" yanıtı verilmiştir.

Dilovası'nda birçok depolama tesisi mevcuttur. Bunların kimisi Türk kimisi de yabancı şirketlerindir. Gemilerin yanaşacağı bir liman da mevcuttur. Limana gelen gemilerin içerisinde onlarca çeşit kimyasal madde vardır.

Plastik, metal, boya hammadde-si, geri dönüşüm vb. için kullanılan solventler ülkemizde üretilmemektedir. Bunların ithalatı yapılmaktadır. Her biri çok farklı tepkimelere sahip olduğundan depolanması, korunması belli şartlara bağlıdır. Ve maa-lesef Türkiye'de buna ilişkin ne bir eğitim ne de bir önlem geliştirilmektedir.

### Bölge insanını aktarımları

Dilovası'na 1970 yılında gelmiş ve tüm geçmişini neredeyse bilen bir bölge sakiniyle yaptığımız sohbet çok çarpıcı şeyler aktardı bize:

*"1970'lerin başında Dilovası'nda bağ bahçe vardı. DYO fabrikasının olduğu yerde bağ vardı. Orası evimize kestirme olduğundan kullanmak isterdik. Fakat ağaçlardan korktuğumuz için gidemedik. Burada birçok meyve yetişirdi. Meşhur kirazı vardı. Şimdi Arslan Aleminyum'un olduğu yer ağaçtan görünmezdi. 1980'den önce dereye (ki bu dere şimdilerde sarı akıyor) yüzüyorduk. Balık yakalayıp yiyorduk."*

Dilovası yerleşim yerinden Tavşanlı Köyü üzerinden yukarı doğru tırmandığımızda, orada doğal tabiat parkı "**BALLIKAYALAR**" vardır, do-

ğanın henüz kirlenmediğini, tahrip edilmediğini görüyoruz. Fakat o bölgeye de "organize sanayi" yavaş yavaş gelmiş ve muhtemeldir ki bir doğa katliamı o civarda da yaşanıyor/yaşanacaktır.

### "İnsanın maaşının hayatından yüksek olduğu yerler"

Bir çarpıcı gerçek de şu: Solventtaş'tan emekli olan insanlar 3-4 yıl içerisinde ölmektedir. Solventtaş bahsini ettiğimiz gemilerle gelen kimyasal maddelerin depolanıp dağıtımının yapıldığı yerdir. Ve öğrendiğimize göre sahibi bir İsraili, ofisi İstanbul Beşiktaş'ta. Ve hiçbir zaman bu havayı solumak zorunda olmamasından dolayı "şanslı"!

Solventtaş'ta kimyasalların tankerlere yüklenmesi sırasında insanlar tankerlerin üzerine çıkarlar ve tanker dolana kadar orada beklerler. Bu esnada adını bile bilmedikleri kimyasalları teneffüs etmektedirler. Ve bir gün içerisinde yüzlerce araç girip çıkmaktadır bu alana. Burada insanların maaşları hayatların kısalığından yüksektir. Dilovası'nda yaşayan insanları büyük çoğunluğu T. Kürdistanı'ndan gelmektedir. Sanayinin bu bölgede yoğun olmasından dolayı ücret durumuna bak(a)madan fabrikalarda çalışmaya başlamaktadırlar.

Çevre kirliliği sadece Dilovası'yla sınırlı değildir. Hemen yakınlarındaki ilçeleri de tehdit etmektedir. Acil olarak yapılması gereken şey, ya yerleşim yerlerini başka bir alana ya da fabrikaları şehrin dışına çıkarmaktır. Gerçekleri yok sayarak, üstünü örterek ve yıl sonunda birkaç rakamsal verinin artması uğruna buna göz yumulmamalıdır. Başta bölge halkı ve çevreye duyarlı kesimlerle devlet mekanizmalarına baskı yapılarak yaşam alanlarının korunması sağlanmalıdır.

Sistem insanları çalışırken ölüme mahkum ediyor. Bir avuç azınlığın daha fazla kâr ve zenginlik sağlamasının çalınması üzerine kurulu. Yakın zamanda bir hafta içerisinde iki genç kadın kanserden yaşamalarını yitirdi. Bunun sorumlusu teneffüs ettiğimiz havayı, yediğimiz her sebze ve meyveyi, içtiğimiz suyu kirlen kâr ve para hirsından başka bir şey düşünmeyen sistemden başkası değildir.

(Kocaeli'den bir ÖG okuru)

# Sultangazi rantsal dönüşüme karşı örgütleniyor



Emin Amca

**İstanbul:** “Kentsel dönüşüm” adı verilen yıkım ve rant projesi uzun zamandır egemenlerin ve halkın gündemini işgal ediyor. Bu projeyle milyonlarca insanın evleri yıkılacak, evsiz kalacak ve de özellikle sisteme muhalif olan mahalleler, yerleşim yerleri “daha iyi yaşam” aldatmacası altında talan edilecek.

Halkın barınma hakkına pervasız bir şekilde saldırılar, yıkacakları binlerce yoksul ailenin evini “dev yıkım projesi”, “büyük yıkım projesi” gibi şaşaalı bir şekilde adlandırarak gerçeğin üzerini kapatmaya çalışıyorlar. Ancak bilmeleri gereken bir şey var ki o da, yıkılacak tek şey “dev projeleri” olacaktır.

**“Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”** un çıkarılmasının ardından AKP hükümeti planladığı “kentsel dönüşüm” projelerini hayata geçirmek için kendince yasal bir kılıf bulmuş şekilde halka saldırıya devam ediyor. Bu yasa yürürlüğe girdiği günden beri AKP rant alanı olarak belirlediği her yeri riskli alan ilan etmekte ve yalanlarla beraber emekçilerin yaşam alanlarını ranta çevirmeye devam etmekte.

Devletin Başbakanından, Çevre ve Şehircilik bakanına kadar herkes emekçi mahallelere azgınca saldırıyor. Çevre ve Şehircilik Bakanı; *“Dönüşüm tabii tutulacak ilk mahalleler terör örgütüne yardım ve yataklık eden mahallelerdir”* diyor. Bu söylemlerle aslında esas amaçlarından birini de kendileri açıkça dile getiriyorlar. Sistemin **“kentsel dönüşüm”** adı altında yatan nedenlerinden esas olanlar, devrimci mahalleleri yok etmek ve bu mahallerden rant (kirliliği) sağlamaktır.

Bu saldırıların son yeri her taşı devrimcilerin ödediği bedellerle kurulmuş

olan ve hala direnişi ruhunu ve devrimci dinamiğini kaybetmemiş olan Gazi Mahallesi oldu.

Sultangazi’ye bağlı **Cumhuriyet Mahallesi** 8 Kasım 2012 tarihinde Sultangazi Belediye Meclisi tarafından **“riskli alan”** ilan edildi. Bu karar Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na gönderildi. Eğer Bakanlık onay verirse mahallede kentsel dönüşüm projesi başlayacak. Bu kararı duyan mahalle halkı evlerine ve yaşam alanlarına sahip çıkmak için örgütlenmeye başladı.

Bunun ilk adımı olarak **Sultangazi Cumhuriyet Mahallesi Siteler Mevki, Koruma ve Güzelleştirme Derneği** kurma kararı alındı ve dernek şu anda işlevdedir. Bizler de derneği ziyaret edip orada oturan insanlara kentsel dönüşümü sorduk.

**“Sabah uyandık, evlerimizin yıkılacağını duyduk”**

**- Kentsel dönüşümün amacı ne ve sizce neden burası?**

**Emin Amca:** Öncelikle kendimi tanıttayım. Adım Emin, emekli öğretmenim. Biz bu evleri 90 yılında kendimiz yaptık. Ve buraları emeğimizle yaşanır bir hale getirdik.

Yaşamımız devam ederken bir sabah uyandık ki haberlerde burası riskli bölge ilan edilmiş. Burada yapılanmaya gidilecekti ama biz bunların hepsini haberlerden öğrendik. Daha sonra bu konuyu araştırmak için ve “neden burası?” demek için muhtarlara, belediye başkanlarına gittik. Ve öğrendik ki buraya **Viaport Venedik Evleri** denilen yüksek binaları yapacaklarmış. **Viaport Venedik Evleri, Sultangazi’nin görünür vitrini.**

Burası Sultangazi’nin girişi olduğu için buralara lüks havuzlu binalar yapılarak, onlar için bir nevi **Sultangazi’nin görünür vitrini** olacak. Bu yüzden bizim ellerimizdeki tapulu evlerimiz alınıyor. Gazi’yi kaybetmeye çalışıyorlar.

Sonuçta bizler biliyoruz ki, bu binalar pahalı, bizlere halka hitap eden binalar değil. Bu binalar yüksek geliri olan kişilere hitap edecek.

**- Derneği neden kurduunuz?**

- Biz dernek kurduk çünkü biz yeşillik alanları evlerimizi bu değerli yer-

leri korumak istiyoruz. Buralara o binalar yapıldığı zaman komşuluk ilişkileri bitecek. Bir ton insanı yerleştirecekler ama hepsi birbirinden habersiz olacak. Biz evlerimizde, bu evlerde kalmak istiyoruz.

**- Afet bölgesi deniyor burası için, doğru mu?**

- Binalarımızda depreme dayanıksızlık varsa, eğer gerçekten insanların yaşamlarını düşünüyorlarsa, gelsin yıkınsınlar ama biz bunların yalan olduğunu biliyoruz. Burayı afet bölgesi olarak gösteren belgeler gerçeği yansıtmıyor.

Buradan depreme dayanıklılığını yok denilen raporlar gerçeği yansıtmamakta. Mahallenin aşajısından yani farklı yerden numune alınarak buranın dayanıksız olduğunun kanaatini getirmişler. Buradan 40 kişi ayarlayarak yıkılmasını istiyorlar diyerek bizim adıma da karar vermişler, ama öyle bir şey yok, hepsi yalan.

**- Peki, asıl hedefleri ne?**

Buralara zenginleri yerleştirecekler, biz fakirleri de buradan atacaklar. Buraya okul, hastane insanların ihtiyacı olan bir şey yapsalar ben razıyım, yıkınsınlar. Ama öyle şeyler yapmıyorlar. Zenginlerin zevki için bizleri evimizden atıyorlar. **Onların esas amaçları ranttır.** Rant olduğunu mücadele ederek ispatlayacağız. Kentsel dönüşüm yalan. Bu resmen rantsal dönüşüm.

**- Peki bu saldırılara karşı ne yapmalı?**

- Biz bunlara karşı duracağız, onların planları var ama bize söylemiyorlar. **Örgütlenerek eylemler yapacağız.** Evlerimiz bizim; hak verilmez, alınır. Mücadele edeceğiz, başka yolu yok.

**“Gerekirse her gün sokaktayız”**

**- Buraları neden yıkıyorlar?**

**Nihat Amca:** Burayı rant, para için yıkıyorlar, bizi perişan edecekler. Bizleri buradan göndermeye çalışıyorlar. Bir de Sultangazi’nin girişi burası, buradan başlayarak Gazi’nin diğer yerlerini yıkıma doğru gidecekler.

**- Buralara riskli alan diyorlar doğru mu?**

- Buralara riskli diyorlar ama hepsi yalan, hepsi rant için. Biz de bu yalanları boşa çıkaracağız, bu yüzden der-

nek kurduk. Mücadelemizi her şekilde devam ettireceğiz. Gerekirse eylemler gerçekleştireceğiz. Sahtekârlık yapıyorlar, mücadelemizin esas nedeni yıkımı durdurmak, evlerimizi yıktırmamak. Bizler yaşam alanlarımızı ranta kurban



Nihat Amca

etmeyeceğiz. Bizler emekli insanları, zor geçiniyoruz. Bir evimiz kaldı almadıkları onu da almaya çalışıyorlar ama boşuna evimi yıktırmayacağım.

**- Peki, ne yapmak gerekiyor?**

- Gerekirse her gün sokaklarda eylem yaparız. Yıkırmayız, zenginlerin ve diğerlerinin oyuncağı olmayacağız. Mücadele edeceğiz.

**“Haklıyız, evlerimize sahip çıkıyoruz”**

**- Yıkımlar hakkında ne düşünüyorsunuz?**

**Figen:** Aslında konuşulacak bir şey yok. Evlerimizi afet bölgesi diyerek yıkıma çalışıyorlar, ama esas nedeni tabii ki para, bizler buranın sağlam olduğunu kanıtlamak için dava açacağız. Haklıyız ve evlerimize sahip çıkıyoruz.

Bizler bu evleri kendimiz kurduk ve ellerimizle emeğimizle yaptığımız evlerimizi kimseye vermeyiz de, yıktırmayız da. Buralar yıkıldıktan sonra bizler ne olacağız? Kimse bizi düşünmüyor. Sonuçta bizlerin maddi durumu çok iyi değil. Evleri yıktıktan sonra evlerimizin yerine bize ev vereceklerini söylediler ama yalan, ev vermiyorlar, bizim evimizi tekrar bizlere satıyorlar. Bizler kararlıyız evlerimiz bizim, biz istersek yıkarız.

Buralar riskli bölgelermiş. Bunların onların oyunlarının bir parçası olduğunu biliyoruz. Bizler onların oyunlarına ne kendimizi ne de evlerimizi alet ettirmeyeceğiz.

## “Sarıyer risk değil, talan alanı”

**İstanbul:** Sarıyer ilçesine bağlı **Derbent** ve **Armutlu Mahallelerinin** Bakanlar Kurulu kararı ile risk alanı ilan edilmesine tepkiler gecikmedi. 5 Şubat’ta açıklanan kararın ardından sokağa çıkan Armutlu, Reşitpaşa, Refah, Kazım Karabekir, Cumhuriyet ve Derbent Mahallesi sakinleri **“Risk Alanı değil rant alanı ilan edildik”** dedi.

5 Şubat günü Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü önünde toplanan kitle **“Risk alanı değil rant alanı ilan edildik”, “Derbent bizimdir bizim kalacak”,**

**“Barınma hakkımız engellenemez”**

yazılı pankartlar açtı. Yolu trafiğe kapatılarak yürüdü. İl Müdürlüğü önüne gelen kitle adına konuşan **Önder Yardımcı**, asıl amacın mahallelerinin yüksek rant alanı haline getirilmesi olduğunu, Derbent düşerse tüm Sarıyer’in düşeceğini, Erdoğan Bayraktar’ın hafta sonu mahallelerine geldiğinde tüm Derbentlilerle anlaştığını beyan ederek yalan söylediğini dile getirdi.

Toplanan 1700 dilekçe müdürlüğe teslim edildi.

## “Armutlu halkındır, rantçılarının olmayacak”

**H. Merkezi:** Sarıyer’de bulunan Armutlu ve Derbent’te toplam 1.680 dönümlük alanın **“riskli bölge”** ilan edildi. Bunun üzerine 31 Ocak günü Armutlu halkı biraraya gelerek barınma hakları için İstanbul Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü’ne yürüdü. Zincirlikuyu’da biraraya gelen halk sloganlarla Beşiktaş’ta bulunan İstanbul Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü’ne bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Ellerinde topladıkları imzalarla müdürlüğe yürüyen kitle yaşadıkları



yerin **“riskli bölge”** ilan edilmesinin onlara yıkım olarak geri döneceğini dile getirerek kararın geri çekilmesini istedi ve evlerini yıktırmayacaklarını dile getirdiler.

# Yazarlığın atölyesi olur mu?



Artık edebiyatçıların önemli bir kısmının atölyeleri var. **“Yaratıcı Yazarlık Atölyeleri”**

Bu atölyelerin işlevi, amacı, hacmi, duruşu nedir? Hangi ihtiyaçların ürünüdürler? Tartışılmaya açık olan konular bunlar. Ama nedense tartışılmıyor. Herhal bir gün herkese lazım olur, bir gün herkesin yolu düşer iç güdüsü ile tartışılıyor.

Özel dersaneler, özel hastaneler, özel üniversiteler derken şimdi bacasız sanayimizin önemli bir yerini tutmaya aday bu atölyeler, biraz daha reklam ve özendirmeye girilirse yakında mantar gibi çoğalarak özel dersane kıvamına gelecekler.

Nasıl ki özel dersaneler eğitim sisteminin çökertilmesi ile ortaya çıkan boşluğa sermaye ayrılmasıyla ortaya çıktılarsa, şimdi bu atölyeler de bir bakıma edebiyat sisteminin çökmüş olmasından doğan boşluğu doldurmak üzere ilerliyorlar.

Üniversite hayalleri kuran gençlerin dersaneleri tika basa doldurması gibi yazarlık hevesinde olanlar da bu atölyeleri dolduruyorlar.

Her şeyin alınıp satılabildiği bu dönemde edebi bilginin, eleştiri gücünün, algının da pazara çıkarılmasına şaşmamalı. Ama her şey kendi okulunda güzel! Üniversite için lise, yazarlık için okuma! Evet okuma! Yazar olmanın ilkokulu okumaktır!

İnsanlarda okuma alışkanlığını,

okuma kültürünü neredeyse asgari ücrete denk gelecek kadar paralarını alıp kaydettiğiniz “yazarlık atölyeleri”nde kazandıramazsınız! Sağlam bir dünya görüşü kazandıramadığınız insanlara yazarlık öğretemezsiniz! Hevesli insanların bu güzel heveslerini para kazanmak için kullanmak değil midir?

Bu aynı zamanda usta-çırak ilişkilerinin yozlaşması anlamına da gelmektedir. Yakın edebiyat tarihimizin en güzel usta-çırak ilişkisi Nazım Hikmet’le Orhan Kemal arasındaki ilişkidir. Bursa Hapishanesi’nde başlayan bu ilişki hem bilimsel bir dünya görüşüne, hem de buradan kaynağını alan nitelikli bir edebiyat algısına dayalı bir ilişkidir. Dayanışmacıdır. Yönlendiricidir. Eleştiricidir.

Çıkarıcıdır. Emeğe dayalıdır. Sevgiye dayalıdır. Düşünseldir. Estetiktir. Ve aynı zamanda karizmatiktir. Bu ilişki sayesinde Orhan Kemal şiirden öyküye yönelmiş ve edebiyatımızın o kilometre taşlarından olan eserlerini ortaya çıkarmıştır.

Şimdi buradan dönüp bir kısım önemli yazarımızın da varlık gösterdiği, çeşitli kurumsal kimliklere de kavuşturulmuş “yaratıcı yazarlık atölyeleri”ne bakmak gerekli. Bir kere buralarda usta-çırak ilişkisi değil müşteri-hizmetli ilişkisi var.

Sonuçta para karşılığı alınan ve satılan bir hizmetten bahsediyoruz.

Toplumsal duyarlılığı olan yazarlarımız seminerler düzenleyerek, yazar adaylarıyla birebir ilişkilenerken, çeşitli toplumcu kültür sanat edebiyat kurumlarında yer alarak edebiyatın genelleşme ihtiyacını ve yazar adaylarının yönlendirilme isteklerini karşılayabilirler. Bunun dışındaki para-meta-para ilişkileri edebiyatın edebine ters ilişkiler.

Nazım Hikmet Orhan Kemal’e kendisi gibi olmayı, yazmayı değil, kendi dilini yaratmayı, kendi üslubunu yaratmayı salık vermiştir ki biz bugün Orhan Kemal’den karikatür Nazım şiirleri okumuyoruz. Ama bugün yapılan bu mudur?

Yazarlarımız asıl işi kendileri gibi yazmakta ve düşündürmekte ısrara vardırıdılar. Yazar adayı ancak öyle olabilir o yayınevlerinden, o dergilerden o internet sitelerinden yararlanma, oralarda görünme, ürünlerini yayımlama şansına kavuşabilecek bir haldeler. Yoksa nerelerle, kimlerle, nasıl ilişki kuracaklar?

Elbette genelleme yapmak doğru değil ama önemli bir kesimde işleri yürütme tarzı bu.

Bu durumda ortaya çıkan yozlaşma değil midir? Bu atölyeler yarın Kültür Bakanlığı’ndan resmi kimlik edinince hemen fiyat tarifesi de edinecekler mi? Edinecekler!

Peki edebiyat bunu kaldırır mı? Resimde olabilir, plastik sanatların bazı dallarında olabilir ama edebiyatta olmaz. Edebiyatın bünyesi bunu kaldırmaz.

Mesele yalnızca bu atölyelerde para karşılığı kurslar düzenlenmesi değil. Para almadan yapılan kurslar da var mutlaka, ama sonuçta buralarda oluşturulan bağımlılık ilişkilerinin kendisi edebiyata zarar verecek düzeyde.

1950’lerin, önemli yazar kuşağın-

## **Bu bayrak bu direkte oldukça**

*Bu bayrak, bu direkte oldukça,  
Bu zulüm,  
bu sömürü var oldukça,  
Susmayacak silahlarımız,  
Dinmeyecek öfkemiz, kinimiz,  
Sol göğsün altındaki yürek  
Vurulsa, parçalansa da.  
Yeniden filizlenecek  
her doğan günde*

*Ve şimdi, beklemekteyiz  
Sabırla  
Doğacak günü.  
Bekledikçe bileylemekteyiz.  
Kinimizi  
Öfkemizi.*

*Günü gelince  
Ne zulmün barbarlığı,  
Ne korku imparatorluğu,  
Ne köleliğin prangası  
Kalmayacak yeryüzünde.  
Kalmayacak tek bir parçası dahi.  
Sökülüp atılacak  
Yıkılacak bir bir...*

*(Sincan 1 Nolu F Tipi  
Hapishane’den  
Tutsak bir Partizan)*

dan olan yazarlarımızın hangisi “yaratıcı yazarlık atölyeleri”nden çıkma? Hiçbiri! Şu döneme kadar 90’lı yıllar dahil şu döneme kadar ne literatürde ne de pratikte yaratıcı yazarlık atölyeleri yoktu! Şimdi birdenbire keşfedildi ve pratiğe geçirildi. Eğer karşı durulmazsa giderek daha da gelişecek, yaygınlaşacak ve özel dersanelerin hacmine kavuşacak bir potansiyele sahipler. Dilbilgisi kursları açabilirsiniz, Türkçe dersi kursları açabilirsiniz ama edebiyatın içinde “yaratıcı yazarlık atölyeleri” yok! Para karşılığı hiç yok!

Toplumsal duyarlılığı olan yazarlarımız seminerler düzenleyerek, yazar adaylarıyla birebir ilişkilenerken, çeşitli toplumcu kültür sanat edebiyat kurumlarında yer alarak edebiyatın genelleşme ihtiyacını ve yazar adaylarının yönlendirilme isteklerini karşılayabilirler. Bunun dışındaki para-meta-para ilişkileri edebiyatın edebine ters ilişkiler.

**(İzmir’den bir ÖG Okuru)**

## TKM 18. Genel Kurulu gerçekleştirildi

1976 yılından beri Ulm alanında göçmenlerin ekonomik-demokratik-kültürel-sosyal haklarını savunan, anti-emperyalist anti-faşist bir çizgiye sahip **Tohum Kültür Merkezi** 18. Olağan Kongresini çoğunluk üyelerinin katılımıyla 3 Şubat Pazar günü dernek binasında gerçekleştirdi.

Açılış, saygı duruşu ve üye tespitinin ardından divan seçimi yapılarak kongreye başlandı. Eski Yönetim Kurulu bir yıllık faaliyet raporunu okuyarak genel olarak dünyadaki süreç,

Avrupa’daki yansımalarına ve ülkedeki gelişmelere vurgu yaparak örgütlü mücadelenin önemine değindi ve görev ve sorumlulukların yerine getirilmesi gerektiğine vurgu yaptı. ATİF ve konfederasyon ATİK’in önüne koyduğu görevleri aksatmaması gerektiğine değinilerek önümüzdeki sürecinde biz göçmenler ve demokrasi isteklilerinin önüne büyük görev ve sorumluluklar yüklediğinin altı çizildi.

Birçok üyenin söz alarak hem kendisi hem de Yönetim Kurulunun eksik-

lerine vurgu yapması olumlu idi. Yeni süreçte bu eksikliklerin giderilmesi hedefiyle hareket edileceğinin mesajı verilerek konu eski başkan tarafından toparlandı ve eleştirilere yanıt verildi.

Faaliyet raporu oy birliğiyle onaylandı ve ardından mali durum tartışıldı. Çeşitli öneri ve eleştirilerden sonra mali noktada yapılması gerekenlere vurgu yapılarak bu gündem de onaylandı. Yeni Yönetim beş asıl, iki yedek



üyenin kendilerini önermesiyle oy birliği ile seçildi. Ardından üç denetim üyesi kendilerini önererek 18. yönetim organları belirlenmiş oldu.



## OKUR POSTASI

Okurlarımızdan gelen makale, şiir, yorum, öykü vb. yine okurlarımızla paylaşıyoruz. "Biliyorsan paylaş, gördüysen yaz!" diyor ve bu sayfaya katılımınızı bekliyoruz.

## GÜLÜŞÜN IŞIK OLDU YOLUMUZA!

Tarihimizde her an, her gün, her ay ve her yıl kıvılcık, kanla yıkanmıştır. 2 Şubat tarihini kızla çeviren beş kızıl meşalemiz kaldıkları kış üssünde baharı karşılamının, kavgayla buluşmanın heyecanı ve coşkusu içindeyken, doğanın en acımasız yüzüyle karşılaştılar. Doğanın en acımasızlığına rağmen bahar coşkusu bir başkadır Dersim'de. Baharın sevinciyle çılgına döner. Muzur suyu, Peri suyu ve Yedîsu kar ve yağmur sularıyla derinleşerek büyük bir aşk ve sevdâ sarhoşluğuyla Fırat ve Dicle ile buluşmak için etraftan ne varsa içine katıp kıvrıla kıvrıla akar.

Biz beş kahraman kadını uğurlarken Şubat'ın ikisinde yüreklerimizdeki öfke ve kin katbekat çoğaldı. Tarihin tüm acılarını yüreğinde hisseden cefakâr halklarımızı, yiğit evlatlarını, tarihi yeniden yazarcasına yüreğinin taa derinliklerine gömmektedir. İşte buna, beşler de dâhil olmuştur.

Sefagül yoldaş ile tanışmam 2000 yılı ve sonraki yıllarda devam eden dönemlerde oldu. Ben o dönemler bir yayınevinde çalışıyordum. Sefagül de arada dergi (protokol) getirirdi. Bazen içeri girer sohbet ederdik. İbrahim Kaypakaya'nın fikirlerine olan sempati ve Partizan çevresindeki kimi yol-

daşlarla olan arkadaşlığım nedeniyle sohbetlerimiz doğal olarak İbrahim'in fikirleriyle başlayıp sosyo-ekonomik yapıya dair fikirleri bana doğru gelirdi. Sohbetlerimizde dikkatimi çeken şey karşıdaki insanı dinleyen ve önemseyen yönüydü. Çok sıcak ilişkileri olan, paylaşımcı, dayanışmacı biri olması nedeniyle birçok devrimci kurumun çevresindeki insanlar üzerinde de etkisi olmuştur. Onunla tanışan herkes mutlaka onun bu sıcaklığını yakalamıştır. Çünkü o inanılmaz derecede emekçi ve bir o kadar da mücadeleci bir ruha sahipti.

Halkın dilini kullanmayı, sadeliği ve şeffaflığı severdi. Halkın değer yargılarını, acılarını, sevinçlerini önemserdi. Bizler o dönemler başka çevreden olmamıza rağmen ailelerimiz Sefagül'ü çok severdi. Ailelerin sorunlarını paylaştığı nadir kişilerden biriydi. İnsanları kültür merkezine veya 1 Mayıs'a gelmelerini önerir, ailelerin nerede olduklarını öğrenir, başka zaman onları ziyaret ederdi.

Bu mücadeleye yaşamını verecek kadar kararlı bir duruşun sahibidir Sefagül Yoldaş. İnsanı motive eden, umutlandıran güleryüzlülüğüyle, her türlü fedakârlığıyla, militan duruşuyla



herkesin sempatisini ve saygınlığını kazanmıştır. Nisan 2011 yılında bir gazete kupüründe beş yoldaşın adını okuduğumda beş hançer saplandı o anda yüreğime. Gözlerimi kapatınca gülen yüzüyle göz kırpyordu Sefagül yoldaş.

Daima bizimlesiniz. Gülüşün ışık oldu yolumuza...! (Bir yoldaş)

## "Korkularını omuz omuza büyüteceğiz!"

Çelişkiler yumağı durumunda olan Türkiye'de, şiddetli ve birbiri ardı sıra patlak veren olaylara tanık olmaktadır. 18 Ocak 2013 günü "DHKP-C'ye yönelik" olduğu iddiasıyla polisin 7 ilde yaptığı eşzamanlı operasyonlarda aralarında ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozağaçlı, İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay, Grup Yorum, Yürüyüş, Tavır dergisi çalışanlarının da bulunduğu onlarca kişinin gözaltına alındıklarına ve tutuklandıklarına tanık olduk.

Tanık olduğumuz bu operasyon TC'nin hiç de yabancı olmadığı "İleri Demokrasi" hamlelerinden biridir! Devlet-ve elbette AKP hükümeti- her daim tüm hak arayışlarının üzerine hisimla gitmekten, kan akıtmaktan, zindanlara atmaktan geri kalmamıştır. Açıkta ki bu saldırılara murad edilen, muhalif güçleri ezmek, sindirmek, pasifize etmektir. Bu nedenle işkence görenlerin, polis kurşunuyla felç edilenlerin, gözaltında kaybedilenlerin Roboski'de katledilenlerin... Kısacası devletten baskı ve zulüm görenlerin; müdafiliğini yapan, şarkılarını türkülerini seslendiren, dergi sayfalarına mücadelelerini taşıyanların hedefe konulması yeni ve şaşırtıcı değildir!

Daha önce "KCK Operasyonları" adı altında onlarca Kürt avukat gazeteci, belediye başkanı, siyasetçi, öğretim üyesi, akademisyen, sendikacı, insan hakları savunucusu gözaltına alınmış, sudan gerekçelerle tutuklanmışlardı. Bu operasyonlarla yapılmak istenen bir örgütü çökertmek değil tek başına, gelişen ve gelişmekte olan halk muhalefetini ezmek, korku ve panik havası yaratmaktır. Boşuna! Devletin, AKP hükümetinin bu operasyonları ezilen, sömürülen, kitlelerin kararlılığını bileyecek, korku ve panik havasını dağıtmaya hizmet edecektir.

TKP/ML dava tutsaqları olarak, bu haklı ve meşru mücadelede yanınızda olduğunuzu bildiriyor, karşıtlarımızın korkularını omuz omuza büyüteceğimize söz veriyoruz! (TKP/ML Dava Tutsaqları adına İsmail Yılmaz)

## Savaşa yön veren bilinç; bilinci şekillendiren devrimci eğitimidir

Savaşın kendine özgü kanunları vardır. Savaşın yasaları; onu iyi uygulayanların zaferine yol açar. Bu gerçeklik savaşın yasalarından biri ve önemli olanını ister istemez önce çıkarır: **Bilinç ögesi.**

Günümüz dünyasında emperyalizm ve uşaklarının orduları mevcuttur. Bu ordular kaba askeri tekniklerle donatılıp yapılan propagandayla yüceltilen emperyalizmin yüce amaçlarına hizmet eden bilinçsiz insanlardan oluşan ve kendilerini ölüm makineleri olarak yenilmez gören ordulardır. Bir de günümüz dünyasında var olan farklı ordulardan bahsedelim. Bu ordu veya ordular; geniş teknik imkânlarla, propaganda olanaklarına, medya desteğine sahip olmayan fakat kitlelerin kurtuluşuna hizmet eden ve en önemlisi de bilinçli ordulardır. Yani kurtuluş orduları. Bu ordulardaki her birey koşullar elverdiğince askeri eğitime tabi tutulmakla birlikte savaşımının amacına ve nedenlerine hakim olabileceği şekilde eğitim alır. Bu, burjuva ordularda olmayan; insana irade, inisiyatif ve özgür düşünme yetisi sağlayan **ideolojik-politik eğitim**dir. Bu eğitim sayesinde ki, kişi ne için savaştığını, savaşımın gerekçelerini, hasmını ve onun yöntemlerini bilmekle kalmayıp elindeki silahı doğru hedefe yöneltmenin ne demek olduğunu da kavrar, nişan alır ve tetiğe basar.

Siyaset silaha kumanda eder! Evet,

ama nasıl? Ve bu silahın gücünün günümüz dünyasındaki baştan çıkarıcı etkisinin kırılmasını sağlayabilir mi? Güç bugün egemenlerin pohpohladığı askeri teknik ve beceriyle de değil, ona kumanda eden beyinlerdedir. İşte halk savaşçıları tek başlarına kalsalar dahi mücadeleyi terk etmeyecek bilince sahiptir. Bu bilinç gıdasını bilimden ve bu bilimin gelişmesini sağlayan toplumsal pratikten alır.

Egemenlerin gerilla savaşımının tasfiye edememesinin esas nedeni; işte bu bilinci yok edememesinden kaynaklıdır. Yenilgiler olsa da, bu bilinç toparlanmayı ve yeniden zaferler kazanmayı koşullayan niteliğe sahiptir. Bu proleter sınıf bilincidir. Bu noktada sürekli bir eğitim, yenilenme ve değişimle devrimci kişilik ve bakış açısı inşa edilebilir.

Bu eğitim sadece klasik anlamda (teorik olarak) değil, bizzat pratiğin için şekillenen savaş pratiğinin diyalektik yorumlanmasıyla sonuçlar çıkarılarak gerçekleştirilebilir. Bilimsel bilginin edinebilmesi ve bu bilginin savaş pratiğinde uygulanacak eksiklik ve hataların düzeltilmesi yoluyla savaş pratiğinin gelişmesi. İşte eğitimden anlaşılması gereken budur.

Söz gelimi bir operasyon her gerilla ve birimi için eğitim sahasıdır. Başarılı ve başarısız yanlarıyla gerilla bu operasyondan dersler çıkardığı ölçüde düşma-

nın tarzını çözebilir ve bu pratiği bilgiye dönüştürebilir. Aynı zamanda kendi eksikliklerini gören gerilla, bir sonraki operasyona çıkardığı sonuçlar doğrultusunda hazırlırsa operasyon püskürtülür. Bu mucize değil bilimsel bir gerçektir. Gerilla kendi pratiğini olduğu gibi düşmanın pratiğini de eğitime dönüştürebilmeli ve sonuçlar çıkarılabilir. İşte bu savaşın eğitici yönüdür.

Savaşı savaşarak öğreneceğiz-öğreniyoruz. Savaşın yasalarını bizzat savaşarak kavriyoruz. Öğrendiklerimiz üzerinden yeniden pratiğe ve yeniden öğrendiklerimize dönerek ne yapılması gerektiğini ve savaşın nasıl Türkiyelileştirileceğini öğreniyoruz. Savaşın içinde savaşı inceleyerek öğrenme pratiğini bunun üzerinden şekillendirme ve savaşın yasalarını kavrama sürecinin içerisindeyiz.

Savaş da bir okuldur; tüm çelişkilerin en keskin biçimde yaşandığı ölüm ve kalım, zafer ve yenilginin, başarı ve başarısızlığının acılarının en çok hissedildiği alandır. Bu zengin deneyim ve tecrübeler ancak bilinçli müdahaleler gerçek deneyime, yaşanmışlıktan çıkıp bilimsel bilgiye dönüşür. Eğitimle gelişebilecek bir bilinçlenme sürecidir. Eğitim şekillenişin en önemli aracıdır. O halde savaşa göre şekillenme devrimci eğitimle gerçekleşecektir.

(Bir ÖG okuru)



www.ozgurgelecek.net  
**özgür gelecek**  
 Paşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

#### BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02  
 Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: 0 312 433 10 23  
 İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15  
 Erzurum: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18  
 Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98  
 Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60  
 Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 3 No: 17  
 Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 85 01  
 Faks: 0049 203 40 69 16

## Mevubahis işçilerse, 3'ün, 5'in Lafı Olmaz!



"Antep'te 4. Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Galvaniz fabrikasında patlama nedeniyle 5 ölümlü var. Neyse 8..."

Bu cümleler; geçtiğimiz günlerde yaşanan Antep 4. Sanayi Sitesi'ndeki patlama ile ilgili olarak; Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ağzından döküldü. Zaten bunlar dışında da bir şey söylemedi Başbakan. Rahmet diledi ve sonra devam etti konuşmasına.

### Davutpaşa'da sorumlular yargılanmadı

**H. Merkezi:** İş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerin aileleri, her ayın ilk haftası Galatasaray Lisesi'nin önünde "Vicdan ve Adalet Nöbeti" gerçekleştiriyor. Eylemin 15.'si 3 Şubat Pazar günü gerçekleşti. Bu ay aileler, 2 yıl önce OSTİM'de ve 5 yıl önce Davutpaşa'da yaşamını yitirenler için adalet nöbeti tuttu.

Aileler adına açıklamayı Davutpaşa patlamasında yaşamını yitiren Hasan Akhun'un annesi Nafiye Akhun yaptı. Kozlu, Antep ve diğer yerlerde yaşamını yitiren işçilerin ailelerine baş sağlığı dilenen açıklamanın ardından söz alan Davutpaşa'da yaşamını yitiren Ali Şimşek'in ağabeyi Mustafa Şimşek, yürüttükleri Adalet Nöbeti sonucu sadece birkaç memura dava açıldığını ve asıl sorumluların yargılanmadığını belirtti.

### Hala toprak altında olanların davası...

**H. Merkezi:** 2011 yılı Şubat ayında Maraş-Elbistan'da meydana gelen göçükte hayatını kaybeden 11 işçinin davası görülmeye başlandı. 31 Ocak günü başlayan dava ile ilgili olarak; 9'u Park A.Ş.'de görevli, 14'ü EÜAŞ'da görevli toplam 23 kişi yargılanıyor.

Sanık avukatlarının sürekli olarak ek süre talebinde bulunuyor olması, mahkemenin zamanaşımına uğratılmak istenmesi noktasında aileleri kaygılandırmış durumda. Çöllolar kömür alanında 3 ve 10 Şubat 2011 tarihinde meydana gelen göçüklerde 11 işçi hayatını kaybetmiş ve 2 işçinin bedenleri topraktan çıkarılırken diğer 9 işçinin bedenleri ise hala çıkartılmayarak toprak altında bırakılmıştı. Bu dava 28 Mart'a ertelendi.

me hakkı tanıyor sana önce. "Birden fazla sendika..." diyor. Sınıf işbirliği, 1 Mayıs'larda Bakanlarla kokteyller veren sendikaları alabildiğine sürüyor piyasaya. Sendikalar yasası ile önce barajı düşürüp, sonra da sektör aralığını genişleterek 27 sendikayı tasfiye ediyor böylece. Yani örgütsüz bir çalışma hayatı, güvencesiz bir gelecek sunuluyor emekçilere. Tam bir köylü kurnazlığı yani.

Yetmiyor tüm bu yaşananlar; yıllarca güvencesiz, sağlıksız koşullarda çalışarak adeta kendi bedenini tüketerek patronların düzenini ayakta tutmanın karşılığı, daha fazla yoksulluk, açlık sınırının altında bir yaşam oluyor. On yıllarını vererek çalıştırıp, kıdem tazminatını gasp ediyor egemenler.

Dışarıda milyonlarca işsiz varken, düzen her gün daha fazla işçiyi katlediyor. Onlar için işçinin bedeni, kimi zaman Tuzla'da olduğu gibi kum torbası yerine kullanılıyor, kimi zaman 300 TL'lik bir masraftan kaçınılarak kot taşlamada ki gibi Slikozis hastalığına mahkûm ediliyor. Akıllara kazınan onlarca örnek var bu şekilde; Davutpaşa patlamasında ölen işçiler, Elbistan'da toprağın altında kalan işçiler, Zonguldak Karadon'da göçükte ölen işçiler... Yani her örnekte, kanımız daha fazla karışıyor terimize...

İş sağlığı ve iş güvenliği noktasında; 1800'lü yıllara rahmet okutan ülkemizde egemenler açısından, tüm örneklerde ölen, katledilen, ölümü deşersiz olan hep işçiler... Tabii tüm pişkinlikleri ile ifade etmekten hiç çekinmiyorlar bir de. Ne diyordu Başbakan Tuzla Tersanelerindeki iş cinayetleri ile ilgili olarak; "Maalesef iş kazaları ve ölümler çerçevesinde dönen tartışmalar sektörün başarılarını gölgeleyecek düzeye ulaşmıştır."

Yani egemenler için işçinin sağlığı hatta varlığı-yokluğu bile kâr endekli bir biçimde tartışılıyor. Bir insanın yaşamı, sektöre ve sektördeki şirketlerin prestij kaybına göre ölçülüyor. Tüm bu ahlaksızlık akıllara ünlü bir sözü getiriyor: "Kapitalist sistemde her şey metalaştırılmak ve pazara sürülmek için vardır... O gölgesini satamadığı ağacı keser."

Yani, bugün Antep 4. Organize Sanayi'deki patlama üzerinden yaşananlar tam da bu tablonun ürünleridir. Sistem sömürünün penceresinden bakıp, kâr endekli tartışıyor. Özcesi; Antep'teki işçi katliamı ile ilgili olarak Başbakan'ın sözlerini yadırgamamak gerekiyor. Onlar bu tablonun ressamları... İşçinin aldığı nefesten kâr edecek bir şey bulmaya çalışan bir avuç sömürücü asalak. Ve onlar için işçi öldüğünde üç'ün ya da beş'in lafı olmaz; dışarıda milyonlarca işsiz varken.

Onlara üç'ün beş'ten farkını öğretecek olan sınıfın daha fazla örgütlenmesi, sömürsüz bir dünyanın dersini alanlarda vermesidir. Bu dersi ise ancak ve ancak işçi sınıfının devrime uzanan yumrukları verecektir.

